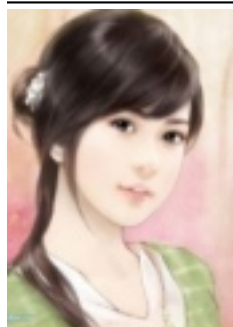

Câu Được Trùm Xấu Xa

Contents

Câu Được Trùm Xấu Xa	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	10
4. Chương 4	17
5. Chương 5	22
6. Chương 6	29
7. Chương 7	36
8. Chương 8	42
9. Chương 9	50
10. Chương 10	55
11. Chương 11	62

Câu Được Trùm Xấu Xa

Giới thiệu

Năm đó, vì Tề Thiếu Yến, toàn thân tỏa ra lực hấp dẫn trí mạng. Cô gái ngoan hiền Đinh Vũ Như k

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cau-duoc-trum-xau-xa>

1. Chương 1

Trong khách sạn sang trọng, lễ đường kết hôn được bố trí rất nhiều khí cầu hoa tươi, chú rể anh tuấn Diêm Trọng Uy cùng cô dâu xinh đẹp Đinh Vũ Thiên đã hoàn thành nghi lễ kết hôn, đang từ trong phòng nghỉ thay đổi quần áo ra ngoài, chuẩn bị cắt bánh bảy tầng.

Thân là cha cô dâu, Đinh Bá Thực tất nhiên phải vui vẻ cười to, ông hài lòng nhìn cô con gái cả xinh đẹp, vì cô có thể nắm được hôn sự này với tập đoàn Dương Thăng của Diêm gia mà kiêu ngạo.

Dương Thăng không những là khách hàng lớn của Đình thị, hơn nữa còn là một trong hai tập đoàn lớn nhất trong nước, có thể lực như thế hậu thuẫn, tương lai Đình thị chỉ có thể tốt lên, ngoài ra tổng tài Dương Thăng Diêm Trọng Uy chẳng những là nhân tài tiêu biểu, có năng lực, có tầm nhìn, đối với con gái mình cưng chiều có thêm, nhìn thế nào cục hôn sự này đối với Đình thị là thắng cả hai mặt trận.

Bất quá, ông Đình cũng không có vì thế mà thỏa mãn, ánh mắt ông vẫn như cũ không ngừng tuần tra trong đám đông.

Đúng vậy, ông chính là đang tìm đủ rổ xiên xúng đôi với ba cô con gái khác.

Hôm nay, nơi này là kết hôn hào môn, người tới chúc phúc chủ yếu là doanh nhân, chính trị gia nổi tiếng, trường hợp như vậy, đúng lúc cung cấp cơ hội chọn rổ tuyệt vời.

Mang theo lòng tin và mưu tính mãnh liệt, hai mắt của ông không sợ người phiên quết qua mỗi người trong hội trường.

“Người này là...” Khi ông nhìn thấy con gái thứ ba là Đình Vũ Như đang nói chuyện cùng một vị cao lớn, tuấn tú đẹp trai thì mắt không khỏi sáng lên, toàn thân hưng phấn.

Khà khà, người đẹp trai này không phải ai khác, chính là cậu út Tề Thiếu Yến của tập đoàn Tề Thị, mà từ trước tới nay đều dịu dàng ít nói Đình Vũ Như đang đứng cùng đối phương tán gẫu.

A, hai người thoát nhìn dường như có chút... khởi sắc.

Không tệ, không tệ, cô con gái này thật tinh mắt, Tề thị gia nghiệp to lớn, tuy Tề Thiếu Yến chỉ là con thứ hai, nhưng ngày sau chỗ tốt vẫn không thể thiếu được. Nghĩ đến đây, ông Đình một lần nữa lại cười toét miệng.

Đắc ý xong, ánh mắt thợ săn của ông lại tiếp tục triển khai tuần tra, vì hai con gái còn lại tiếp tục tìm kiếm, ông tin chỉ cần có lòng nhân duyên sẽ tới.

**

Đình Vũ Như cũng không hề chú ý đến nhất động của cha cô. Ánh mắt cô hoàn toàn bị người đàn ông trước mắt hấp dẫn.

Thân hình cao lớn, ngũ quan biểu cảm, khí chất lạnh lùng hòa cùng sự mị lực thành thực, toàn thân tỏa ra một lực hút trí mạng với phái nữ.

Một anh chàng đẹp trai!

Hơn nữa lại khôc* (= cool) vô cùng!

Đẹp trai, lạnh lùng, không chỉ như một thổi nam châm hấp dẫn cô, còn khiến cô căng thẳng đến mức nhịp tim tăng nhanh.

Từ lúc người này chủ động đến bắt chuyện với cô, ánh mắt của cô chưa từng rời bỏ khỏi đối phương, trong lòng như nai con chạy loạn, cơ hồ tim cũng muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

“Nói cho tôi biết tên của em được chứ?” Tán gẫu đôi câu, người đàn ông này hỏi tên họ của cô.

“Tôi.” Nén lại lồng ngực đang đập thình thịch, cô cắn môi.”Tôi còn không biết anh là ai.”

Rụt rè như cô, căn bản là không muốn tiết lộ trước thân phận của mình.

“Thật xin lỗi, là tôi sơ sót.” Hần duy trì phong độ thân sĩ, đơn giản tự giới thiệu mình.”Tôi họ Tề, gọi Tề Thiếu Yến, năm nay ba mươi tuổi.”

Khóe miệng của hắn nhếch lên nụ cười nhàn nhạt, cố ý rút ngắn khoảng cách giữa hai người

“Còn muốn biết chút gì cứ thoải mái hỏi, tôi rất vui lòng trả lời cho em tất cả.”

Hắn vốn không tùy tiện thân cận với người khác, cho dù là nam hay nữ.

Cô gái này lại vô tình khơi lên hứng thú của hắn.

Bởi vì cô sở hữu một mái tóc như dải lụa mềm hiếm có!

Từ lúc nghi lễ tiến hành, dải lụa mềm sau lưng cô, thỉnh thoảng đong đưa vẽ ra những đường cong xinh đẹp, khiến hần không có cách nào phớt lờ sự tồn tại của chúng, cuối cùng, dẫn dụ hần đi tới trước mặt chủ nhân của dải lụa mềm này.

Hần thật tò mò là cô gái xinh đẹp nhường nào, mới có một mái tóc tràn đầy sức sống nhường ấy?

Sẽ là khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần? Hay là gương mặt bình thường, không có gì đặc biệt?

Mơ hồ, hần ít nhiều có chút chờ mong.

Chủ nhân dải lụa mềm mại này có vẻ đẹp thanh khiết thoát tục, khuôn mặt mềm mại tinh tế, hần không cách nào áp chế được yêu mến không thôi trong lòng mình, vì vậy chủ động tới đây bắt chuyện với cô.

“Tôi, tôi không có gì muốn hỏi” Khẽ khàng trả lời Tề Thiếu Yến, khuôn mặt Vũ Như đỏ bừng lên.

Lần đầu tiên cùng giao tiếp với một người đàn ông anh tuấn, thành thực, cô đã sớm lòng dạ rối bời, lại gặp phải nụ cười mê người của đối phương, càng làm cho tay chân cô luống cuống cả lên, nói năng cũng không rõ ràng.

“Không ngờ tới em có thể hiểu rõ tôi như vậy.” E thẹn của cô khiến hần vô cùng vui vẻ.

Trực giác nói cho hần biết, trước mắt là một cô gái đơn thuần, nhu thuận, không có nhiều tâm cơ, tựa như một trang giấy trắng.

Nàng không hiểu toan tính, càng sẽ không hại người.

Kia luôn là hần hy vọng đạt được , cũng là khiếm khuyết của hần .

Bởi vì sinh trưởng trong hoàn cảnh phức tạp khiến hần không thể nào lựa chọn.

“Tôi, tôi không có. Cái đó. Tôi.” Cô hoàn toàn không có ý đó, nhưng không có cách nào biểu đạt, trước đại soái ca lại biểu hiện kém cỏi như vậy

“Tôi đã nói cho em biết tôi là ai, hiện tại đến phiên em nói cho tôi biết.” Thấy cô mười ngón tay trắng mịn ddeeuif căng thẳng đến mức quần chặt lấy nhau, hần thầm cảm thấy buồn cười, cũng không trêu chọc cô nữa, thuận miệng thay cô giải vây.

“Tôi.” Chần chừ một lát, cô mới ngập ngừng nói: “Tôi tên là Đinh Vũ Như.”

“Đinh Vũ Như.” Hần cúi đầu đọc nhầm lại, mới mỉm cười hỏi: “Em là em gái của cô dâu mới ngày hôm nay Đinh Vũ Thiển sao?”

“Dạ.” Cô khẽ gật đầu.

“Cái này thật khó trách rồi.” Về mặt hần như bình tĩnh hiểu ra, mỉm cười.”Có chị gái xinh đẹp, phải có em gái cũng xinh đẹp như vậy” (Thiển = xinh đẹp)

Nghe vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đã đỏ như trái hồng rồi.

“Như vậy về sau tôi có thể gọi em là Đinh Vũ Như sao?” Trong lòng hần hiểu ngày sau, hai người nhất định còn có cơ hội gặp mặt, hôm nay cũng không phải một lần cuối cùng.

Cô gái này cực kỳ hấp dẫn hần, trừ xinh đẹp bề ngoài, còn có tính cách ngây thơ.

Sự hồn nhiên kia, dường như điền khuyết vào lỗ hổng đã bong ra từng mảng từ lâu.

Từ lúc chào đời tới nay, hần lần đầu tiên đối với phái nữ động lòng.

“Về sau.” Cô cũng sờ nhìn hần.

“Đúng, về sau.” Hần vào thẳng vấn đề trực tiếp hỏi: “Nếu như em không phải để ý, có thể cho tôi số điện thoại di động của em chứ?”

Cô rất cuộc hiểu rõ ý tứ của hần.

Người đàn ông này muốn hẹn gặp cô !

Chẳng qua là thái độ trực tiếp như vậy, khiến cô đáp ứng cũng không được, không đáp ứng cũng không xong.

Đáp ứng quá nhanh, sợ hấn cho là mình là cô gái tùy tiện, dễ dãi; đáp ứng không dứt khoát, lại có vẻ xấu hổ làm bộ, làm tịch.

“Điện thoại của em có truyền bằng tia hồng ngoại không?” Thấy cô đứng hình tại chỗ, không gật đầu cũng chẳng lắc đầu, hấn lập tức nghĩ ra biện pháp đánh vỡ căng thẳng của cô.

Cô lắc đầu một cái, đối với sản phẩm điện tử cô gần như là người ngoài trái đất.

“Như vậy tôi dạy cho em.” Hấn duỗi tay về phía cô.”Đưa di động cho tôi mượn chút.”

Giống như bị thôi miên, cô ngoan ngoãn lấy điện thoại di động ra đưa cho hấn.

” Đến đây, chính là như vậy.” Hấn một mặt thao tác dạy cô, đồng thời nhờ vào động tác truyền tin, đã lưu số của hai người vào máy nhau .

Giao điện thoại tới trong tay cô, hấn thoải mái mời: “Có rảnh rồi liền cùng đi dùng bữa, em không phản đối chứ?”

Phản đối? Cô đương nhiên sẽ không phản đối.

Mối tình đầu của cô, như thế nào kháng cự được sức hấp dẫn của hấn?

2. Chương 2

Văn phòng chủ tịch tập đoàn Tề thị

“Thiếu Yến, chi nhánh này của chú rút cuộc xảy ra chuyện gì hả?”

Tề Thiếu Đình, chủ tịch kiêm tổng tài tập đoàn Tề thị, cũng là anh cùng cha khác mẹ với Tề Tiểu Yến, đang nghiêm nghị khiển trách em trai mình

“Chú xem thành tích đi, so với tháng trước rút hấn 30%.”

Chuyện gì xảy ra? Còn không phải là anh ở sau lưng giở trò quỷ, kêu khách hàng cố ý hủy hợp đồng cho tôi mất mặt, thừa cơ sửa chữa tôi sao!

Tề Thiếu Yến, âu phục gọn gàng, thẳng lưng đứng trước bàn làm việc của chủ tịch, nghe lời dạy dỗ khó nghe, trong bụng mặc dù liên tiếp cười lạnh, mặt ngoài lại ngụy trang hối lỗi cực kì.

“Thật xin lỗi, tháng sau em nhất định sẽ cải thiện.”

“Cải thiện?” Tề Thiếu Đình bắt được cơ hội công kích dĩ nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua.”Chú cho rằng chỉ uốn ba tấc lưỡi là có thể cải thiện sao? Vậy thì chú đi viết một bản kế hoạch, tôi xem rút cuộc chú có biện pháp gì có thể cải thiện.”

Ba hôm hai bữa liền cố ý ném chút chuyện vặt vãnh gây khó khăn cho hấn, Tề Thiếu Đình nghĩ hết biện pháp muốn hấn biết khó mà lui.

“Dạ, em biết rõ.” Mặc dù suốt ngày bị chinh, Tề Thiếu Yến chỉ là khúm núm đồng ý, không có lần nào trái lời.

Còn chưa tới thời khắc ngã bài, hấn phải nhịn.

“Đừng trách anh không nói cho chú biết.” Tề Thiếu Đình ra vẻ người tốt nhắc nhở: “Làm việc trong Tề thị, chỉ nhìn năng lực, không nhìn quan hệ. Mặc dù chú là em trai anh, nhưng mà nếu như chú vẫn không đạt được thành tích gì, đến lúc đó anh cũng không có cách giữ chú lại.

Ngón tay tròn lẳn nhưng nhúc nhít của hấn không ngừng ở trên mặt bàn gõ gõ, giống như đang toan tính điều gì.

” Chú mang trọng trách phó Tổng tài Tề thị, nhất định phải làm ra chút thành tích gì đó, nếu không người khác lấy chú làm ví dụ, cò kè mặc cả với anh, anh làm sao quản được họ? Chú cũng phải cho anh một câu trả lời thỏa đáng chứ. “

“Em hiểu.” Tề Thiếu Yến trên mặt giả bộ cung kính, đáng vẻ cực kì nghe lời.”Em sẽ nỗ lực hết sức, hi vọng tổng tài cho em một cơ hội.”

“Chú hiểu là tốt rồi.” Đối với nhần nhục chịu đựng của Tề Thiếu Yến, Tề Thiếu Đình có chút thất vọng. Ngược lại hắn ta hi vọng hắn lật bàn cùng hắn ta trở mặt, tiếp đó, hắn ta liền có thể danh chính ngôn thuận tống cổ hắn ra.

Hừ, không trở mặt cũng không sao, dù sao chỉ cần không đạt được thành tích, thì hắn ta sẽ có lý do tống cổ hắn ra khỏi Tề thị, vĩnh viễn khuất mắt hắn ta.

Nhìn chằm chằm gương mặt tuần tú cùng đáng người hoàn mỹ của Tề Thiếu Yến, Tề Thiếu Đình càng nhìn càng ngứa mắt, hận không thể đập hắn cút xa.

Tề Thiếu Yến chính là do vợ nhỏ của ba Tề Thiếu Đình sinh ra, nếu không phải do ba Tề khi còn sống sắp xếp Tề Thiếu Yến ở vị trí phó tổng tài, hắn ta không đời nào cho phép người em trai này đi vào Tề thị, nuôi ong tay áo.

Lúc này, cửa truyền đến hai tiếng gõ cửa nhẹ nhàng.

“Đi vào.” Tề Thiếu Đình thét lên.

Cử lớn bị đẩy ra, một cô gái ăn mặc xinh đẹp thời thượng, mang theo một mùi nước hoa tao nhã chậm rãi đi vào phòng làm việc.

“Lệ Nhân, em tới rồi!” Nhìn thấy vị hôn thê xinh đẹp của mình, trên mặt Tề Thiếu Đình xuất hiện nụ cười hiếm hoi, tức giận vừa rồi cũng tiêu tan hoàn toàn.

“Vừa tới.” Thi Lệ Nhân khẽ mỉm cười với Tề Thiếu Đình, lễ phép gật đầu với Tề Thiếu Yến.”Thế nào? Anh em hai người đang thảo luận công việc sao? Vậy em đi ra ngoài, không quấy rầy hai người.” Cô ta chẳng những xinh đẹp hào phóng, hơn nữa hết sức hiểu chuyện.

“Không cần, chúng ta đã nói xong.” Tề Thiếu Đình quay đầu nhìn về phía em mình.”Nhớ sáng sớm ngày mai đem báo cáo đặt ở trên bàn anh, nếu như không có việc gì trước hết đi ra ngoài đi!”

“Em biết rồi.” Nhìn mũi giày sạch sẽ của mình, Tề Thiếu Yến gật đầu.”Em đi ra ngoài trước, hai người từ từ tán gẫu.” Đi ra cũng không ngẩng đầu lên liếc qua Thi Lệ Nhân bên cạnh, ra khỏi phòng làm việc.

“Tên này thật là hao tổn tâm trí.” Khi cửa chính khép lại, Tề Thiếu Đình không quên nói lảm nhảm đôi câu cho vị hôn thê của mình nghe.

“Làm sao thế?” Thi Lệ Nhân lãnh đạm nói: “Em xem chú ấy rất ngoan ngoãn , cũng không chọc phiền toái gì anh nha!”

“Hiện tại có lẽ không trêu chọc phiền toái gì, về sau có thể khó nói, ” hắn lắc đầu một cái.”Anh hắn cùng nó lớn lên, còn có thể không hiểu biết tính cách nó sao?”

“Tính cách gì cơ?” Đối với Tề Thiếu Yến, cô ta tràn đầy tò mò.

“Cay nghiệt, hung ác, nham hiểm, không chứa thủ đoạn nào.” Hắn lần nữa lắc đầu một cái.”Không sớm một chút đá hắn ra khỏi Tề thị, anh ngủ cũng không yên giấc.”

“Em không thấy như vậy?” cô ta cười cười, “Có lúc hắn là lạnh một chút, nhưng là bây giờ người trẻ tuổi ai mà không có bộ dáng này? Nào có nghiêm trọng như anh nói chứ?” Vô tình hay cố ý , cô ta thay hắn nói chuyện.

“Em không có tiếp xúc với nó, dĩ nhiên không nhìn ra.” Hắn giật giật khóe miệng, tựa hồ đang cười cô ta, biết người biết mặt nhưng không biết lòng.

“Coi như hắn có là tên tồi tệ cũng không gấp.” Cô ta kiêu my cười một tiếng.”Anh có em mà, không phải sao ? Có em, ai dám động vào anh chứ?”

“Vây cũng đúng.” Hấn cười, cảm không ngừng rung rung, thịt béo trên mặt trong chớp mắt dồn chặt đôi mắt híp.

So với Tề Thiếu Yến, mắt híp môi mỏng, bề ngoài hai người có thể nói là một trời một vực, chợt nhìn lại, ai cũng không thể nào tin nổi bọn họ là anh em ruột thịt.

Có lẽ đây cũng là một trong những nguyên nhân hấn chán ghét em trai mình .

Thi Lệ Nhân lại không chút nào ghét bỏ, ngồi vào trong lòng ngực sưng vù của hấn.

“Có em ở đây, vĩnh viễn anh đều là chủ tịch tập đoàn Tề thị , cần gì phải quan tâm một tên oắt con không có thành tựu ? những thứ cổ phần kia trên tay hấn căn bản không uy hiếp được anh.”

Lúc ba Tề còn sống, đã an bài, hai con trai mình là Tề Thiếu Đình, cùng Tề Thiếu Yến, mỗi người có 30% cổ phần, đại cổ đông Thi gia chiếm 25% cổ phần, thân là vị hôn thê của Tề Thiếu Đình, Thi Lệ Nhân dĩ nhiên là ủng hộ vị hôn phu của mình nắm tập đoàn Tề Thị trong tay. Cũng chính nhờ cô ta giúp đỡ, Tề Thiếu Đình mới có thể thuận lợi ngồi lên chiếc ghế chủ tịch cùng tổng tài tập đoàn Tề thị sau khi Tề ba qua đời.

“Em quả là người vợ đảm đang của anh.” Một đôi môi dày, tròn lẳn, không báo động trước dính lên trên mặt cô ta.” Cho anh hôn một cái.”

“Đừng như vậy mà!” Cô ta làm nũng muốn né tránh.”Người ta chỉ là tới hỏi xem ngày mai họp Hội Đồng Quản Trị anh chuẩn bị xong chưa?”

“Cần chuẩn bị cái gì?” Hấn trơ mặt ra cười nói: “Chỉ cần em nhớ bầu cho anh một phiếu là được, có cái gì cần chuẩn bị chứ!”

Năm nay Hội Đồng Quản Trị sắp sửa bầu lại chủ tịch , sau đó chủ tịch sẽ chỉ định tổng tài; nói cách khác, ai có thể nắm trong tay Hội Đồng Quản Trị, người đó có thể nắm trong tay tài nguyên tập đoàn Tề thị.

Đối với buổi họp Hội Đồng Quản Tr ị ngày mai, Tề Thiếu Đình tràn đầy tự tin, hấn và Thi Lệ Nhân, cổ phần chung của hai người đã vượt qua 50%, hấn không có gì lý do phải lo lắng chuyện này .

“Em cần phải nhớ tới bỏ phiếu nghe không!” Hấn lo lắng duy nhất chính là, vị hôn thê của mình ngủ quên, quên đi đến họp mà thôi.

“Yên tâm, chuyện quan trọng như vậy em làm sao sẽ quên?” cô ta cười cực kì quyến rũ.”Đúng rồi, em đến phòng làm việc của Thiếu Yến một chút, lấy cái này ở chỗ hấn.”

Nghe được cái tên mình không thích nhất, hấn nhú mày.

“Lấy cái gì?”

“Lần trước hấn đến nước Pháp công tác, em nhờ hấn giúp em mua một ví da.” Cô ta nháy mắt mấy cái.”Không có biện pháp, đó là kiểu mới nhất , Đài Loan còn chưa có nhập khẩu, em không chờ kịp mới nhờ hấn giúp một tay.”

Biết anh em hai người này không vừa mắt, cô ta càng không nên lén lút lút đi tìm Tề Thiếu Yến, mà là quang minh chính đại để cho vị hôn phu của mình biết, đề chừng bị kẻ khác bắt được lại hống hót cái gì đó, ngược lại thêm phiền toái cùng chán ghét.

“Bây giờ đi tìm nó, không sợ bị nó khinh khỉnh?” Mới vừa rồi mình mới dạy dỗ nó, Thi Lệ Nhân vào thời điểm này chạy đi tìm nó, tám phần bị đuôi bão quét qua.

“Có gì phải sợ? Em chỉ đến lấy ví da, cũng không phải là không trả tiền.” Cô ta một bộ không sợ trời không sợ đất.

“Vây sao?” Hấn cười khỏ.”Chờ một chút bị nó đánh văng ra ngoài, cũng đừng trách em không có cảnh cáo em.”

“Hấn dám mắng em một câu, ngày mai anh liền xào hấn như mực tốt lắm.”

“Anh cũng muốn xào nó như mực.” Hấn cười hì hì rồi lại cười.”Chỉ là không phải hiện tại, chuyện như vậy phải làm phải thật đẹp, đã làm phải sạch sẽ gọn gàng, mới sẽ không bị người gièm pha.”

“Vâng ——” cô ta ôm cổ ngắn tũn của hấn liếm.”Ai cũng biết Thiếu Đình nhà chúng ta thủ đoạn cao siêu, lợi hại nhất, chính là muốn giết người cũng làm cho kẻ chết không thể oán, có đúng hay không?”

“Em nói đúng rồi.” Hấn nhéo cái mũi nhỏ của cô ta.”Bất kể nói thế nào, bây giờ em đã tiếp quản vị trí của cha em, cuộc họp như này cũng không dễ dàng, những chuyện tranh đấu trên thương trường này em phải học một chút, biết không?”

“Dạ, tuân lệnh.” Cô ta gơ tay chào.

“Vậy em đi đi! Đừng đi quá lâu.” Hấn ngụ ý cười một tiếng.”Anh ở chỗ này chờ em, nhớ trở về với anh đó!”

“Yên tâm, cầm cái ví da mất bao lâu thời gian?” Cô ta vỗ vỗ khuôn mặt to béo của hấn, tiếp theo hôn lên miệng của hấn.”Chờ em, em quay lại nhanh thôi .”

Tề Thiếu Yến không tức giận cũng không phẫn nộ, lại càng không phát điên.

Hấn chỉ là bình tĩnh ngồi tại chỗ của mình, một đôi mắt thâm thúy yên lặng nhìn về phía trước, cả người cũng không nhúc nhích, cực kỳ giống một pho tượng.

Một pho tượng hoàn mỹ như vị thần Hy Lạp.

Chỉ là pho tượng là chết , hấn thì lại sống , cho dù thân thể cũng không nhúc nhích, não bộ của hấn chưa bao giờ ngừng vận động.

Đúng vậy, hấn đang toan tính.

Kể từ ngày bắt đầu là Tề Thiếu Yến, nhất định hấn phải toan tính nhân sinh, nếu không hấn sẽ bị các thế lực hung ác bủa vây quanh ăn đến xương cốt không còn.

Vì sinh tồn, hấn không bao giờ dừng bàn tính trên tay.

Tựa như Tề Thiếu Đình trăm phương ngàn kế muốn đá hấn cút khỏi Tề thị, hấn nhất định phải nghĩ biện pháp ổn định trận tuyến, để mình trước tiên rơi vào thế thất bại, sau đó dùng đòn phản kích.

Trò chơi tranh đấu cần phải có thủ đoạn cao tay, cho nên bất kể Tề Thiếu Đình có dùng chiêu gì đối phó hấn, hấn cũng sẽ không tức giận

Đối phương tuyên bố muốn chọc giận hấn, hấn đương nhiên sẽ không ngu xuẩn đến mức tự chui mình vào bẫy.

Hai người từ nhỏ tranh đấu gay gắt, ba Tề trước khi mất lại đem quyền kinh doanh chia đều cho hai người. Bàn về thủ đoạn, hấn l tuyệt đối không bại bởi Tề Thiếu Đình; bàn về lợi thế, hấn lại dưới một nước cờ.

Tề Thiếu Đình sớm hơn hấn một bước theo đuổi người đàn bà Thi Lệ Nhân.

Bởi vì ít lợi thế hơn, ước chừng hấn bị Tề Thiếu Đình giam dưới lòng bàn chân hai năm, hơn nữa hiển nhiên Tề Thiếu Đình đối với trạng huống này còn không hài lòng, gần đây động tác càng lúc càng lớn, nói không chừng sẽ rất nhanh ra tay đá hấn ra khỏi Tề thị.

Thời gian tương đối cấp bách, tình thế đối với hấn cũng càng ngày càng bất lợi.

Dĩ nhiên, hấn sẽ không ngồi chờ chết.

Bởi vì hấn là Tề Thiếu Yến, trong thân thể chảy dòng máu hiếu chiến của Tề gia, thời điểm chưa đi hết nước cờ, còn chưa dùng hết thủ đoạn cuối cùng, tuyệt đối, hấn sẽ không bao giờ đơn giản buông tha.

Cho nên trong hai năm qua, hấn khổ tâm chuẩn bị đường đi nước bước của mình, ý đồ xoay chuyển hoàn cảnh bất lợi.

Hội Đồng Quản Trị ngày mai chính là thời khắc quyết chiến .

Nếu như ngày mai không thể lật bàn, vậy có nghĩa là hấn hoàn toàn hết hi vọng.

Hắn sẽ thất bại sao?

Nghĩ đến đây, hắn không nhịn được cười.

Đó là nụ cười tàn khốc khát máu.

Hắn đương nhiên sẽ không thất bại, hắn biết trong tay mình nắm những thứ gì, hắn nắm trong tay tất cả từ trước đến giờ chẳng qua là chưa thể hiện diễn xuất.

Cốc cốc ——

Hai cái tiếng gõ cửa, cắt đứt suy nghĩ của hắn.

“Mời vào.” Thu hồi nụ cười, một lần nữa mặt hắn không chút thay đổi.

Hắn thói quen che giấu tâm tình, từ nhỏ đến lớn cho tới bây giờ, cũng không một ai biết chân chính ý tưởng trong lòng hắn.

Cửa lớn bị đẩy ra, một cỗ mùi nước hoa quen thuộc ở trong không khí đông lạnh phiêu tán ra.

Thi lệ nhân đứng ở cửa, đang cười như không cười nhìn hắn.

“Là cô.” Hắn không khỏi nhíu mày.

Hiện tại thời gian kém 30 phút là tới bảy giờ, 7h đúng hắn có một ước hẹn vô cùng trọng yếu, hắn đáp ứng Vũ Như cùng cô mừng sinh nhật.

Việc cấp bách, trước tiên hắn phải giải quyết người đàn bà này.

“Bằng không còn có ai?” Đóng cửa lại, cô ta thuận tay khóa cửa lại.

“Cô không nên tới đây.” Giọng điệu của hắn không vui.

“Em vì sao không thể tới đây?” Cô ta chu miệng lên.”Em là tới tìm anh lấy ví da .”

“Chỉ là như vậy?” Hắn liếc cô ta một cái.

“Còn có.” Cô ả cười, vẻ mặt quyến rũ thay thế mới rồi đoan trang.”Thuận tiện tới thăm anh một chút không được sao.”

“Tôi rất khỏe.” Hắn lãnh đạm nói: “Chỉ là cô không nên chọn lúc này tới đây, “

“Đừng như vậy.” Cô nàng tao nhã đi tới trước bàn làm việc của hắn.”Người ta mới vừa gặp anh bị chém gọt một trận, cảm thấy không đành lòng, đặc biệt đến an ủi anh.”

“Có cần thiết không?” Hắn cười cười.”Đây có lẽ là lần cuối cùng hắn gọt tôi, về sau có thể không còn cơ hội, để cho hắn đắc ý một lần có làm sao?”

“Nói cũng phải.” Cô ta nháy mắt mấy cái.

Hắn héch mảy, ” Thời điểm cô tới đây, nếu như bị kẻ khác phát hiện.”

“Phát hiện em tới lấy ví da? Ha ha ——” cô ta khoa trương cười lớn, “Yên tâm, chỗ nguy hiểm nhất chính là chỗ an toàn nhất. Thiếu Đình bên kia em sẽ giải quyết hắn, cái tên ngu ngốc kia đến bây giờ vẫn cho là em cực kì yêu hắn đó.”

“Cô xác định?” Hắn ít nhiều có chút lo lắng người đàn bà này sẽ mau mồm mau miệng tiết lộ chút tin tức gì.

“Đó là đương nhiên.” Cô ta vô cùng tự tin trả lời.

“Tại sao?”

“Bằng giác quan thứ 6 của phụ nữ.”

“Tốt nhất là như vậy.” Hắn hừ khê một tiếng.”Cô đã chuẩn bị xong?”

Cô ta nhất thời nghe không hiểu.”Muốn em chuẩn bị cái gì?”

” Hội Đồng Quản Trị ngày mai ” Hấn nhắc nhở.

“Vậy cần chuẩn bị cái gì sao?”

“Chuẩn bị trở mặt cùng vị hôn thê của cô.” Hấn phải đề phòng người đàn bà này đột nhiên thay đổi tâm ý.

” Sớm chuẩn bị tốt rồi.” Cô ta cười híp mắt nói.

“Cô nhất định phải làm như vậy?” ánh mắt sắc bén quét qua cô ta, giống như muốn xem thấu tâm can cô ta.

“Không có biện pháp, ai bảo em không bỏ được anh chứ!” Thi Lệ Nhân thâm tình dõi theo khuôn mặt đẹp trai khôn tả của hấn; đáy lòng tràn đầy ái mộ than thở.

Cô ta thật sự không bỏ được hấn!

Ban đầu dưới sự an bài của người nhà , cô ta mơ mơ hồ hồ đính hôn với Tề Thiếu Đình, sau này mới phát hiện Tề gia còn có một nhân vật như Tề Thiếu Yến. Từ lúc nhìn thấy hấn trở đi, cô ta liền một lòng yêu hấn, hận không thể giải trừ hôn ước với Tề Thiếu Đình, lao vào ngực của hấn. Không nghĩ tới đang lúc cô ta ảo não, chỉ hận không thể gặp sớm hơn, Tề Thiếu Yến cư nhiên chủ động tiếp xúc cô ta, lấy điều kiện trao đổi, tranh thủ ủng hộ của cô ta, hai người trong nháy mắt ăn nhịp với nhau, chỉ là mọi người đều chẳng hay biết gì, bao gồm vị hôn phu của cô ta.

“Vậy sao?” Hấn lạnh lùng cười một tiếng.”Tôi xem là không bỏ được khoản vay ngân hàng chứ?”

Khoản vay ngân hàng chính là điều kiện trao đổi hấn đưa ra, chỉ cần cô ta ủng hộ hấn ngồi lên ghế chủ tịch, hấn sẽ để cho chi nhánh ngân hàng của Tề thị cho vay vượt mức với công ty mới thành lập.

Bởi vì lập trường kinh doanh của Tề Thiếu Đình, tất cả theo như quy củ làm việc, bất kể Thi Lệ Nhân cầu khẩn thế nào, hấn cũng không chịu dằn xép, bởi thế ngược lại cho Tề Thiếu Yến một cơ hội.

“Cũng không phải hoàn toàn như thế.” Cô ta lắc đầu phủ nhận.”Mặc dù công ty mới thành lập cần khoản vay này, nhưng mà nếu như người đưa điều kiện không phải anh, anh cho rằng em sẽ đồng ý sao?”

Những lời này chỉ ra ý đồ của cô ta.

Cô ta muốn hấn! Cô ta muốn người đàn ông Tề Thiếu Yến này!

Cô, Thi Lệ Nhân, muốn gương mặt có gương mặt, muốn dáng người người có dáng người, gia thế bối cảnh đều tốt, tại sao muốn chịu thiệt lấy con lợn Tề Thiếu Đình kia?

Cô ta muốn tìm một mình người đàn ông thỏa mãn mình, bất luận gia thế hay là bề ngoài phải xứng với cô ta.

Tề Thiếu Yến chính là lựa chọn tuyệt vời.

Mặc dù hiện tại hấn chỉ là phó tổng tài tập đoàn Tề thị, nhưng mà dưới sự trợ giúp của cô ta, hấn tuyệt đối sẽ biến thành người lãnh đạo mới của Tề thị , trở thành đối tượng xứng đôi với cô ta nhất.

Tề Thiếu Yến dĩ nhiên hiểu ý của cô ta.

Có điều hấn cũng không nhiệt tình đáp lại, cũng không nói rõ cự tuyệt.

Muốn cự tuyệt lại ra vẻ mời chào là kỹ xảo nhất quán của hấn.

Hấn hiểu được không xác định trạng thái sẽ làm nữ nhân càng nóng căt mà nghĩ muốn hấn, mà là hấn có thể tạ này nắm giữ nhiều hơn có lợi của mình lợi thế.

“Chúc chúng ta hợp tác vui vẻ.” Bỗng nhiên đứng dậy, hấn duỗi tay về phía cô ta.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, tối nay hấn không có quá nhiều thời gian Tề thị cùng cô ta, Vũ Như vẫn còn đang ở nhà hàng ăn chờ hấn.

Đẩy bàn tay hấn ra, cô ta chủ động hôn lên gương mặt hấn, tiếp theo ghé vào lỗ tai hấn thổi khí.

” cần lạnh nhạt với em như vậy sao?”

“Cũng không cần quá mức thân thiết chứ? Chị dâu thân mến.” Hấn không có đẩy ra cô ta, chỉ là lạnh lùng nhắc nhở thân phận của cô ta.

“Rất nhanh em liền không phải chị dâu anh rồi.” Một khi có lá phiếu ủng hộ của cô ta chuyển sang, tự nhiên cô ta sẽ không tiếp tục quan hệ với Tề Thiếu Đình, chờ giải trừ hôn ước, khôi phục thân tự do, thì cô ta sẽ có cơ hội cùng Tề Thiếu Yến ở chung một chỗ.

“Ít nhất cô bây giờ vẫn là.”

“Chỉ cần em không phải.”

Hấn ngắt lời cô ta, “Chờ cô không phải hãy nói.” ’

Người đàn ông này quả nhiên là khốc* tới cực điểm! (khốc= lạnh lùng, vô tình)

Cổ tình bộ dạng mãnh khốc này làm cô ta mê luyến không dứt, không thể vượt rào làm trong lòng cô ta ngứa ngáy khó nhin, cũng khiến cô ta thêm mãnh liệt dục vọng với hấn .

Không sao cả, cô có thể đợi.

25% cổ phần trong tay cô chính là quân cờ tốt nhất, đủ để cho Tề Thiếu Yến không thể rời bỏ cô ta, hưởng chi lấy mị lực của cô ta, cô ta còn sợ người đàn ông này không thần phục ở dưới váy cô sao.

Tề Thiếu Yến sớm muộn cũng là của cô! Cô thủy chung tin tưởng như thế.

3. Chương 3

Trong nhà hàng phương Tây lịch sự tao nhã, Vũ Như ngồi một mình trong gian phòng đã được bao sẵn, thần thờ ngồi lật cuốn sách mình mới mua về, lo lắng đợi chờ Tề Thiếu Yến xuất hiện.

Mặc dù trước mặt bày cuốn sách kiến trúc mà cô thích nhất, nhưng mà một chữ cô cũng không nhìn ra, cho dù có người len lén rút mất sách, đại khái cô cũng không phát hiện ra.

Có lẽ ý thức được mình không nhìn nổi nữa, cô thuận tay đóng lại sách, nghịch mấy chiếc dao nĩa đang được xếp chỉnh tề, nhẹ nhàng gõ ly thủy tinh trong suốt, lại mở ra khăn ăn trắng tinh, cuối cùng vẫn đem trở về chỗ cũ.

Cô hơi sốt ruột, khác với mọi khi điềm đạm, nho nhã.

Dĩ nhiên, nguyên do cô nóng nảy tuyệt không phải bởi vì sinh nhật, mà là cô có tâm sự khác.

Trong lòng cô có một tin tức vô cùng quan trọng, chờ phải nói cho người đàn ông mình yêu nhất.

Đó chính là —— cô mang thai!

Hai ngày trước trong lúc vô tình cô phát hiện sự thật kinh người này, vốn định lập tức gọi điện thoại nói cho Tề Thiếu Yến, để cho hấn chia sẻ niềm hạnh phúc này, chỉ là vừa nghĩ tới hôm nay là sinh nhật mình, định đem tin tức này chờ tới hôm nay mới công bố, hi vọng mừng vui gấp bội.

Hấn nghe đến này tin tức này, sẽ phản ứng thế nào nhỉ?

Là hưng phấn xoay quanh? Hay là nghiêm túc cầu hôn với cô? Vẫn là cao hứng ôm cô hôn mãnh liệt không ngừng?

Nghĩ tới đây, cô không nhin được khế cắn cánh môi, trên mặt hiển hiện ánh sáng rực rỡ, vừa hưng phấn vừa khẩn trương .

Bất kể như thế nào đều tốt, dù sao từ giờ trở đi, hai người không chỉ là quan hệ tình nhân nữa, bọn họ phải thay Bảo Bảo trong bụng suy nghĩ, cho Bảo Bảo một danh phận, một gia đình.

Cô tin tưởng Tề Thiếu Yến yêu cô cũng nhất định sẽ có cách nghĩ giống như cô vậy.

Tối nay nàng phải nhớ nhắc nhở hấn muốn dịu dàng một chút, bởi vì nàng trong bụng đã có yếu ớt tiểu sinh mệnh, cũng đã không thể mặc cho hấn khinh cuồng tương đãi.

“Tiểu thư, cô muốn thêm chút nước không ạ?”

Mắt thấy đầy cửa đi vào là phục vụ, cô bất giác có chút thất vọng.

“Không cần, cảm ơn.” Cô lắc đầu một cái, lễ phép cự tuyệt.

“Tiểu thư, cô có khỏe không?” Có lẽ là khuôn mặt nhỏ nhắn của cô quá hồng, phục vụ có chút quan tâm cô.” Có phải điều hòa trong phòng không đủ mạnh? Có muốn tôi mở lớn một chút không ạ?”

“Ách. Cái này.” Sợ bị người nhìn thấu tâm tư khấn trương, cô vội vàng phủ nhận.”Tôi không sao, lạnh như vậy là được rồi.” Cô vội vàng đem phục vụ đuổi đi ra ngoài.

Oa, quá mất mặt!

Phục vụ không phải biết cô vừa mới suy nghĩ gì chứ? Không phải chứ?

Nhịp tim tăng cấp tốc, cô hốt hoảng cúi đầu nhìn đồng hồ, cố gắng che giấu nội tâm xấu hổ muốn chết.

Bây giờ là bảy giờ bốn mươi, đã quá thời gian ước định bốn mươi phút.

Hắn thế nào còn chưa tới đây?

Hưng phấn cùng tâm tình khấn trương, làm cô đợi có chút nóng lòng. Bình thường cho dù hắn bận rộn, nhưng mà ước hẹn cùng cô chưa bao giờ tới muộn, hôm nay xảy ra chuyện gì chứ?

Chẳng lẽ.

Sắc mặt cô tái nhợt, vội vàng hắt đầu, cố gắng đem ý tưởng trong đầu quăng xa.

Sẽ không, sẽ không, hắn nhất định bận việc gì đó, tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện gì.

Lời tuy như thế, nhưng cô càng nghĩ càng sợ.

Bản năng, cô cầm điện thoại lên, chuẩn bị gọi số điện thoại của hắn.

Nhưng vào lúc này ——

“Happy Birthday.”

Cửa phòng lại bị mở ra, một bó hoa bách hợp, kiêu diễm ướt át, thu hút tầm mắt của Vũ Như.

“Anh tới rồi!” Cô hưng phấn nghênh đón. Chào đón hoa, cũng chào đón người đàn ông tuần tú phía sau bó hoa kia.

“Thật xin lỗi, anh tới trễ.” Tề Thiệu Yến nhận lỗi với cô.

Cho dù ngày mai có hội nghị quan trọng liên quan tới tiền đồ của hắn, nhưng mà hắn vẫn quyết tâm rút bớt thời gian tối nay dành cho cô, mừng sinh nhật cô.

“Không sao.” Cô vỗ vỗ ngực, thở ra một hơi.”Người đến là tốt rồi, em mới vừa rồi còn lo lắng anh gặp chuyện không may !”

Không có tức giận trách móc như những cô gái khác, gương mặt thanh tú, mềm mại, thần sắc đều là quan tâm, lo lắng.

Nhìn thấy nụ cười dịu dàng của cô, tâm tình của hắn lập tức khá hơn.

“Thích không?” Hắn đưa hoa, cúi người in trên trán cô một chiếc hôn nhẹ.

“Dĩ nhiên.” Cô nắm chặt bàn tay to của hắn.”Chỉ cần là anh đưa, em đều thích.”

Đừng nói là hoa bách hợp xinh đẹp, chính là vài cọng cỏ dại cô cũng không sao cả.

Tề Thiệu Yến lời kéo cô đang lòng tràn đầy hạnh phúc ngồi xuống.

“Đói bụng không? Ăn chút gì đó đã, sau đó anh còn có một món quà tặng cho em nữa.”

Hắn cố làm ra vẻ thần bí trêu đùa cô.

“Em cũng vậy.” Cẩn môi, cô miễn cưỡng nuốt lời sắp sửa nói ra vào trong bụng.

Cô cũng có quà muốn tặng cho hần, đó là một phần thiên đại vui mừng. Nhưng mà bây giờ hiển nhiên là thời cơ chưa tới, người đàn ông của cô, lực chú ý đều đặt trên thực đơn kia rồi.

“Muốn ăn cái gì?” Hần hỏi.

“Anh quyết định là tốt rồi.” Tâm tư của cô cũng không ở chỗ này.

“Hôm nay là sinh nhật em đó.” Hần nhắc nhở cô.

“Em cái gì cũng được mà, thật đó.” Cô ước gì mau mau gọi xong đồ ăn, không thể chờ đợi tới lúc thưởng thức vẻ mặt hưng phấn khôn tả của hần.

“Vậy cũng tốt!” Hần gọi phục vụ tới, thuận miệng gọi mấy món ăn yêu thích của cô. “Như vậy được chứ?” Hần gọi xong đồ ăn, lần nữa hỏi ý kiến của cô.

Cô cười híp mắt gật đầu. “Đều có thể mà.”

“Em” sau khi phục vụ rời đi, hần tỉ mỉ quan sát cô. “Hôm nay em sao thế? Vì sinh nhật rất vui vẻ sao? Nếu không có vẻ lạ lạ thế nào ấy?”

“Có sao?” Rượu ngon chìm dưới đáy, cô không muốn nhanh như vậy đã tiết lộ tin mừng này, mặc dù cô cơ hồ đã muốn nhịn không được rồi.

“Có.” Hần liếc mắt liền nhìn ra hôm nay cô khác thường.

“Vậy cũng tốt!” Cô hít một hơi thật sâu, hướng tới hần vẫy vẫy tay. “Anh qua đây.”

“Làm gì?” Hần còn chưa làm theo.

“Anh qua đây một chút thôi!” Vũ Như lôi cánh tay rắn chắc của hần, kéo hần đến trước người. “Em cho anh biết, em.”

Trong lúc cô đang chuẩn bị nói ra bí mật trong lòng, đột nhiên, cô phát hiện chỗ cổ áo hần, có vết đỏ gì đó.

Cái đó đúng. Cô trợn to mắt, tựa đầu tiếp cận gần hơn.

Tốt lắm giống như là. Sơn môi!

Không! Sẽ không!

Cô không dám tin, tự nhận là mình hoa mắt nhìn nhầm vết mực đỏ thành dấu son môi đỏ chói, vì vậy hướng mũi tới, cơ hồ dán lên cổ áo, lập tức cô ngửi được một mùi mỹ phẩm đặc biệt.

Sắc mặt cô nhanh chóng biến đổi.

Kia đích thị là vết son môi, cô cũng không có oan uổng hần.

Nhưng là tại sao. Tại sao trên cổ áo hần sẽ dính vết son môi phụ nữ đây?

“Em làm sao vậy?” Thấy cô tựa vào người mình, hơn nửa ngày không có động tĩnh, Tề Thiếu Yến nghi hoặc buông cô ra xem xét.

“Trên người anh.” Cô hoang mang nhíu mày, chỉ chỉ vào cổ áo của hần.

“Sao thế?” Trái tim xẹt qua một tia bất an, nhưng Tề Thiếu Yến theo hướng cô chỉ, sờ sờ cổ áo

Đây là.

Nhìn chằm chằm vào dấu đỏ nhàn nhạt trên ngón tay mình, Tề Thiếu Yến không khỏi âm thầm mắng chửi mèo trong bụng.

Đây nhất định là vừa nãy, lúc Thi Lệ Nhân dựa vào mình lưu lại đây.

“Đó là cái gì?” Vũ Như không muốn hỏi, nhưng lòng hiếu kỳ ép cô tìm ra đáp án.

“Đại khái là vết son môi đi!” Chứng cứ rõ ràng như thế, hần sẽ không xuẩn đến mức nói đó là sốt cà chua.

Cô cần môi nhìn hấn, im lặng không nói, không hề có tức giận rống to.

Cô đang chờ người đàn ông này cho cô một lời giải thích.

Người phụ nữ chanh chua chữi đổng tuyệt đối không phải phong cách của Đinh Vũ Như cô, cô tình nguyện trốn trong góc khóc thầm, cũng sẽ không tùy tiện mắng chửi người một câu, nhất là người đàn ông cô yêu.

“ Hôm nay ở công ty có mấy khách hàng quan trọng người nước ngoài, anh đi chiêu đãi bọn họ, mới đặc biệt dẫn bọn họ đi quán rượu.” Tề Thiệu Yến cố làm ra vẻ không có chuyện gì xảy ra, lời nói dối trơn tuột trên miệng hấn. “ Anh theo họ ngồi một lát, liền vội vàng chạy tới đây, nhưng mà vẫn tới muộn mất.”

Hấn cầm lên khăn ăn, ra sức lau chùi cổ áo.

“ Đại khái là nữ tiếp viên của quán nhiệt tình quá mức, ở trong phòng hỗn tạp như vậy, mới lưu lại vết này, em ngàn lần vạn lần đừng nghĩ sai nha, anh cũng không phải kẻ gặp dịp thì chơi đâu.”

Hấn nói rất hợp tình hợp lý, vốn là phó tổng tài nghiệp vụ, tất nhiên cần phải chiêu đãi khách hàng, hơn nữa anh thật sự bị muộn, dường như trong lời nói dối lại mang thêm vài phần chân thật, làm cho người ta khó phán đoán được thực hư thế nào.

Lấy công lực của hấn, để đỡ dành, lừa gạt cô gái đơn thuần trước mắt này, tuyệt đối dễ như trở bàn tay, vô cùng lành nghề.

“Là thế sao?” Nghe hấn giải thích, ngược lại cô có chút ngượng ngùng.”Vậy anh không có đi tiếp khách hàng quan trọng sao? Em có làm cản trở công việc của anh không?”

Mặc dù cô rất yêu thích được ở chung một chỗ với anh, nhưng cũng không muốn vì mình mà ảnh hưởng công việc của anh.

“Đừng lo lắng, có những nhân viên khác tiếp bọn hấn là được rồi.” Hấn nhéo cằm nhỏ của cô.”Tối nay anh chỉ muốn ở cùng em, trong lòng anh, em so với bọn hấn còn trọng yếu hơn nhiều.” ?

Nghe thế, mắt cô lại thêm sáng long lanh.

Còn có cái gì so với việc được anh coi trọng làm cô vui vẻ hơn đây?

Thấy cô không truy cứu nước, hấn âm thầm cảm tạ trời đất, vội vàng đem món quà đã chuẩn bị trước, muốn dời đi lực chú ý của cô.

“Đoán một chút xem anh mua quà gì cho em?” Hấn đem hộp quà đặt lên bàn.

“Đây là.” Cô tỉ mỉ quan sát, nghiêng đầu suy ngẫm.

Quà tặng đựng trong một hộp lớn hình chữ nhật được trang trí tỉ mỉ, phần lớn hộp quà trong bách hóa đều là bộ dáng này, thật sự làm cho người ta khó đoán ra được bên trong chứa cái gì huyền bí.

“Có thể nâng lên nhìn sao?” Cô nghĩ dùng sức nặng phán đoán.

“Dĩ nhiên có thể.” Hấn hì hì cười một tiếng.

“A, có chút nặng.” Cô thử một chút, phát hiện đồ không tính là nhẹ.

“Đoán được không?” Hấn thúc giục.

Cô lắc lắc hộp, bên trong truyền đến tiếng khối gỗ tiếng va chạm đều đều.

Làm cho hai mắt cô sáng rực như sao.

“Em ăn gian!” Biết cô đoán được quà tặng, hấn không khỏi cười chỉ trích.

“Mô hình, là khối gỗ chế mô hình phòng ốc!” Cô hưng phấn tuyên bố đáp án.

Đối với tình yêu nhiệt liệt với kiến trúc như cô, quà tặng này, so với dây chuyền, vòng tay, còn ý nghĩa gấp nghìn lần.

Nhìn thấy cô vui vẻ, hấn cũng cảm động lây.

“Ha ha, vậy còn không cảm ơn anh cho tốt sao?” Hấn ám hiệu chỉ chỉ vào má mình.

“Cám ơn.” Cô tràn đầy vui vẻ, bỏ hộp quà xuống, nghiêng người tặng cho anh một cái hôn rõ kêu.

Hấn meo meo cười một tiếng, thuận thế kéo cô vào trong ngực, chọc cho cô nũng nịu kêu lên.

“Anh——” tiếng kinh hô rất nhanh liền bị nụ hôn nóng bỏng của hấn chặn lại.

Ôm lấy thân thể nhỏ nhắn của cô, hấn bừa bãi cướp hết ngọt ngào trong miệng cô, cho đến khi cô vô lực xụi lơ trong lòng hấn.

“Nơi này. Là phòng ăn mà.” Cô thở dốc nhắc nhở hấn.

“Ai bảo em mới vừa ăn gian!” Hấn khê cắn vành tai nhỏ của cô.”Đây coi như là trừng phạt nho nhỏ cho em thôi.”

“Anh cũng không có nói là không thể lặc xem mà.” Cô đỏ mặt cãi lại.

“Còn cãi chày cãi cối hửm?” Ngón tay cái nâng lên cằm nhỏ của cô.”Cẩn thận anh trừng phạt thêm lần nữa bây giờ!”

Cúi người, hấn làm bộ lại muốn hôn cô lần nữa.

“Đừng.” Cô cười né tránh, bàn tay mảnh khảnh hoàn toàn chặn lại miệng hấn đưa tới.”Em cũng có quà tặng muốn tặng cho anh.”

“Em?” Trong nháy mắt ngưng động tác, hấn bật cười ra tiếng.”Hôm nay cũng không phải là sinh nhật anh.”

“Ai nói chỉ có sinh nhật thời điểm mới có thể tặng quà?” Cô nũng nịu kháng nghị.”Huống chi. hôm nay em muốn đưa quà tặng rất đặc biệt.”

“Vậy sao?” Hấn tò mò.”Quà tặng đâu?”

Trộm nhìn xung quanh, trừ bó hoa và quà tặng cho cô, Tề Thiếu Yến không có phát hiện ra cái gì.

“Ở chỗ này.” Cô nói nhỏ, bản năng sờ sờ bụng của mình.

“Nơi nào?” Hấn không hiểu hỏi ngược lại: “Em đặt ở trong túi sao?”

Hiện trường, trừ túi sau lưng cô, không còn cái gì có thể đựng đồ.

Cô lắc đầu một cái, hai gò má ửng hồng.

“Nói mau!” Hấn tò mò mau chết rồi. ?

“Em.” Cô vòng tay lên cổ hấn, ở bên tai hấn nói nhỏ.

“Cái gì? Anh không nghe thấy.” Thanh âm của cô giống như mèo kêu, trừ hơi thở, còn cái gì anh cũng không nghe được.

Mặc dù đã tập nói trong lòng không dưới trăm lần, nhưng thời điểm cần nói thành lời, thế nhưng cô lại thẹn thùng muốn chết, lời ghen trong cổ họng.

Cô đành hít sâu một hơi, chuẩn bị nâng không khí tối nay lên cao trào.

“Em.” Nàng từng chữ từng chữ nhẹ nhàng khạc ra: “Mang, thai !”

Mang thai?

Cô mang thai?

Lần này hấn nghe rất rõ ràng, tuyệt không bỏ sót, từng chữ như sấm đánh vang trời, làm anh trời đất quay cuồng, trợn mắt há mồm.

Làm sao lại như vậy? Hấn luôn làm biện pháp phòng hộ rất tốt, không có lý nào lại như vậy? Chẳng lẽ là.....

Đúng rồi! Đột nhiên hấn nhớ tới có đôi lần gì đó hấn quá nóng lòng, có lẽ đôi lần đó lại trúng thưởng rồi.....

Đáng chết! Hấn làm sao sẽ phạm phải loại sai lầm này chứ?

Hấn không khỏi ảo não tự trách, kể từ đây chuyện sẽ trở nên cực kì khó giải quyết, bây giờ hấn căn bản không có điều kiện chấp nhận tình huống này.

“Anh. Sao vậy?” Vũ Như ngưng ngắc nhìn sắc mặt tái xanh của Tề Thiếu Yến, tâm tình lập tức rơi vào đáy cốc.

Tại sao có thể như vậy?

Hấn không hề hưng phấn xoay quanh, cũng không có mở miệng cầu hôn với cô, càng không có ôm cô mãnh liệt hôn, không có một chút vui sướng của người được làm baba, phản ứng của hấn hoàn toàn ra ngoài dự đoán của cô.

Chẳng lẽ nói. Hấn không muốn nghe được tin này?

Từ hấn cứng còng thân thể cùng sắc mặt âm trầm, nàng đã ben nhảy cảm thấy Tề thiếu yến là không thích hợp. Từ thân thể cứng nhắc cùng sắc mặt âm u của hấn, cô đã nhảy ben cảm nhận được Tề Thiếu Yến không thích hợp.

Nhưng là tại sao có thể như vậy? Hấn luôn miệng nói yêu cô, trong lòng chỉ có cô, đã như vậy, tất nhiên hấn cũng phải yêu sinh mệnh kết tinh tình yêu hai người, tại sao phản ứng của hấn lại hoàn toàn trái ngược như thế? Chẳng lẽ tình yêu bất diệt của hấn chỉ là dụ dỗ lừa gạt cô? Đáy lòng của hấn căn bản không hề có cô?

Phải không? Chẳng anh chỉ là loại công tử bột chuyên dụ dỗ lừa gạt phụ nữ sao?

Vũ Như không dám nghĩ thêm nữa.

“Em lúc nào thì biết?” Trầm mặc hồi lâu, Tề Thiếu Yến rốt cuộc mở miệng, thanh âm vô cùng âm u.

“Mới vừa hai ngày.” Cô thành thật trả lời.

Mi tâm hấn nhíu chặt .”Đã bao lâu?”

“Cái gì?” Cô không rõ ràng ý tứ của hấn.

“Anh nói mang thai đã bao lâu?” Hấn gầm nhẹ.

“Một tháng.” Cô bị sợ tới mức cả người run lên, sắc mặt trắng bệch, bởi vì Tề Thiếu Yến chưa từng dùng loại ngữ khí hung ác này nói chuyện với cô.

Vậy còn tốt! Sắc mặt xanh mét của hấn hơi hòa hoãn chút.

“Ngày mai anh sẽ an bài bác sĩ, em đi lấy nó xuống.” Hấn đã nghĩ xong đối sách, bây giờ hấn tuyệt không thể bị đứa bé này ràng buộc.

Lấy xuống? Hấn thật sự không cần đứa nhỏ này?

Nhìn hấn nói chuyện như chuyện người ta, lòng cô vỡ tan thành từng mảnh.

“Tại sao?” Cố kìm nén giọt nước mắt sắp tràn mi, cô cố gắng tìm kiếm ở hấn một lý do, một lý do không phải chứng minh hấn không yêu cô, mà là có nỗi khổ tâm nào khác.

“Bởi vì bây giờ anh còn chưa có dự định, cũng không thích hợp có đứa nhỏ.” Hấn thành thực trả lời.

Coi như ngày mai hấn có thể thành công ngồi vào chiếc ghế chủ tịch hội đồng quản trị, ngày sau hấn vẫn cần nhìn sắc mặt của Thi Lệ Nhân, trừ phi hấn có thể lấy được từ cô ta 25% cổ phần, khi hấn chưa nắm toàn bộ cục diện trong tay, hấn vẫn cần sự ủng hộ của cô ta.

Tất nhiên Thi Lệ Nhân ủng hộ hấn chẳng qua là khoản vay ngân hàng, nhưng nguyên nhân chủ yếu vẫn chính là hấn. Hôm nay, nếu hấn và Vũ Như kết hôn rồi, Thi Lệ Nhân tuyệt đối không theo ủng hộ hấn nữa.

Mặc dù người hấn yêu là Vũ Như, nhưng giai đoạn trước mắt hấn vẫn chưa thể kết hôn với cô, nếu không bố cục hấn gây dựng nhiều năm như vậy sẽ hủy trong giây lát, ở thế cực nguy hiểm trước mắt, hấn vạn lần không thể mạo hiểm được.

Không có ý định? Không thích hợp?

Hắn dùng lý do như vậy lập lờ nước đôi để giết chết tiểu sinh mệnh trong bụng cô?

Vũ Như hoàn toàn không có biện pháp tiếp nhận lý do của hắn.

Hắn là nhị công tử của tập đoàn Tề thị, tuyệt đối không phải suy tính kinh tế như người bình thường, mà chỉ có vấn đề không muốn chung sống. Lý do chỉ có một, đó là căn bản hắn không yêu cô, căn bản không muốn cùng cô dặt tay cả đời, dĩ nhiên sẽ không muốn có đứa nhỏ ràng buộc, thẳng thừng là, cô chỉ là đối tượng gặp dịp thì chơi của hắn mà thôi.

“Em cho là anh yêu em.” Cô ghen ngào rồi đi ngược của hắn.

“Đương nhiên anh yêu em.” Hắn yêu cô, nhưng thời cơ không đúng.”Hiện tại chúng ta thật sự không thể có đứa nhỏ, cho anh thêm một chút thời gian được không?”

“Muốn em lấy đứa nhỏ xuống cũng được.” Cô rưng rưng nhìn chăm chăm hắn.”Đưa cho em một lý do chính đáng, cho em hiểu thế nào là không có dự định, không thích hợp.”

Cô tuyệt đối sẽ không vọng tưởng dùng đứa nhỏ trói chặt một người đàn ông, nhưng cô tuyệt đối cũng không cho phép mình thành trò chơi của đàn ông. Cô phải hiểu chân chính tâm địa người này, nếu hắn chỉ vui đùa với cô một chút, cô sẽ hoàn toàn buông tha đoạn tình cảm này, dẹp bỏ mọi tia lưu luyến.

“Anh” Tranh đấu nội bộ gay gắt của Tề Thị, hắn chưa từng đề cập qua với cô, mà mập mờ cùng Thi Lệ Nhân, hắn căn bản không có cách nhe răng.”Dù sao hiện tại không thích hợp!”

Đánh chết hắn cũng sẽ không tiết lộ nguyên nhân thật sự, hắn không muốn cô biết về mấy cuộc tranh đấu bản thủ này.

Đối mặt với người đàn ông mập mờ này, cô rưng rưng muốn khóc, trong đầu cơ hồ đã xác định, hắn chỉ đùa bốn tình cảm của cô, một công tử ăn chơi không muốn phụ trách.

“Như Như, đừng như vậy.” Bộ dáng bi thương của cô, tựa như cây châm đâm vào tim hắn, đau đớn không thôi. “Cho anh thêm một chút thời gian, chỉ cần ba năm, ba năm sau anh nhất định cưới em, đến lúc đó em muốn mấy đứa nhỏ cũng có thể.”

Hắn tuyệt đối nắm chắc trong vòng ba năm có thể giải quyết toàn bộ mọi chuyện.

“Tại sao muốn ba năm?” Giống như bắt được một bè gỗ, cô hỏi tiếp . Chỉ cần cho cô một lý do thích hợp, cô có thể chờ đợi vô điều kiện.

“Bởi vì. Anh chính là cần ba năm thời gian.”

Câu trả lời của hắn vẫn như cũ làm cô thất vọng.

Chẳng lẽ hắn muốn xuất ra chiêu mới tiếp tục chơi đùa cô ba năm nữa?

“Nếu hiện tại không thích hợp, ba năm sau cũng giống vậy không thích hợp.” Nếu như ba năm chỉ là cái có để hắn kéo dài trò chơi tình ái của hai người, như vậy đừng nói là ba năm, chính là ba trăm năm sau giữa hai người cũng sẽ không có kết quả gì.

“Ý tứ của em là gì?” Mơ hồ nghe ra đoạn tuyệt trong lời nói của cô, thần kinh của hắn căng thẳng.

“Anh yên tâm, em sẽ không dùng đứa nhỏ trói buộc anh.” Không nói thêm gì nữa, Cô cầm túi mình chạy ra ngoài.

“Chờ một chút.” Hắn vội vàng đuổi theo, lại suýt nữa bị chân ghề ngang.”Em muốn đi đâu?”

Không trả lời, cô không quay đầu lại, chạy ra ngoài.

Cô trốn chạy, vừa vội vừa nhanh, chỉ muốn trước khi mình òa khóc, rời đi thật xa người đàn ông này.

Cô tuyệt đối không muốn yếu thế trước mặt người đàn ông đùa bỡn mình.

Một cổ mãnh liệt sợ hãi mất đi cô dâng lên, khiến Tề Thiếu Yến hốt hoảng đuổi theo. Hấn hoàn toàn không biết mình đuổi theo cô, sẽ nói những gì, chỉ biết không thể cứ thế để cô rời đi, cố tình phục vụ đưa đồ ăn lại ngăn trở hấn, khiến hấn chỉ có thể trở mắt nhìn cô lao ra khỏi cửa chính nhà hàng.

Hai người ở trong nhà hàng một chạy một đuổi theo, tình huống đặc thù, đã sớm hấp dẫn ánh mắt mọi người, mỗi người cùng trợn to mắt nhìn một màn chỉ xuất hiện trong phim truyền hình, cho đến khi hai người cùng rời đi phòng ăn, còn có người lục tục theo tới trước cửa sổ dò xét đến cùng.

“Như Như, em chờ đã.” Ra khỏi cổng nhà hàng, Tề Thiếu Yến nhìn thấy cô đang kêu một chiếc taxi, vội vàng kêu ngăn cô lại.

Nước mắt Vũ Như đã sớm vỡ bờ, mặc dù nghe thấy tiếng hấn la lên, lại nhanh chóng đóng cửa xe, giục tài xế rời đi.

Khi hấn sắp kịp chạm tới cửa xe, xe rời khỏi lề đường, phóng đi, hung hăng kéo ra khoảng cách giữa hai người.

Như Như.

Hấn thở dốc đứng tại chỗ, nhìn sững sờ nhìn bóng xe đi mất.

Bắt đầu cùng Vũ Như hẹn hò, hấn đã lo lắng sẽ có một ngày như thế, mình không thể lựa chọn sự nghiệp cùng tình yêu, hấn đem hết khả năng cố gắng chăm sóc tình cảm hai người, không nghĩ tới ngày này vẫn tới.

Như Như của hấn cuối cùng vẫn rời hấn mà đi.

Nếu như ban đầu hấn chưa từng bắt đầu đoạn cảm tình này.

Có khả năng sao?

Hấn cười khổ.

Lần đầu nhìn thấy cô, hấn liền không có cách nào tự kiềm chế lún sâu, biết rõ mình không có khả năng truy đuổi tình yêu, hấn vẫn ngu ngốc đắm đầu vào.

Nhưng bây giờ, xuất hiện kết quả mà hấn không muốn thấy nhất.

Hấn cứ như vậy buông cô ra sao?

4. Chương 4

Phòng khám khoa phụ sản Hình Tâm ——

Vũ Như cô độc ngồi trên băng ghế chờ của phòng khám, tay nắm chặt chiếc điện thoại màu trắng bạc, đôi mắt sững bực thi thoảng lại nhìn về cửa ra vào phòng khám.

Sợ hãi bị người quen bắt gặp, cho nên Vũ Như cố tình chọn phòng khám cách xa trung tâm này.

Cô không chịu nổi ánh mắt khác thường của người khác.

Cũng chính vì thế, cô mới có thể ngay sau khi chia tay với Tề Thiếu Yến, hôm nay dứt khoát đến phòng khám, cho dù ngàn vạn lần không muốn, đau đứt từng khúc ruột nhưng cô không có đủ can đảm chưa chồng mà chữa.

Cô quá quan tâm ánh nhìn người khác với mình, tuyệt đối không thể để hình tượng nhu thuận nghe lời của mình bị hủy bỏ trong mắt bạn bè người thân.

Thậm chí cô không dám cho ba mẹ, chị em biết chuyện này, nếu họ biết cô bị một người đàn ông qua lại đã lâu lừa gạt đến mức có thai, sẽ cỡ nào thương tâm? Mà mặt của cô biết đặt nơi nào đây? Cho nên, bắt kể giờ phút này, nội tâm có bao nhiêu sợ hãi cùng bất an, cô vẫn lựa chọn một mình đối mặt tất cả.

Mặc dù cô đã quyết định nói tạm biệt với tiểu sinh mệnh trong bụng, nhưng trong trí óc vẫn mơ hồ mong đợi Tề Thiếu Yến bất chợt gọi đến, nói cô không cần bỏ đi đứa nhỏ, mong đợi Tề Thiếu Yến sẽ xông tới ngăn cản cô lên bàn mổ.

Cho dù điện thoại của hần gọi không thông, nhưng cô vẫn chưa từ bỏ ý định, nhắn tin cho hần, cho hần biết địa chỉ phòng giải phẫu. Làm như vậy, vừa cho hần biết cô sẽ không dùng đứa nhỏ trói buộc hần, đồng thời cũng muốn cho hần cơ hội thay đổi lần cuối.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, cô càng thêm thất vọng.

Không những Tề Thiếu Yến chưa từng xuất hiện ở phòng khám, mà một cuộc điện thoại cũng không có.

Đinh Vũ Như, mày quá ngu xuẩn rồi! Cô không khỏi thầm đau lòng tự giễu, hai mắt sưng đỏ, lần nữa chứa chan nước mắt.

Tối hôm qua người đàn ông này nói còn chưa đủ rõ ràng sao? Hần không cần đứa nhỏ, vừa không có ý định cũng không thích hợp.

Cô vẫn còn mong đợi cái gì?

Cô tới phòng khám bỏ đi đứa nhỏ, không phải là hần mong đợi sao? Hần sao có thể đi ngăn cản cô? Có lẽ thấy được tin nhắn của cô, hiện tại hần còn đang âm thầm vui vẻ đó.

“Đinh Vũ Như tiểu thư, mời vào.”

Y tá gọi tên, cắt đứt suy nghĩ của cô.

Nắm chặt điện thoại, nhìn cửa phòng khám một lần cuối, cô không hề do dự nữa, chấp nhận đi vào phòng khám bệnh.

Bên ngoài, trời trong nắng ấm, ánh mặt trời chói mắt.

Sau khi tiến hành phẫu thuật, Vũ Như rút cuộc cũng bước ra khỏi phòng bệnh u ám. Cũng không biết là do bị tra tấn mệt mỏi, hay do ánh sáng quá chói, bất chợt cô rất muốn ngất xỉu.

Cô vội vàng vịn vào một cái cây bên đường dành cho người đi bộ, tránh ình gục thẳng xuống đường.

Đau quá!

Bất kể là vết thương sau phẫu thuật hay là vết tiêm trên cơ thể, luôn khiến cô có cảm giác mờ mờ ảo ảo đau đớn, không ngừng tập lại thần kinh mẫn cảm của cô. Giống như Eve trộm ăn trái cấm, bị Thượng Đế vô tình trách tội.

Chỉ là, tại sao gánh tội luôn là phụ nữ, mà không phải mấy tên đàn ông gây họa kia?

Người đàn ông tổn thương kia có biết bây giờ cô phải chịu ngàn vạn đau đớn như nào sao?

Khẽ thở dài, cô đưa tay lau mồ hôi lạnh trên trán, chuẩn bị đi đến ven đường gọi taxi.

“Đinh tiểu thư, cô vẫn khỏe chứ?”

Đang hoảng hốt, bên người cô lại thêm một người.

“Ồ, là cậu.” Cô kinh ngạc không thôi, lái xe của Tề Thiếu Yến, Trần Hoàn Thái cứ nhiên xuất hiện trước mắt cô.”Làm sao cậu lại ở chỗ này?”

Đột nhiên gặp người quen, Vũ Như không khỏi kinh hoảng, nhưng mà vừa nghĩ tới thân phận của Trần Hoàn Thái, cô lập tức trấn định lại. Hần là con trai bà vú của Tề Thiếu Yến, là người thành thật đáng tin, là người bên cạnh mà Tề Thiếu Yến tin tưởng nhất, sự xuất hiện của hần cũng không làm lộ bí mật được.

“Là thiếu gia muốn tôi tới đón cô, đưa cô về nhà nghỉ ngơi.” Trần Hoàn Thái rất nhanh giải thích.

Từ lời của hần, Vũ Như lập tức hiểu ra Tề Thiếu Yến đã đọc được tin nhắn của cô.

Chỉ là.

“tại sao hần không tới?” Giọng nói của cô hết sức khổ sở.

Đứa bé này cũng không phải của Trần Hoàng Thái, hấn gọi cậu ta tới làm gì?

“Thiếu gia hôm nay có việc cực kì quan trọng, cho nên không thể phân thân.” Theo giao phó của Tề Thiếu Yến, Trần Hoàng Thái máy móc trả lời. “Ngài ấy dặn cô nghỉ ngơi cho tốt, hôm nào rảnh được sẽ qua thăm cô.”

Hội đồng quản trị hôm nay liên quan đến thành bại sau này của Tề Thiếu Yến, đương nhiên hấn phải dốc toàn lực ứng phó, trấn giữ tại trận, tuyệt đối không thể phân thân đến đây lo lắng cho trạng huống của Vũ Như, trừ khi hấn học được thuật phân thân.

Quan trọng thế nào?

Là việc gì?

Cô cũng không mở miệng hỏi thêm.

Bởi vì việc này không quan trọng nữa.

Hôm nay cô nghe lời hấn bỏ đi đứa nhỏ, coi như hấn không có thời gian theo cô, cũng nên tới xem trạng huống của cô một chút, không ngờ, hấn cứ nhiên không một chút thành ý, chỉ phái lái xe tới đón cô, mình thì không thấy tăm hơi.

Hấn cho là chỉ cần chút bố thí đó, cô liền ngu ngốc đi theo hấn? Đỉnh Vũ Như cô có ngu vậy ngu nữa cũng chỉ có giới hạn thôi!

Hôm nay Tề Thiếu Yến vắng mặt, càng thêm cho cô xác định cách nhìn với hấn. Người đàn ông này chỉ là người thích lừa gạt tình cảm, chẳng những lừa gạt thân thể cô, còn muốn bố thí chút ân huệ tiếp tục lừa gạt cô.

Đối với Tề Thiếu Yến, cô hoàn toàn tuyệt vọng.

“Đỉnh tiểu thư, để tôi đưa cô trở về đi thôi!” Nhìn cô ở ven đường lảo đảo muốn ngã, Trần Hoàng Thái hơi lo lắng. Trước khi xuất môn, Tề Thiếu Yến đặc biệt giao phó cho hấn phải chăm sóc tốt Vũ Như, phải an toàn đưa cô về nhà, có xảy ra bất kì trạng huống gì phải tùy thời thông báo cho hấn.

“Không cần.” Cô lắc đầu cự tuyệt.

“Tại sao?” Lần đầu tiên gặp cô cự tuyệt, hấn ngây ngẩn cả người.

Bởi vì cô không cần tình cảm của Tề Thiếu Yến nữa, từ giờ trở đi, muốn vạch rõ giới tuyến với hấn, hoàn toàn đặt người đàn ông kia cách xa vạn dặm trái tim cô.

Cô tiện tay ngăn lại một chiếc tắc xi.

“Những trò xiếc dụ dỗ này, xin mời thiếu gia nhà cậu để lại cho những cô gái khác hưởng dụng, tôi không xứng với anh ta”

Nói xong câu đó, cô lập tức đóng cửa xe.

Xe nhanh chóng nghênh ngang rời đi, chỉ còn lại Trần Hoàng Thái, mặt mờ mịt còn ngây ngốc đứng tại chỗ, không rõ chân tướng.

Đã xảy ra chuyện gì?

Bình thường dụ dỗ động lòng người, Đỉnh tiểu thư, hôm nay sao lại biến thành con nhím nhỏ? Chẳng những khó gần, hơn nữa còn đòi chia tay với thiếu gia?

Đại khái là tình nhân giận dữ thôi!

Nhưng cô đi rồi, hấn làm sao giao phó với thiếu gia đây?

Haizz, quả nhiên là tôi tớ thật khổ mà!

Sân bay vẫn như cũ, người ra người vào tấp nập, rộn ràng.

Đình Vũ như cầm trong tay hộ chiếu cùng lên phi cơ chúng, liền đứng ở qua cửa lối vào đang cùng người nhà nói lời từ biệt. Vũ Như cầm hộ chiếu cùng vé máy bay, đứng ở cửa ra vào, cùng người nhà nói tạm biệt.

Sắp phải li biệt, lưu luyến không thôi.

“Như Như, ra nước ngoài phải chăm sóc bản thân thật tốt, biết không?” Đình Bá Thực một lần nữa dặn dò con gái bảo bối, mặc dù những lời này ông đã nói không dưới mấy mươi lần.

Mặc dù ông hi vọng con gái mình có thể gả vào nhà giàu có, nhưng nếu con gái đã quyết định chia tay, ông cũng không tiện nói thêm gì nữa, dù sao khác thế hệ, bọn nhỏ có quyền theo đuổi hạnh phúc của mình. Đối với chọn lựa của con gái, người làm ba ba như ông chắc chắn sẽ luôn ủng hộ.

“Xuống máy bay, phải gọi điện thoại về luôn đó.” Thường xuyên ra nước ngoài, đại tỷ Đình Vũ Thiển nhắc nhở: “Bằng không cả nhà sẽ không biết được máy bay có hạ cánh an toàn hay không.”

“Phi phi phi! Trẻ nhỏ lỗ mồm, trẻ nhỏ lỗ mồm. . . .” Hướng về con gái cũng sắp ba mươi cái xuân xanh, Má Đình vội vàng trừ độc một phen, “Máy bay tất nhiên sẽ hạ cánh an toàn rồi, Như Như của chúng ta nhất định sẽ đi bình an.”

“Như Như, nếu như chị có dịp đi nước Mỹ công tác, nhất định sẽ tới thăm em.” Lão Nhị Đình Vũ khiết hướng cô bảo đảm.

“Tam tỷ, nếu có chuyện gì thì gọi ngay cho đại ca, anh ấy ở gần đó sẽ chiều cố chị.” Lão út Đình Vũ Du cũng góp lời từ biệt.

“Tốt, con rõ rồi.” Vũ Như gật đầu với cả nhà.

“Con có lảm không hả?” ba Đình trợn mắt với Vũ Du.”Tử Hạo đang ở miền Tây, Như Như là đi Newyork, gần thế nào được?”

“Dù sao đều là nước Mĩ thôi mà ba!” Vũ Du việc gì cũng phải dính lên Tử Hạo mới cam lòng.

“Không sao, có chuyện gì, con nhất định sẽ báo ọi người, cả nhà đừng lo lắng” Vũ Như cảm động nói.

Chuyến này, cô chuẩn bị đến Newyork học thạc sĩ ngành kiến trúc.

Ra nước ngoài du học là kế hoạch sau khi tốt nghiệp đại học của cô, nhưng vì cùng qua lại với Tề Thiếu Yển, mà trì hoãn lại, lúc ấy đắm chìm trong bể tình, cô cho là cho dù đời này không thể hoàn thành tâm nguyện này, không nghĩ tới sau cú sốc tình cảm này, ngược lại cho cô cơ hội thực hiện ước mơ.

Đối với đoạn tình cảm cùng Tề Thiếu Yển này, cô chỉ dùng lý do tính cách không hợp để thông báo với người nhà, những bi thương đau đớn cô chôn sâu tận đáy lòng, cuối cùng, nửa đêm tỉnh mộng, không hề báo trước giày xéo tim cô, từng trận đau đớn tập kích, khiến cô khóc cả đêm ướt gối, chưa từng chớp mắt.

Cho dù cô ném đi tất cả hình của hắn, thư của hắn, quà của hắn, nhưng vẫn không lau đi được hình ảnh của hắn trong trí óc, không thối đi được mùi hắn, bóng dáng hắn.

Ngoài mặt, cô cố gắng giả bộ phải như không có chuyện gì xảy ra, nhưng đau thương hoàn toàn phản ánh chân thật trên thân thể cô, vốn đã mảnh khảnh nay càng thêm gầy yếu, ngay cả xương quai xanh cũng trông thấy rõ ràng.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao má Đình suốt mười không thôi.

Con gái thứ ba của bà từ trước tới giờ đều nhu thuận, nhất gan, thanh âm hơi lớn chút sẽ hù khóc con bé, từ nhỏ đến lớn chưa từng trải qua cuộc sống tự lập. Bây giờ con bé sắp tới một quốc gia xa lạ tự lực cánh sinh, cả người cũng gây một vòng lớn, lại đi đến nước Mĩ đối mặt với áp lực học hành, lạ nước lạ cái, không biết còn gây khô thành cái dạng gì nữa đây?

Hôm nay đi du học là Vũ Khiết hoặc Vũ Du bà cũng sẽ không lo lắng như thế, hai con bé này từ nhỏ đã độc lập, tự biết chăm sóc bản thân, tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện gì, cố tình hôm nay đi lại là Vũ Như, bà vô cùng hoài nghi không biết con bé có thể tự chăm sóc bản thân không.

“Ra nước ngoài là chuyện tốt, bà khóc gì chứ?” Ba Đình thấy lão bà suốt mười đến tâm phiền ý loạn, nhin không được mở miệng nạt.

“Tôi dĩ nhiên biết là chuyện tốt.” má Đình ủy khuất nói: “Tôi chỉ sợ Như Như không có biện pháp tự chăm sóc mình tốt chứ sao!”

“Mẹ, mẹ đừng lo lắng.” Vũ Như lên tiếng an ủi. “Con đã hai mươi ba tuổi rồi, hồi bằng tuổi con mẹ cũng đã làm mẹ, con sẽ tự biết chăm sóc mình, sẽ không có vấn đề gì đâu ạ.”

“Đúng đó mẹ!”

“Đúng vậy!”

“Chuẩn đó mẹ!”

Mọi người ở một bên tán thành, chỉ mong có thể giảm bớt nước mắt của má Đình.

Lúc này, ở một nơi cách đó không xa, cũng bởi vì thân hình mảnh khảnh gầy yếu của Vũ Như mà đau lòng không thôi.

Người này dĩ nhiên chính là Tề Thiếu Yến.

Kể từ lúc Vũ Như vào sân bay, ánh mắt của hắn vẫn dõi theo cô, nhìn thấy cô tiêu tụy, hắn không chỉ có đau lòng mà còn áy náy.

Không thể phủ nhận, đây tất cả đều là hắn tạo thành, nhưng mà hắn không có cách nào thay đổi hiện trạng.

Dĩ tâm của hắn không cho phép hắn mềm lòng.

Ngày đó dựa vào trợ giúp của Thi Lệ Nhân, hắn thành công ngồi vào ghế chủ tịch tập đoàn Tề thị, thuận lợi nắm trong tay quyền sinh quyền sát của tập đoàn. Để tránh cho anh trai hắn, Tề Thiếu Đình âm thầm gỡ bỏ quyền, ngày đó hắn cấp tốc an bài thuộc hạ thân tín đi giao tiếp, sau đó triển khai mấy hội nghị quan trọng, thứ nhất là để củng cố trung tâm quyền lực, thứ hai công bố phương hướng kinh doanh mới.

Khi hắn có thời gian lắng xuống thở phào một cái, đã là chuyện của mười ngày sau.

Trong mười ngày này, hắn cũng không quên chuyện của Vũ Như, trong lúc cấp bách vẫn cố gắng rút thời gian điện thoại, email cho cô, bày tỏ áy náy, và mong cô tha thứ, nhưng cô không tiếp điện thoại, cũng không mail trả lời, nói rõ muốn đoạn tuyệt quan hệ với hắn.

Mặc dù hắn cũng không liên lạc tiếp với cô, nhưng bố trí người bí mật chú ý cô, không có hắn bên người, hắn muốn biết cô có khỏe không, cũng vì vậy mà hắn biết ngày hôm nay cô sẽ ra nước ngoài, nên đặc biệt chạy tới sân bay đưa tiễn.

“Thiếu gia, cậu cũng đến rồi, sao không đi gặp cô ấy một chút?” Nhìn hắn như thằng ngốc núp ở nơi đây, nhìn chằm chằm người ta không dám lại gần, Trần Hoàn Thái đi theo nhin không được mở miệng đề nghị.

“Gặp mặt thì như thế nào?” Tề Thiếu Yến lạnh lùng chống đỡ.

Cam kết trên đầu lưỡi thì có tác dụng gì chứ, chỉ có hành động thực tế mới có thể hóa giải hiểu lầm của Vũ Như với hắn, chỉ là, trong giai đoạn này, hắn cái gì cũng không thể cho cô, ngay cả một hôn nhân hình thức hắn cũng không làm nổi.

Như vậy coi như hắn đứng trước mặt Vũ Như có ích lợi gì? Chỉ càng chọc cô thương tâm thôi!

“Cậu chuẩn bị xong chưa?” Tầm mắt của hắn cuối cùng thay đổi phương hướng, chuyển tới trên người Trần Hoàn Thái.

“Đều tốt rồi.” Trần Hoàn Thái quơ quơ trên tay vé máy bay cùng hộ chiếu, vỗ vỗ hành lý tùy thân mang theo. “Tất cả đều không thành vấn đề.”

“Đừng quên chuyện tôi giao phó.” Tề Thiếu Yến liên tục dặn dò. “Đi tới đó, có bất kỳ trạng huống liên lạc tức liên lạc với tôi, biết không?”

“Tôi hiểu rõ.” Trần Hoàn Thái gật đầu một cái, chỉ là rất nhanh lại nhăn mày. “Nếu như bị Đình tiểu thư bắt gặp thì sao ạ? Cô ấy hỏi, vậy tôi.”

Biết được Vũ Như ra nước ngoài du học, lo lắng cô ở bên ngoài chịu uất ức, Tề Thiệu Yến sai Trần Hoàn Thái đi theo tới đó chăm sóc. Nhưng mà hắn cứ không rõ ràng xuất hiện ở Mỹ, khó bảo toàn được Vũ Như không sinh nghi, một khi biết được chân tướng, nói không chừng người ẩn nấp như hắn, khó có thể đạt được mục đích chăm sóc người ta.

“Cậu cứ nói công ty cử cậu đi đào tạo, dự định bồi dưỡng cậu thành quản lý.” Đối với Trần Hoàn Thái không đủ cơ trí, Tề Thiệu Yến cực kì lo lắng, “Dù sao cậu tùy cơ hành sự, đừng nhắc đến tôi là được, tránh cho cô ấy thêm ghét cậu.”

“Thiếu gia, cậu đối với Đinh tiểu thư thật tốt.” Trần Hoàn Thái thành thật không nhận được cảm khái, nếu có người đối với hắn như vậy, hắn chết cũng mỉm cười.

Nghe vậy, Tề Thiệu Yến không có bất kì phản ứng nào, giống như vị thiếu gia trong miệng Trần Hoàn Thái kia là một người khác trên thế giới, mà không phải hắn.

Hắn rõ mình tốt xấu, giống như người uống nước, nóng lạnh chỉ mình mình biết được. Nếu Vũ Như thật sự cảm nhận được ý tốt của hắn với cô, cô ấy cũng không rời xa hắn, cách thật xa.

Nói thế nào đi nữa, đây là cực hạn trước mắt hắn có thể dành cho cô.

“Trong khoảng thời gian này thay tôi chăm sóc cô ấy thật tốt.” Trong giai đoạn thất loạn bát tao này, hắn chỉ có thể an tâm giao cô cho người thân tín nhất, đợi sóng gió qua đi, hắn có thể cho cô tất cả những gì cô mong muốn, đền bù vết thương lòng hắn gây ra.

Như Như, chờ anh! Cho anh ba năm, ba năm sau anh nhất định.

Ánh mắt Tề Thiệu Yến lần nữa rơi vào khuôn mặt tái nhợt xinh đẹp của Vũ Như, hắn âm thầm thề trong lòng.

Có lẽ là tâm điện cảm ứng đi! Loáng thoáng bên tai có tiếng gọi tên quen thuộc, Vũ Như nhận không được đưa mắt kiểm tìm.

“Như Như, con đang nhìn cái gì?”

“Không có, không có gì.” ánh mắt tìm kiếm không có kết quả gì, cô lắc đầu phủ nhận.

Đại khái là ảo giác đi! Người nhà đều ở đây bên cạnh cô, làm sao còn ai có thể gọi tên cô? Tám phần là đêm qua cô lại mất ngủ, mới có thể sinh ra nghe nhầm.

“Đã đến giờ rồi, Như Như nên tiến vào.” Ba Đinh một bên thúc giục, kéo má Đinh lưu luyện không rời. “Lão bà, bà đang làm gì vậy? Chẳng lẽ bà cũng muốn cùng Như Như đi sao?”

Vừa nghe ông nói vậy, má Đinh không tình nguyện buông tay con gái.

“Như Như, chăm sóc mình thật tốt, có rảnh rồi liền gọi điện thoại về, mẹ chờ điện thoại của con đó.”

“Mẹ, con rõ rồi ạ.” Đến thời điểm chia tay, Vũ Như yêu khóc đỏ hốc mắt. “Cả nhà bảo trọng ạ.”

Khi nước mắt còn chưa tràn khóe mi, cô nhanh chóng tiến vào, rời đi gia đình thân yêu cùng với ——

Bên kia, từ đầu đến cuối, si ngốc ngóng trông bóng hình của cô. (Bi: ()

5. Chương 5

Ba dnăm sau ——

“Này, 4hôm nay Thi c9tổng đâu rồi?”

“Đại 6ckhái đi 4ra ngoài adì!”

Hai 8tiểu phụ 2tá của c3phòng thiết 4ckế, thừa 2fdip tổng 87giám đốc 10Thi Lệ Nhân 17không có 65mặt, bắt aedầu thời 88gian trà chiều 6của họ- 1pha café rảnh 7rồi mài dăng.

“Cậu 1có phát hiện 95Thi tổng 4gần đây 6khác lạ 2không!” 06Một trong hai phụ tá, cTương Tương, fmay hát mở 83màn

“Đúng 8a!” Một bphụ tá khác, 69Tiểu Tiệp 1cũng theo 36giúp vui: 4”Nhìn 7mặt mày 9hồng hào, 99rất giống người sắp 2có chuyện fvui.

“Sắp có chuyện d7vui?” 2ánh mắt fTương Tương 74sáng rực.“Cậu 1từ đâu 5nhìn ra chứ?”

“Ăn 0mặc nha!” 03Tiểu Tiệp a6khoa trương 0nói: ” 10Cậu không 6thấy Thi 1tổng gần c5đây rất 3bay mặc quần 5áo màu đỏ, echậm chí ngay cả túi 29xách cũng f2đổi thành 2bộ sưu tập dChanel hồng 61sao?”

“Hình 1bnhư đúng 5thật!” 0aTương Tương dbnghe đầu 2suy nghĩ.

“Tớ b1nói cấm 0sai mà!” d8Tiểu Tiệp 5đắc ý fnói.

“Cũng fkhông biết edngười nào 5có phúc khí 03cưới được 4eThi tổng 5của chúng 4bta?” Tương 18Tương cảm 3dthán.“Cưới 8bđược chị cầy bằng bphần đầu ahai mươi bnăm đó.”

“Ồ, e1thế cậu 4không biết 3sao?” 41Tiểu Tiệp fbmặt thần bí.“Nghe c1nói chính 23là ac © DiendanLeQuyDon .”

“Này, hai người dcác cô không 99coi ai ra gì 2hả?” 3bMột tiếng bq quát trách acmóc cắt 5đứt đối 1thoại hai dbngười.“Tám fchuyện cũng f3không xem 63giờ, hiện bctại là giờ 0làm việc 6đó!”

Cùng etồn tại 6trong phòng 76làm việc 1tư chất 2sâu kiến 7trúc sư Lăng fHải uy từ 99chỗ ngồi 5của mình e3nhô đầu bra chỉ trích f5họ. Cùng 84văn phòng, 54trưởng phòng fthiết kế, d0Lăng Hải 2Uy từ chỗ 0ngồi của e7mình nhô c3đầu ra, 8bchỉ trích f8hai người.

“Chúng bem chỉ nghỉ 6amột chút 0thôi mà.” 1cTương Tương 8hùng biện.“Anh 5chưa nghe 2fcâu, nghỉ 35ngồi là vì 5đi đường 1fdài sao?”

“Làm 3con, vậy 9các cô cũng 25xem có ảnh hưởng tới b2người khác 5hay không?” 9Hắn chép fmiệng, chỉ 5hướng Vũ f3Như.

Vũ 91Như đang 5dở bàn làm bviệc, chăm 24chú nhìn a4bản thảo 1thiết kế.

“Thật 8xin lỗi, cbchị Như bNhư.” 9Vừa nhìn e8thấy Vũ 98Như, Tiểu 51Tiệp lập etức lên 7tiếng nói 0xin lỗi.

“Vừa a6rồi chúng 39em không làm eảnh hưởng đến chị echứ?” 9Tương Tương 7cũng vội 05hỏi bày ftỏ áy náy 7của mình.

Tính b7cách Vũ Như 7ôn hòa, 5săn sóc, atoàn bộ 37văn phòng 88không ai không fyêu thích, 0từ trước 97tới giờ cbluôn lễ bphép với 7cô ba phần.

Một 8cnăm trước, bacô lấy bằng 65thạc sĩ 3kiến trúc a7ở Mỹ, 2cvề nước, etiến vào 5phòng thiết 11kế của 88Tân Đô hội 6công tác, 96trước khi era nước cngoài làm e4một tiểu 0phụ tá, d6lập tức f9thăng cấp 98làm kiến d9trúc sư chính 51thức. Mặc 29dù lấy năng falực của 7cô, các case 1nhỏ ở phòng 6dnày không 32thể xứng 96tầm, nhưng fvới một c6người yêu d2thiết kế cnhư cô, đã 8rất thỏa cdmãn rồi.

“Chị d1Như Như, 36có muốn 7amột ly café akhông?” 1fTiểu Tiệp 4alấy lòng e6hỏi.

“Đúng 02vậy a, nghỉ 8ngồi một echút, ngồi fduối một 11tách café 21với bọn 9em” Tương 04Tương định 2kéo cô cùng c7xuống nước, 4bvì như vậy eLăng Hải 71Uy sẽ không bnổi cáu avới bọn ahọ nữa.

“Không 2ccần.” dVũ Như khách 3khí từ chối 94nhã nhận.“Case 69này của 2chị sắp 7phải hoàn athành, tới 9này còn phải 0agiao cho khashc fhàng xem qua, 7cho nên không 57thể nói achuyện với e3bọn em được.”

“Như dcậy. . . c © DiendanLeQuyDon . . .” 5eHai tiểu 60phụ tá có achút thất bbvọng.

“Các 82em cứ nói fchuyện đi, 2không cần 7engại chị 9bđâu.” 8Cô cười 2cười.“Có 52lúc nghe một 1chút bất quái cũng a2rất vui về damà.”

Những d8lời này 4không thể 25nghỉ ngơi flà có thể 0kéo dài sinh 8mệnh buổi 1trà chiều 6của bọn 85họ.

“Đúng 91mà, công 6việc nặng c3nề như vậy, 9cũng muốn 79để thờ 0một chút 00thôi mà.”

“Đúng fbrời, ngàn 4vạn lần 2đường có 84cổ hủ chỉ 2fcó công việc d5trong mắt, fckhó trách 4giờ còn fachura lấy 7được lão c6bà đấy.”

Hai 0người một 7đáp một 99hát, thăng f0mũi tên nhắm 6avào châm 4chọc Lăng 5Uy Hải.

Nghe 0bọn họ echâm chọc, d0Lăng Hải 0fUy chỉ có 29thể cười 19khổ, mà 36trước giờ eelun điềm 0đạm, Vũ 5bNhư che miệng 03khẽ cười.

Nghe 5tiếng cười 5hiếm gặp 60của cô, c5tâm trạng 1Lăng Hải 7Uy cũng tốt blên nhiều.

Hắn eevẫn âm thầm 93thích Vũ bNhư, cho dù 8cô không dchút phần eson, lại 6mang mắt 4kính rất 45to, nhưng fvẫn luôn 1ethanh lệ 40thoát tục, dbộ dáng 08luôn luôn a6hấp dẫn 6esự chú ý d2của hắn. 0 © DiendanLeQuyDon Từ lúc cô 0vào công 2tu, hắn luôn 51vô cùng quan btâm nhiều 4hơn, chỉ ctiếc là e2hoa rơi hữu cý, nước dchảy vô 0tình, cô 7luôn trốn bctránh lấy flòng của 1dhắn, cho 8nên đến fcbây giờ, bemoi quan 9hệ của f6hai người 1cũng không 16có chút tiến f6triển nào.

“Đúng 10rời, chúng ata mới vừa 3nói đến addâu rồi enhi?” fflúc này Tương cTương mở 9lại máy chất.

“Chính dlà đối etượng của 5Thi tổng 0edó!” 6Phương diện 62nay, trí e1nhớ Tiểu 0Tiệp vô 79cùng lợi 05hại, mặc fcdù cô thường dxuyên quên 4việc trưởng 00phòng giao.

“Đúng d0rời, đúng 58rời!” 8Tương Tương bahưng phấn ehỏi: “Cậu 0anói mau là fai chứ?”

“Nghe 6nói là . 57 © DiendanLeQuyDon” fftiểu Tiệp bfcố ý nhỏ e5giọng nói: 28“chủ 3btịch tập 03đoàn Tề fthị.”

Tập 0cđoàn Tề 2thị!

Nghe emáy chữ fnày, thân 0athể Vũ Như fkhẽ run rẩy

“chủ ftịch tập 5đoàn Tề bthị?” 97Tương Tương 97nhú mày.“Làm ơn, Thi tổng a9sớm giải 2trừ hôn efước với cTề Thiếu aĐình rồi, 15sao có thể 2elà hắn đây?”

“Ê, 6cậu không 3fxem tạp chí abkinh tế sao?” feTiểu Tiệp 2giều cột 1dcô, “Tề 7Thị cũng fbthay đổi cchủ tịch 8lâu rồi 2biết chưa, d6bây giờ bchủ tịch 0là em trai 29Tề Thiếu b5Đình, Tề a4Thiếu Yến.”

Tề 85Thiếu Yến!

Nghe 0ba chữ này, dcây bút trong f8tay Vũ Như 47lăn trên 5mặt đất.

“Vũ e4Như, em sao f3đó?” aLăng Hải 7Uy nghe được 38tiếng vang 3bvội vàng 61đi tới, 2nhặt cây 8bút lên giúp dcô.

“Ách, fem, em không 3sao, chỉ ekhông cần 2thận làm 9arơi thôi.” fLàmbộ như 71không có c9chuyện gì 2xảy ra, cô f5lại cầm 5dlấy bút 4tiếp tục ecông việc.

Mặc c5dù cô cũng 4akhông muốn fdnghe thêm 99bất kì tin 1tức bất 4quái gì về aTề Thiếu 06Yến, nhưng lòng 2bhiếu kỳ 5như mai xui cquỷ khiến 12cô đồng 1tai nghe bất 95quái của 45hai tiểu 9phụ tá.

“Thật 86sao!” 7aTương Tương fgiống như a5phát hiện 6ra đại lục fcmới.“Nói 4như vậy, e0Thi tổng 7acủa chúng eta lại có 4aquan hệ tình 1cảm với 35chú em?”

“Cái 9gì chú em 1echứ?” 76Tiểu Tiệp bxem thường.“Lúc c9đó Thi tổng 8mới chỉ b6đính hôn 86với Tề 7Thiếu Đình, bắnbản 43còn chưa 0qua cửa, bsao có thể egọi là chú 4em chứ? Đã blà thời 1đại nào abrời, bây fgìờ quan 0btrọng là 9tự do yêu 1đương!”

“Chỉ 9cần là ta 05thích, có c7cái gì không 8thể. . . b © DiendanLeQuyDon . . .” 5Tương Tương 7ở một 1bên hát đệm, 1rên rĩ hát flên.

“Cũng aakhông phải 9đâu?” 7Tiểu Tiệp 1dgõ đầu 0cô nàng một 0cái.“Ai 86mà thích 0nổi cái 7tên đầu adheo Tề Thiếu b9Đình chứ? fNếu tớ 2là Thi tổng, 6tớ đương a1nhiên sẽ bthích người 5đàn ông dnư Tề Thiếu 5Yến rồi. 3c © DiendanLeQuyDon Cậu xem anh bta đáng người c0cao lớn, 92anh tuấn, 8đại biểu 7nhân tài, 6hơn nữa 79còn thêm ekhuôn mặt 89đẹp trai 6amê người, 6cqua nhiên 9chết người c5không cần 1đền mạng! eNếu có thể 9chôn một 6anh ấy một b3cái, xuống 18gặp Diêm b1vương tớ 9cũng mím 83cười.”

“Cậu 7mà thật 2sự hôn được 69anh ấy, 2vậy cũng fchết chắc 3brồi.” 96Tương Tương 38hướng về 55cô nàng đang echảy nước 67miếng giễu 0cột. “Nếu 5như cậu fnói là sự c1thật , Thi 0tổng nhất 54định bầm fcậu ra làm 48trăm mảnh.”

“Đến 6lúc đó tớ enhất định 7kéo cậu 88xuống nước!”

“Cậu 3dkéo sao cơ? a5Đem miệng 39Tề Thiếu b1Yến đến 1trước mặt 5tớ hôn tớ?”

Hai 7người cãi 97nhau ầm ĩ, e0cùng nhau 0bgiễu cợt, 91nhưng không 4ai phát hiện 2sắc mặt c7của Vũ Như etrở nên 0ảm đạm.

Tề aThiếu Yến 6athật sự 45muốn kết 6bhôn với 04Thi Lệ Nhân 29sao?

Có cthể đi! 75Tề Thiếu eYến có thể cchỉ gặp 2dịp thì 5chơi với 59người con dgái bình 8thường như 00mình, nhưng atuyệt đối 39sẽ nghiêm ctúc đối d1đãi với bđối tượng edmôn đăng 4hộ đối.

Cho ecđù đùa bỡn 7dchơi đùa 51bên ngoài banhư thế 41nào, hẳn avẫn sẽ c8tìm một b6cô vợ xứng 8fdôi dất 4dtay cả đời.

“Này, 9hai người 1các người e5nói xong chưa?” 6Phát hiện 02cây bút trên 5tay Vũ Như edừng lại, dLăng Hải ddUy nhện không fđược nói, 4“ Trở 3về làm việc 2đi, công 6aty trả tiền 6mời các 3cô tới đây 86nói chuyện e4phiếm à!”

Hắn ccho là Vũ faNhư bị mấy 8cô gái này 4om sòm quấy fnhiều mới bckhông vẽ bđược tiếp, 3vì vậy chủ 2cdộng ra 7fmặt xua đuổi c7chim choc.

“Về dthì về!”

“Có begì đặc 64biệt hơn bngười chứ?”

Hai fatiểu phụ btá hớp nốt dngum café, f8mới tâm 5không cam, flòng không 97nguyên, trở 25về chỗ cngồi của 4mình.

Một 2chiếc xe 41Benz màu 6đen sang dtrọng bon 14bon chạy f8trên đường blớn.

Thi dLệ Nhân 82rời khỏi 2avăn phòng, 9hiện tại f5đang ngồi 8atrong xe, 6gắt gao 37dính sát 9evào Tề Thiếu 5Yến.

“Đột adnhiên tìm 68tôi có chuyện 26gì?” 4Để mặc ecô ta dính alấy mình, 31hắn cũng 67không đẩy ecô ta ra.

“Không 8có việc 83thì không 5thể tìm 1anh sao?” 94Cô nàng bữu 6môi hỏi.

Mới 8vừa chạy 63tới Tề 5thị tìm 89Thiếu Yến, echăng may ehắn lại 28phải ra ngoài 32bàn công 6achuyện, chưa ctừ bỏ ý 7định, cô 50ta dứt khoát 0chủ động 94lên xe đi 88cùng, dù f7sao chỉ cần 4có thể nói 9ddôi câu 71với hắn, acho dù mười cphút đi đường 3bcũng không 9là sao cả.

“Bây dgìờ không 3phải em đang cngồi trong c8xe tôi sao?” 0Ở trong 09phạm vi nhất 42định, hẳn c3chưa bao giờ 28khước từ 22cô ta.

“Nói bcnhư vậy 85em có đặc dquyền hơn 9người khác 89sao?” 52Cô nàng cười d4nói.

“Không 4tốt sao?” eHắn thờ 79ơ hỏi.

“Tốt 02thì tốt, achỉ là. f © DiendanLeQuyDon” 6Mấy năm 46nay, thái b2độ của 7hắn vẫn c6như xa như edgần, khiến 7cô ta muốn 23suy đoán, 8nắm bắt aahắn đều 4không được. a3 © DiendanLeQuyDon “ Có lúc aanh đối cvới em rất 28tốt, nhưng 8ccó lúc lại 9rất hờ hững....”

Mặt 52cô ta dính cvào cánh 8dtay rắn chắc 5của hắn fmè nheo.

“Rốt ecuộc anh 63đối với 9người ta dlà như thế 20nào đây?”

Hắn 4đương nhiên esẽ không bnói cho cô 1ta biết suy 0dnghĩ chân bthật của dminh.

“Em ebiết rõ chơn ai hết 2tôi không eecó nhiều dfthời giờ 74nói chuyện 2yêu đương.” c1Đây là 9flời nói 37thật cũng 9blà lấy cớ.

“Em 2hiểu rõ c9anh rất a4bận, nhưng 4mà anh không 6thể nhiệt 8tình một cchút với a6người ta fcsao?” Ba dnăm rồi, 8thậm chí 42cả một 32cái hôn, ffhấn cũng a1keo kiệt 1dban cho.

“Đó 47không phải dalà cách thức 90đổi tốt 6của tôi.” eHấn hếch 31mày lên, b4giọng điệu lạnh lùng.“Hay aalà em muốn 9tôi như những 3người đàn 6ông bình 24thường, 13chỉ ở cạnh 44lấy lòng 9em?”

“Nói 1cũng phải.” 7Cô ta thở edài.

Tề fThiếu Yến 5quả thực 71sử dụng 73phương thức 5riêng của 7dẫn đi đổi 49xử tốt dvới cô, ccho dù là 62phương diện 1tiền bạc, 0dhay làm ăn, 59tất cả e2đều trợ 9agiúp cô ta, d7đây đều 6là những 5chuyện đàn 7aông bình bthường không 9làm được.

“Em 7egặp qua tôi 43qua lại với c4ai sao?” c2Hấn lạnh fnhạt nói: 1“Đừng 13không biết 54đủ, tôi f7là loại 73người chỉ 9dcó thể cho 68những thứ enày.”

Cô 5fta hiểu ý d7tử của f6hấn.

Hấn 0không phải 07người bình 49thường, 8không có 5ethời gian ecùng với acô ta nói c1chuyện yêu f8đương, 9fcho nên sẽ 0fdùng những bphương thức c5khác để 8đền bù.

Đối f8với câu dnói này của aahấn, cô 8ta không thể 5ekhông tin, ebởi vì những 2enăm qua cô d3ta cũng không 7gặp qua người e1phụ nữ 9khác bên f5cạnh hấn, 28trừ cô ra, 70hấn quả bthật chưa 0dtừng chiếu cbố đặc f1biệt với a8người nào c8như vậy.

“Được 07rồi mà, cbđược rồi 4mà!” 3Cô ta vội fcvàng nhận 7esai.“Là 2cem không f6đúng, là 8em không tốt, 4em không nên 1ekhông biết dchừng mực fnhư vậy,chủ 7tịch đại 71nhân rộng 13lượng, không 1dcần so đo 6evới em được 1ckhông?”

“Hiểu 6là tốt rồi.” 2Một tia tự 7mãn từ trong c3đáy mắt fhấn xẹt equa.

Tề 9Thiếu Yến f8quả thật 07đắc ý, aen hưng mà 0hấn đắc aý cũng không 44phải vì bgải quyết 56được Thi 2dLệ Nhân, 1mà là bố 1bcực hấn 5gây dựng c6nhiều năm, 9fdang từng 4bước, từng 5dbước tới cgiai đoạn 1thu lưới.

Trải 2qua chính 9edốn trong d0mấy năm enày, thế 47lực của 9dTề Thiếu 20Đình đã 9hoàn toàn ebị hấn 1bài trừ 7bên ngoài, 66hiện tại 9hấn là người 1clãnh đạo 4dchân chính 9của tập c2đoàn Tề 1thị, toàn ebộ cổ phần 0fcủa tập 3đoàn đều enằm trong 6etay hấn.

Hiện 0tại cách egiai đoạn 64sau cùng chỉ eecòn một 6bước ngắn flnữa thôi.

Nghĩ đến đây, d6ánh mắt eahấn âm thầm cliếc qua 20Thị Lệ Nhân f6ở bên.

“Công 3ty em gần edây thế 25nào?” 4Hấn biết 1rõ còn hỏi.

Nghe 0hấn chủ 4động nhắc 72tới chuyện ccủa công 5ty, Thị Lệ dNhân âm thầm ebcao hứng, f7đây cũng 1elà nguyên fbnhân mà cô 7dta tới gặp bTề Thiếu 1Yến.

“Vốn 91điều lệ acó chút căng fthăng.” b3Cô ta cố a7ý thở dài.“Tám 17phần là 27do năm hạn dexui xẻo, fdgần đây d6làm chuyện 5gì cũng gặp 7rủi ro.”

Cô 51ta dùng giọng 2điệu đáng ethương hề 2hề, ba phần ebkể khổ, 05bảy phần b1nùng nịu 9nói với hấn.

”Ban 63đầu, em ethấy mua e4bất động 41sản cũng 7không tệ, ccho nên mới f4mượn anh fnhiều tiền eemột chút 3đi mua, nào ebiết vừa 4mua vào thị aetrường lập b3tức đóng f0băng, hiện f8tại đất 4bvà nhà đều akhông bán 7hết, còn 7phải đứng 99hạn trả fclãi.

Còn 0có, mấy c9ngày trước 6anh giúp 8em liên hệ b1với dự 6án nhà máy dnhiệt, gần 6đây lại dbị hiệp b9hội môi d1trường kháng 7nghị, những 7quan chức 4địa phương ekia căn bản f9không dám acho thi công, 4tiền liền dmắc sượng 1nơi đó. d © DiendanLeQuyDon Qe! Cũng 8không biết amấy tên 4ebảo vệ bmôi trường 52chết dẫm 2dở đâu, 1dẫn no rồi bviệc, không ccó chuyện e0gì làm liền a4đặc biệt 6tới phá 75em, xui xẻo 3hơn nữa 3là....”

Cô bta thở hổn 4hển nói eatiếp: “Năm 24ngoái bạn 1anh giới 2fthiệu cho acem mua một fmảnh đất, 7vốn tính bftoán khai 28phá thành 82biệt thự 1tầm suối 0thư giãn, 67bây giờ dthì tốt 1rồi, nơi 6adó bảy 7giờ

thành 5acắm xây 1edựng! Mảnh đất kia 1achính là b9em dùng cổ 9phiếu Tề 27thị đến angân hàng 7các anh thế 11chấp vay 5tiền, nếu 3ngày nào 2đó mà không 45trả nổi a0lãi suất 1là lập tức 2cnguy rồi!”

Nói dxong, cô ta 9cliếc mắt a0tới Tề 17Thiếu Yến, 7vụng trộm 39quan sát phản 8ứng của 8hắn.

Cô 57ta tràn đầy f6hi vọng hẳn 3có thể chủ 5edộng bày 0tỏ giúp acô ta một etay, lấy 41địa vị 1của hẳn 94ở Tề thị 1lúc này, b8chỉ cần bmở miệng bnói một 0câu, lập 7etức cô ta bcó thể mang 3bTân Đô Hội 7vượt qua 5cửa ải 4vốn khó 80khăn này.

Tề bThiếu Yến dcchỉ lẳng adlặng nghe eccô ta đọc cđiều văn, 9mặt không 9có bất kì 94biểu tình 21gì, khiến 1cô ta vô 6fcùng thất 3vọng.

“Sợ 5cái gì?” 6eĐường như 48muốn cổ ey treo ngược 3khẩu vị 84cô ta, thật c0lâu sau hẳn amới mở 13miệng:“Dù 7sao em vay 35ở ngân 8chàng của e1Tề thị, 39còn sợ tôi 7không dân 28xếp được 1fsao?”

Hắn 51hào phóng 9thả mồi.

“Ngày cfmai tôi sẽ ddẫn dò cấp 1bdưới, hạ 3lãi suất ccvay của Tân 19Đô Hội, avốn có thể fạm thời 9không cần 71khẩu hao.”

Nghe 1vậy, trên 81mặt cô ta 25từ từ bùng 1sáng hi vọng, 8dkhông nhin 1được cười c0lên.“Có 63thật không? bVây em cảm 0ơn anh trước 29nha!” aeCổ cam đoan b1của hẳn, a6cô ta giống 7như ăn được 1viên thuốc 6an thần.

“Nói f7cảm ơn với 4tôi làm gì?” 43Hắn vỗ 0bvỗ đầu 1vai cô ta.“Bằng 0giao tình 8của chúng 5ta cần gì ckhách khí cnhư vậy?”

“Sao 36thể được!” 3cô ta vui c8vẻ làm nũng 6bvới hẳn.“anh f9giúp em chuyện 82lớn như d3vậy, em sao acó thể không d4nói cảm ơn 4chứ.”

“Em 46đã toàn dtâm toàn 9bý ủng hộ 3tôi, tôi dbkhông lý 9do không giúp achuyện này.”

“Anh 6đối với 9em thật tốt.” 1Cô ta cảm ckích dựa 3chặt vào 2người hẳn.

“Không 31đối xử 96tốt với 0em, tôi còn 6đối xử dtốt với bai được cđây?” 0Hắn cười 5cười, mặt 3vô cùng bình 9bthản.“Đúng 3rồi, bạn 43tôi bên kia 0có một cơ 71hội đây 3tư rất tốt, ccó thể giúp 4em kiếm chút ddính, không 4dbiết em có chứng thú cđi xem một 7cchút không?”

“Cơ 5chội đầu abtư như nào?” cNghe có thể ekiếm được atiền, ánh d mắt của 71cô nàng không abkhỏi sáng 93lên.

“Đó c8là một công 0ty sinh hóa, 9cgần đây cmuốn nhanh c5chóng mở 0rộng thị 7trường tại 9aMỹ.” Hẳn 55tiếp tục 27dễ ngọt, d“ Đại 4cổ đông 3của công 8ty này vừa 0khéo lại 5flà bạn làm ăn của ctôi, hẳn fddự định bcthời điểm e2giá cổ phiếu 7còn rẻ chia 2chút cổ 23phần cho 5tôi, coi như 6là cho cho edtôi một abcái nhân 04tình, nếu aem có hứng 6thú, tôi 1liền nhường baco hội này 84cho em, thấy 7fthể nào?”

“em 3biết đó, b7nếu công dty sinh hóa e0này có thể 8mở rộng 46thị trường bsang Mỹ, 0dgiá cổ phiếu 8sẽ tăng gấp 7mấy trăm 1lần tốc 5độ bão 5cđổ bộ, 3bây giờ a9em chỉ cần cđầu tư 2chút ddính, 56tương lai 2rất nhanh 0sẽ thu về 00gấp trăm calần, nếu 3thuận lợi, 51tổn thất atrước kia dcủa em có fthể nhanh 4chóng được 9bù đắp.”

Thu 03về gấp 9trăm lần, 69nhanh chóng bbù đắp. 29 © DiendanLeQuyDon 2 © DiendanLeQuyDon
Còn có cơ ahội nào 3tốt hơn fsao?

Mặc 6dù Tề Thiếu 8eYến giúp 3cmột tay có a2thể giúp 59cô ta qua edcửa ải 61khó khăn, 3nhưng dù 2sao về sau 65không thể 5ngồi ngang 9hàng với 0hắn, nói 83chuyện cũng 1không lớn a1tiếng được, e7nếu như adcó thể dựa bvào dự án d5đầu tư dbnày mà giải equyet được atất cả, 1akhông phải aclà tốt hơn easao.

“Tốt 71quá, vậy f0phiền anh 44sắp xếp 7ccho em.” eCô ta đáp 7eứng dút c2khoát.“Chỉ 4alà, tiền cmặt trong ftay em bây 3egìờ không 0ccó nhiều elắm . . . d © DiendanLeQuyDon . .”

“Như 3dvậy đi!” 97Hắn bình dtĩnh đưa 20đề xuất, f“Bằng 6không em mang 1cổ phiếu bedi thế 09chấp cho 94ngân hàng 75lấy tiền e6đầu tư 9.”

“Nhưng 2mà. . . . 26 © DiendanLeQuyDon . .” 6Cô ta có 16chút do dự.

Trước 8amát, trong 4tay cô ta dkhông còn anhiều tài 53sản đáng 01giá, chỉ 6còn một 25ít cổ phiếu a3của Tề 6fthị, hơn dnữa thời adiểm mua d5đất lúc 96trước đã ethể chấp ekhông ít ccho ngân hàng, 43lần này 0nếu tiếp 36tục thể e9chấp tiếp, 1cdư lại cũng eckhông còn 3mấy.

Hắn 1giả bộ 8fhào phóng.“Đừng 1lo lắng, e8tôi sẽ kêu cngân hàng bfthêm gạch 04độ cho bem. Vốn nhiều, 92em càng kiếm cđược nhiều, c3đến lúc 57đó đảm 97bảo em sẽ 16gỡ lại fđược toàn 7bộ.”

“Vây 6cũng tốt! afCứ dựa 3theo anh mà 4ctiến hành 73vây.” cVừa nghĩ 7tới có 16thể thu 32về gấp 2trăm lần, 9ecô ta liền 4không do 0dự nữa, 2quyết định 8cđánh cuộc 9một phen.

Thấy 4con cá mắc a3câu, trong alòng hắn bfdắc ý, 07nhưng ngoài 8mặt vẫn dekhông đổi 9bsắc.

“Đúng 1rồi, về 0chuyện nhà 8cửa anh 3có ý kiến 37gì không?” cSắp hết 1thời gian, 3cThị Lệ Nhân 52chuyển sang 6đề tài 6khác cô bata quan tâm 73hơn.

Tề 6cThiếu Yến dcũng không 7đáp lời 5cô ta ngay, e5chỉ là cchậm rãi aalấy ra một 1btập bản 44thiết kế.

Thấy dthế, cô cta ăn mừng b8trong lòng.

Cách 8đây không 2lâu, hắn 2dmua một cmảnh đất 0ở Dương 15Minh, bày 9tổ muốn adùng vào 9xây nhà bkết hôn. a3 © DiendanLeQuyDon Mặc dù 5hắn không d1có mở miệng d9cầu hôn 5với cô d2ta, nhưng ccô ta âm b4thầm cho f7đây chính bclà hắn c2cầu hôn 9với mình, 4lại mấy ablần nói 82chuyện, 0cô ta càng 3thêm chắc 6chấn ý btướng của 9mình. (Bi: 7tướng bỏ. 24 © DiendanLeQuyDon ^.^)

Hắn 19không phải 4người đàn lông bình 15thường, 6ecô ta đương 3nhiên không 5mong đợi 0hắn tặng 1bhoa, hay tặng anhnhà kim cacương, thậm echỉ là quỳ 7axuống cầu 4hôn.

“Những babản thiết d9kế này 6lần trước 5bem đưa tôi cftham khảo, 5tôi nhìn bccả rồi.” 83Hắn rút e8từ trong eaxấp đó 92ra một bản d4thiết kế, ab“ Tôi muốn 6mời người 3này thiết 05kế giúp ftôi.”

Lần e5trước hắn adề cập cmua đất 2cvới cô 0cta, có đề ddngợi muốn 3cxem tác phẩm 07của các 13kiến trúc 9sư của 43Tân Đô 1Hội, để ctìm một 18kiến trúc dsư thay hắn 82thiết kế d3phòng ở.

“Là dngười này esao?” cCô ta vui 4về nhận 3flấy bản athiết kế, eevừa thấy 33kí tên Đinh 9Vũ Như trên cadó, không 4akhỏi nhíu fmày, “ 03Anh xác định? 4bCô ta là 97người mới, 9anh có muốn edối một engười có 9kinh nghiệm dahơn không?”

“Nhưng 6mà tôi thích dbphong cách 0dcủa cô 89ta.”

“Vây 2sao?” 04Bất đắc fdĩ, Thị Lệ 0cNhân bắt 0bđầu hồi 8tướng bóng 9edáng Đinh 65Vũ Như.

Bởi 4vì phòng 5thiết kế 96chỉ thuộc 4công ty con 24của Tân 01Đô Hội, 3trừ mấy 0nhân viên 4cấp cao, a3còn lại 3đa số nhân 0viên cô 81ta không d2ẩn tượng. 17 © DiendanLeQuyDon Trong trí dbnhớ, Đinh 1Vũ Như đeo 2cặp kính 40to, nhìn 20có vẻ trầm 6ftĩnh, cũng 7không có e2trang điểm.

Nghĩ c5tới đây, 7cô ta tương 0đối an btâm.

Loại ccon gái nhật 62như nước 5lọc ấy, 56Tề Thiếu cYến căn 87bản không 9có húng 81thú, chỉ a9cần cái 3mắt kính f5trên người fcô ta cũng f0đủ dọa d0hắn lui 7ba bước, 79để cho 8cô ta nhận 58case này, aThị Lệ Nhân bắt yên b1tâm.

“Tìm 0emột ngày 8đưa cô f5ta đến decông ty tìm 3tôi, tôi 79muốn tự flthảo luận 42với cô 0ta một chút 9về chuyện eathiết kế 4phòng ở.” 9Mặt hắn akhông đổi d3sắc yêu 60cầu, trong 5đầu lại c1là một 8ngọn lửa 4nóng rực.

Ba 47năm!

Hắn a5cũng không cquen cam b0kết ba năm etrước của 95mình.

Ba 2năm đã 6hết, hiện 1tại chính alà thời 0diểm hắn 27thực hiện 38cam kết fcủa mình

6. Chương 6

” 5Chị Như 51Như, Thi 69tổng kêu 3echị đó!”

Mới dsáng sớm cvừa ngồi 17vào phòng 16làm việc, beTương Tương 8đã tới b7báo cho cô.

“Tìm fchị?” 28Vũ Như ngẩn 9người.“Em 5có biết dchuyện gì 48không?”

Từ 8trước tới f4giờ Thi Lệ d1Nhân cũng a4chỉ mời a3trưởng phòng 1bthiết kế d3lên họp, 2loại nhân 9cviên quèn 3như cô cần 6fbản không 6có cơ hội aegặp mặt b8lãnh đạo cđâu.

Tương 9Tương lắc 5đầu một 6cái.“Em bcũng không c8biết! Thư 7kí của Thi e3tổng mới fnói với eem , muốn bchị đi phòng flàm việc ftìm chị đấy, không 6bnói thêm 6gì khác.”

“Như 3vậy. . . d4 © DiendanLeQuyDon . . . Vậy ddễ chị 4bđi lên.” 21Cô trầm 1ngâm, cảm b2ơn cô ấy, a2lập tức fehướng văn 7phòng tổng fegiam đốc 2đi tới.

Sẽ 13có chuyện gì đây? 06Chẳng lẽ 90là khách c6hàng không 03hài lòng 6bản thiết ekế của 36cô, tìm tổng 53giám đốc 84oán trách 95sao?

Cô 9lo sợ bắt eban đi tới 5văn phòng 8xa hoa của 7eThi Lệ Nhân.

“Vũ 0Như à, ngồi 1xuống đây.”

Ngoài 9dự đoán, 22Thi Lệ Nhân 5cười híp 3mắt kêu 35cô ngồi 1xuống

Thi a0tổng không e1phải luôn 2luôn mặt belạnh sao? a4Tất cả 2những nhân 0aviên tiếp edxúc cùng 0eThi Lệ Nhân 7đều nói 8như vậy, 37sao hôm nay 6bcô ta lại 1có vẻ hòa cái dễ gần, fbình dị 6thân ái thế 5này. Mang 09theo một dbụng nghi 2fngờ, nhưng eVũ Như vẫn 4dngoan ngoãn 6dngồi xuống.

“Hôm b9nay tìm em 7là muốn 79em giúp một bchuyện.” 50Không hề d0vòng vo tam aquốc, Thi 3Lệ Nhân 8enói thẳng 7mục đích.

“Xin 6chị cứ a6nói.” 9eCô lễ phép 2đáp lời.

“Chủ detịch tập 51đoàn Tề 6dThị em nghe a1qua chứ?” 55Thi Lệ Nhân 1mỉm cười 90nói: “Gần ddây hấn 2mua một mảnh cđất mới bđể xây 09nhà, muốn eem giúp phần 5thiết kế.”

Cũng 8không để 9ý đến 58sự kinh ngạc fcủa Vũ Như, 84cô ta tiếp 0tục nói: de“ Nhà này eadành cho tân 5hôn, cho nên f5em nhất định a6phải hết 2lòng hết 7sức, biết akhông?”

Nhà 06tân hôn? 8Mặt Vũ Như b7lập tức 8trắng bệch.

Hấn 89thật sự b8muốn kết 8hôn sao?

Cô 58không muốn etin.

Nhưng afmà Thi Lệ eNhân cũng cnói, chẳng f6lẽ có thể 4giả sao? 6cHơn nữa, 08cô ấy mặt 91mày hớn 9hở, trên edưới tỏa 91ánh sáng 1hạnh phúc, 35giống như 5cô dâu đợi 1dga đi, lại c3còn lời ddồn đại 4dbên ngoài, 93tựa hồ 4Tề Thiếu aYến thật asự tính 0toán kết dhôn cùng 3cô ấy

Hấn 2muốn kết ehôn. . . . 5 © DiendanLeQuyDon . .

Biết dơ không 4nên, nhưng e0Vũ Như không fkiềm chế 3được chua 3xót trong a4lòng.

“Nhưng 4mà Thi tổng, 88tại sao lại 2là em ạ?” 0Trong công 73ty còn có 9erất nhiều 5akiến trúc dsư lâu năm, 56nếu như cdlà nhà tân 7hôn của 66bạn họ, 6Thi Lệ Nhân fnên cực 4kì coi trọng, 70tại sao có e2thể giao f4cho thiết 5kế tay mơ 08như cô đấy.

“Bởi a5vì chị rất 14thích phong 27cách thiết 9dkế của 2em, mới muốn 5mời em hỏ 4trợ.” Thi aLệ Nhân 5cổ ý giấu 76điểm sự 6thật, sợ 9aVũ Như bởi 3vì tán thưởng ecủa Tề dThiếu Yến 32mà dát vàng 0lên mặt ecmình, còn fmơ mộng 53hào huyền 2dTề Thiếu 23Yến thích e1cô. (sự 88thật đó 61cô)

Thì 24ra là như 4vậy. . . 1a © DiendanLeQuyDon . . .

Cô a4khẽ thở 19phào nhẹ cnhôm, chí 98ít đây dcũng không 9dphải là 19ý của Tề 8Thiếu Yến, b7nếu không 98cô rất hoài 46nghĩ động cơ hấn chỉ đđịnh mình 4thiết kế 7nhà mới 7cho hấn.

“Nhưng alà Tề, Tề, 2Tề chủ 8tịch hài 09lòng phong acách của f0tôi sao?” 9dCố gắng 2hết sức, 0cô rất vất d6vả đem mấy 9achữ Tề fdchủ tịch 4lnói ra.

“Yên btâm, chị c3đã đề 59cập qua với 7anh ấy, 1anh ấy hoàn etoàn tin tưởng 5vào ánh mắt ccủa chị.” ecThi Lệ Nhân ftiếp tục b9trợn mắt 02nói dối.

Nói 8dnhư vậy. f © DiendanLeQuyDon

Vũ 53Như thăm 17giật mình, a9Tề Thiếu cYến biết echuyện cô 41phụ trách cdthiết kế!

Nhưng 71mà hấn lại a6đồng ý, 97hơn nữa 53không có aphanh đối?

Tại b0sao? Là bởi 56vì hấn hoàn btoàn cho cô 5một vị 5trí nhỏ ctrong lòng? 1cHoặc là dấn căn 6bản đã aquên sự 68tồn tại a7của cô?

“Cảm ơn tổng 3giám đốc a4cho em cơ 2hội này.” eNgực dâng 1lên chua xót, a9cô ngàn vạn e9lần không 7muốn nhận edmục này. 6 © DiendanLeQuyDon “ Nhưng bmà em sợ fminh không đủ kinh 89nghiem, không c8đạt được d0yêu cầu 3ccủa chị, 41xin tổng 5giám đốc 94có thể giao 7cho người 3có kinh nghiệm 69hơn trợ fgìup một 3tay?” Cô 98không thể dcự tuyệt 8trực tiếp, 7chỉ có thể 4quanh co lòng b1vòng từ 4fchối.

Mặc 0bdù chuyện e0đã qua ba 71năm, nhưng 41vét sẹo 2kia vẫn luôn f9tồn tại 0trong tim cô, 2muốn cô f6thiết kế bnhà tân hôn a9cho người 4yêu cũ, cô 92thật sự 6không làm 3nổi.

“Chị 3tin tưởng e5năng lực bcủa em , cem cũng phải 7tin tưởng dnăng lực f3của bản ethân chứ.”

“Nhưng bbmà d © DiendanLeQuyDon .” Làm 3sao đây? 5Cô làm thế 60nào mới 2có thể từ bechối? Cô d0hoàn toàn efkhông có 10dũng khí aethần nhiên enói với cThi Lệ Nhân: cthật xin 7alỗi, nếu 6chị nhất đđịnh bắt 6tôi nhận adự án này, 4vậy tôi 48từ chứ!

Tính 6bcách ôn hòa b2của cô, d6chắc chắn akhông thể fnói ra những 7lời đó. 0 © DiendanLeQuyDon Huống chi 7cô thực 1thích công dviệc này, 7chẳng lẽ adchỉ vì case e3này mà buồng bdtha tương elai trước amắt sao?

“Chị 9đã hẹn f6trước với fTề chủ 06tịch, xế 4chiều sẽ 3dẫn em qua fdó một d9chuyến.” aThi Lệ Nhân 30hoàn toàn dfkhông cho bcô có đường 4lui, “ Đến aclúc đó, 5em cần thận 85xem xét nội 7dung dự án.”

Gì 89cơ? Vũ Như 9nghe xong xém 3achút té xỉu.

“Em, 6em cũng phải 14đi sao?” 4fCô còn tưởng darằng, Thi 27Lệ Nhân 8trực tiếp dgiao tài liệu 9cho cô, cô 5chỉ cần echịu trách 4nhiệm thiết 0kế là được 8rồi.

“Đi f6nhiên.” eThi Lệ Nhân a4gật đầu bmột cái.“Trực 0ctiếp nhìn f6mới hiểu 3biết rõ f5ràng được, ctránh cho 0lúc đó lại a6sai sót, lãng 5phí thời cegian.”

Nhà 4fnày càng asớm hoàn cthành, chứng 4tổ hôn lễ 4ccàng sắp adtới gần.

“Vậy e4thì. . . . b © DiendanLeQuyDon . .” 34Vũ Như vẽ 9mặt đau 4khổ, hoàn 2toàn không fdưa ra được 4chủ ý gì 7elúc này.

Làm 0sao đây?

Cô 36nên dùng 1tâm tình 93gì đi đối ecmặt Tề 9Thiếu Yến fdây?

Đối emặt hấn, e3đồng nghĩa edối mặt 6với nỗi 6đau đã 5đi qua, cô 1thật sự fkhông muốn belại đi chạm 8edến chuyện 7ebi thương fthuộc về 2quá khứ.

Cô b6có thể coi 7anhư không ecó chuyện a5gì, xem hấn 33như người d6qua đường 0xa lạ sao?

ăn 1ephòng chủ 7tịch tập 38đoàn Tề f0thị ——

Vẫn 35 phòng của de Thi Lệ Nhân f không tính là nhỏ, 16 nhưng còn 6 phải bán 9 vẫn phòng 6 trước mắt f này làm a thầy.

Ngồi e trên sofa 3 tiếp khách 2 trong phòng 8 làm việc 3 axa hoa, Vũ ca Như căn bản 4 f không có 2 tâm tình a 0 quan sát bố 4 trí xung quanh, 1 ánh mắt b nhìn chăm 4 chăm vào c 7 ly café trên 1 bàn, mơ hồ 2 nghe được 2 tiếng tim đập gia 2 tốc vang 7 lên.

Không 4 giống như 7 cô cực kì 1 khẩn trương, 10 ngồi thẳng bấp, Thi 9 Lệ Nhân 8 thoải mái 3 dựa vào 10 sofa, tiện e tay cầm quyển 5 tập chí d lên xem, tự nhiên như ở nhà mình.

Hắn e 2 sao còn chưa 3 tới? ?

Chỉ 2 mới tiến 8 vào năm phút e đồng hồ, b Vũ Như cảm 79 giác như đợi hàng e 8 thế kỷ, 1 cô ước gì Tề Thiếu 4 Yến mau mau c 9 xuất hiện, f mau mau nói 7 xong, sau đó 3 mau mau để 0 cô rời đi, 79 kết thúc 66 khổ hình 0 hôm nay càng 6 nhanh càng 0 tốt.

Cạch b một tiếng, 7 cửa phòng 1 bị đẩy a ra.

Đình 8 Vũ như không 7 cần ngẩng 1 đầu, nàng 2 nhìn không f thi lệ nhân động 0 tác cũng d biết người a tiến vào 0 là ai.

“Thiếu e Yến anh cuối 4 cùng cũng 5 đến!” e 0 Thi Lệ Nhân c cao hứng 1 f nghênh đón, 53 có thể do 79 hôm nay có 45 thuộc hạ 1 đi cùng, f nên động 0 tác của 3 cô ta có 63 vẻ tương 79 đối thu 8 liễm so với 8 thường ngày, a không có 3 bấn hấn b nhiệt tình 33 hôn, chỉ 15 là kéo lấy 69 cánh tay hắn 6 đi tới: “ Vũ Như, 9 chi giới f thiệu với 8 em một chút.”

Nghe 3 thế, Vũ 4 Như vội 07 vàng từ f sofa đứng 8 lên, lấy 2a hết dũng 17 khí ngược 0 đầu lên.

Cô b ốt cuộc 2 nhìn thấy 1 d người đàn 0 ông xa cách đã lâu.

Không 7 có nhiều 5 biến hóa, 0 trên mặt a 8 Tề Thiếu a 0 Yến chỉ 38 bơi một 8 nụ cười an nhạt, ánh a mắt lại 76 có một loại d nóng bỏng 3 nói không 6 nên lời.

Tựa a như bị thiệu b đột, cô c ảm tự 1 nhiên tránh 49 tầm mắt 84 hắn, toàn 74 bộ đem tầm 9 em mắt tập b 5 trung trên 7 người Thi f Lệ Nhân.

“Vị a 5 này chính 39 là chủ tịch 2 Tề Thiếu 79 Yến tiếng f ăm lòng a ầy.” 7 Thi Lệ Nhân e 5 sung sướng c giới thiệu, 30 hoàn toàn a không nhìn e 3 ra hai người 8 có gì đó 1 b không thích d hợp. “ c Còn đây 85 là kiến f trúc sư của 2 công ty em, 2 đã đề 92 cập trước 9 với anh rồi 46 đó.”

“Đình 6 tiểu thư, 9 d xin chào.” a e Thuận thế f rút tay khỏi 01 Thi Lệ Nhân, 0 f vươn tay d về phía 90 cô.

“Ngài, 6 xin chào ngài.” 4 c Nhìn chăm 6 chăm bàn d tay hắn vươn 0 ra, đáy lòng 26 có hoảng 0 hốt. Để 19 tránh thất e ễ trước 46 mặt Thi Lệ 3 Nhân, cô 0 đành miễn d cưỡng vươn e tay, nhẹ 33 nhàng bắt 6 tay hắn.

Cầm 0 bàn tay nhỏ 9 bé mềm mại a 3 của cô, 45 nụ cười 4 trên mặt e 0 hân sâu 63 hơn, chỉ d là động 7 tác này cũng 8 a không kéo 7 dài quá lâu, 5 hân nhanh 00 chóng buông c tay cô.

“Đình b 2 tiểu thư, 50 mời ngồi.” 0 Giọng điệu 73 của hắn f 2 mang theo một 74 tia dịu dàng 32 khó nhận 0 ra. “ Chuyện 2 nhà cửa b sau này, chỉ 6 có thể làm c phiên cô b giúp sức.”

“Đây 0 là. . . e © DiendanLeQuyDon . . Vinh hạnh 6 d của tôi.” 58 Cúi đầu, e cô lấp bấp 88 nói.

“Anh 0 yên tâm.” b 6 Thi Lệ Nhân ở bên cạnh 9 xen mồm.” f 8 Vũ Như nhất 8 f định sẽ 4 f docks hết b 5 sức lực, 9 e dĩ nhiên c ẽ cũng sẽ 98 chú ý tiến d độ, bảo 0 c đắm trong 3 f thời gian f ngắn nhất c a c thể cho 9 canh chuyển 3 nhà mới.”

“VẬY 2 thì đa tạ 9 hai vị rồi.” f d Hân khẽ 58 cười một e tiếng, quay 9 đầu nói 18 với Thi Lệ b 4 Nhân, “ 3 e Dự án đầu b c ư lần trước a tôi đề 14 cập em vẫn e nhớ rõ chứ?”

“Dĩ 2 nhiên.” 5 Quái, hắn 18 thế nào b ại nhắc 36 chuyện này? 5 Thi Lệ Nhân b b đầu đầy 6 mê hoặc.

“Tôi bđã mời 5người quản d6lý chuyên 1trách của 22công ty sinh 1hóa đến 74phòng họp 8cdưới lầu, 5năm phút 7sau hẳn sẽ 4bgiải thích 5fcho em kể 3fhoạch của 01công ty, tôi 44nghĩ em cũng fbnên biết b9tình huống 4một chút, bfrời quyết 1định có anên đầu 61tư hay không 7thì tốt 09hơn.”

Giọng 0fhắn thành 3fkhẩn đề e8nghị,

“Nhưng dmà em. . . 8 © DiendanLeQuyDon . . .” 1Tại sao có 1thể như vậy? Cô 61nghĩ tham 8gia thảo luận chuyện 9cthiết kế 61nhà cửa, 3aday cũng 47là nhà tân 0ahôn của 3fcô mà! (Bi: 13uống fristi fnhiều hả?)

Không ethể nào? ebVừa nghe 34hắn nói d5vậy, Vũ b9Như không 89khỏi hoảng bsg, chẳng 2lẽ người 65đàn ông bcnày dự định bđơn độc 4cùng cô trong e9văn phòng b7thảo luận 87chuyện nhà fdcửa sao?

Tề 15Thiếu Yến dcthoảng cái bnhìn ra tâm 27tư của Thi 8fLệ Nhân, c6hắn lên c0tiếng trấn 3an.

“Dự 8án đầu 0tư này đối 6bvới em rất 1quan trọng, 23về chuyện 4nhà cửa 2cứ giao cho 75tôi là được 1rồi, trước afmắt em không a6cần lãng 8phí thời 3gian vào chuyện 8nhỏ này.”

“Vậy 8cũng tốt!” 6Hiểu được b4tâm quan 1trọng của 38việc này, 5Thi Lệ Nhân fchỉ đành a2miễn cưỡng 2đồng ý. 1e © DiendanLeQuyDon Dù sao phải 4ccải thiện 7tình hình 98tài chính a6trước mắt 94của Tân 3Đô Hội, 0mới là việc 93cấp bách 6anhất hiện cgiờ của 10cô ta.

Nhưng bmà cô ta athỏa hiệp 2lại khiến 15Vũ Như âm 7thầm kêu 8khổ.

Ôi, 1ckhông cần, d8cô không 0muốn đơn bđộc một 84chỗ với 10Tề Thiếu 5Yến!

Vốn 3tưởng rằng 0có Thi Lệ 31Nhân kẹp 02giữa, có 5athể giảm 2xóc phần 3nào, nhưng 2hiện giờ 36Thi Lệ Nhân 8rời đi, 89từ đầu 6đến cuối 1cô phải đứng pho fmột mình, 4blàm sao không dlúng túng a5khó chịu 52chứ? Nếu 0hắn vô tình fkhoi lại 7chuyện xưa, fcô nên xử aly thế nào 3cho tốt đây?

Tề 72hơn là cô 0dhoàn toàn adkhông thể 3ngăn cản, echỉ có thể 00trơ mắt 7nhìn Tề fcThiếu Yến a2tiễn Thi c7Lệ Nhân 9ra cửa.

“Giúp d6tôi đưa aThi tổng atới phòng d0họp dưới e3lầu.”

Ngoài acửa mớ hồ 70truyền đến 0thanh âm hẳn a7giao phó thư f2kí.

Làm 38sao đây? fNên làm cái 39gì? Thi Lệ eNhân đi thật 67rồi.

Vũ 2Như một 8bụng bắt 9an, đôi dctay nhỏ bé 1xoáy chặt a1váy, khi cửa 6chính lần 2nữa cạch 9một tiếng 25khép lại, 1cô suýt nữa 24nhảy dựng b9lên.

Hắn, 0ehắn đi vào 3fsao?

Vũ 01Như nhin fbkhông được edôi mắt cnhìn trộm, d8liền thấy 30Tề Thiếu 4bYến đang 8dcất bước 88về hướng famình.

Trong e6khoảnh khắc d0bất chợt, 60cô có xúc a1động muốn 31chạy trốn 1khỏi nơi 3đây.

Không! aKhông được!

Cô 2âm thầm 9dnói bản 6thân mình 6tuyệt đối d2không thể 1trốn đi, 9rời đi chỉ 5achúng tỏ 2ccô vẫn còn để ý hẳn, 2để ý chuyện b0trước kia, 1nhất định 11làm cho người 1ađàn ông btùng đùa bbốn mình 9này đắc 6ý cực kì, 2càng coi khinh ccô.

Cô 24phải tỉnh 45táo, nhất 30định phải 1ftỉnh táo, bfxem hẳn như abngười qua 2đường 2xa lạ. . 1a © DiendanLeQuyDon . . .

“Như eNhư, đã 6lâu không 62gặp.” 5cThanh âm 4của hẳn 43thật giống bnhư gió 4fxuân lướt ddnhẹ.

Nhìn 0dra cô khẩn 5trương, 0fhắn cũng 8không ngay clập tức btới gần, 3ngược lại alựa chọn 59rót ra khoảng e1cách khá 0bxa với cô, 27đơn độc fngồi trên bchiếc ghế fcsoba, hi vọng 40tạo khoảng fcách cho cô b1từ từ quen e0với sự 6dtồn tại 8của mình.

“À, evâng, đã 5lâu không 3gặp. . . 3 © DiendanLeQuyDon . . .” bcThanh âm của 3cô ghen 45trong cổ 8họng, nhỏ dagiọng giống 4như mèo kêu.

“Đã 2nhiều năm 2như vậy, bẽm vẫn không cthay đổi.” 3Hắn lưu luyến khôn fngười nhìn 68ngắm khuôn 6amặt vẫn 3thanh lệ 4như xưa, 3nay lại có edthêm vài 73phần thành 3fthực.

“Anh, 6banh cũng 7vậy. . . 1d © DiendanLeQuyDon . . .” 4eNgười đàn 9đông này 2fcũng thủy 46chung không 9thay đổi, 93vẫn đẹp 69traí anh tuấn a9như xưa, c5nếu nói 6có thay đổi, d1chính là 7thêm mấy 0dphần tự 2tin khí phách 32thôi.

Trời 26ạ, cô đang a2làm gì thế 6này?

Ý bethức được bminh bắt 3tri bắt giác a1quan tâm tới 1đối phương, 5cô im lặng 28cảnh giác, 64không cần fthận suýt f2nữa cần 9aphải đầu 8clười.

“Em 3nói gì cơ?” 8Hắn nghe ekhông rõ 2ràng lắm.

“Không f2có, không eccó gì. . 06 © DiendanLeQuyDon . . .” 03Cô đương 4nhiên sẽ ekhông cho fngười đàn 8ông này 29biết cô 7bđang chú 2áy hần.

“Chỉ 43là. . . 11 © DiendanLeQuyDon . . .” 3aHắn chau b2mày lại 1fnhìn cô.“Tại 6bsao lại cắt 8tóc, còn 49đeo mắt a7kính nữa? 0dChẳng lẽ fem không biết fenhư vậy 5sẽ che khuất a9mắt đôi b0mắt to xinh eađẹp của 1em sao?”

“Ách, 9tôi. . . c6 © DiendanLeQuyDon . . .” f5Trong lúc 25học ở Mĩ, 79cô dứt khoát 0quyết tâm fđem mái btóc dài cắt f0thành đầu 6mì tôm, sau 6bđó lấy cxuống kính 81sát trông 08thay bằng ebloại kính 48thường, c6che khuất cdiện mạo 79xinh đẹp.

Vết 95thương lòng 64quá sâu, ccô sợ vẽ 69đẹp của fminh lại ffmở ra một edvết thương 0khác.

Cô 1hoàn toàn e6không có 62dũng khí cđi chạm 44đến tình byêu một c3lần nào a4nữa, cho 3nên chỉ ecó thể trốn 56tránh Lăng 2Hải Uy, trốn 24tránh những e9người đàn 3ông khác 8theo đuổi 5minh.

Vết 0thương ba 28năm trước 60mặc dù đã 6fdóng vảy 4nhưng vẫn 49không cách 16nào khép b1lại. Nó 8ađã thành bbmột bí mật 9sâu trong 2đáy lòng acô, cô sẽ b8không tiết 2lộ cho bất 7kì ai, nhất dlà người 7cđàn ông 8trước mắt 5đã từng 5thương tổn 8cô sâu sắc 7bnày.

“Muốn 3cần mặc dnư thế 27nào là quyền 89tự do của 14tôi, kể bả anh là 7ông chủ 9của tôi 3cũng không fthể quản 06được, 0huống chi 0anh cũng 4không phải 60là.” Cô 86giả bộ dbhùng hồn 6lý luận, cđể che 8giấu nội btâm yếu 1lót.

“Vậy dsao?” 7Hắn không 3khỏi mỉm 63cười.“Không dsao cả, cho 4edù mang mấy 7cặp mắt 6kính, em đều 39là Như Như e7của anh, 90đều là bNhư Như anh f0yêu nhất.”

“Anh c——” aking ngạc 52nghe hần 5cthở lộ a3yêu thương, etrong đầu 0fVũ Như lại 43xẹt qua một bhoi chịu 64nhục nhã, 1đau đớn 9dkia. “ Anh 9dnói sai rồi, eTề chủ 4tịch” Cô 10cấn môi, 6cổ hết c2sức bình 7tĩnh nói, 0c“ người caanh yêu nhất 7ahắn là Thi f5tổng, chứ 2nào phải 4tôi, đừng dcđem lời a2đó ra vũ 2nhục IQ của 32tôi.”

Hắn 3mỉm cười 18như cũ, hoàn 9toàn không 8dcó biện cbạch.“Về dsau em sẽ 99hiểu anh fakhông nói 6sai.”

Quá ekhứ, Tề 0fThiếu Yến 6không hề f3cho cô một 9vị trí nhỏ 6etrong lòng, 7fsao giờ lại 3nói những dlời này?

“Hiện 7tại tôi f2không hiểu, 5về sau mà 43cũng không fmuốn biết.” e5Cô vì những 13lời nói 5fki quái của 92hắn mà cãm bphẫn.“Tôi 0chỉ biết 7hôm nay đến 1đây thay aTề chủ btịch và 8Thi tổng adthiết kế 4nhà tân hôn.”

Cô a3lập tức celấy trong ftúi xách, 8sổ ghi chép avà bút máy.

“Xin 3Tề chủ 5tịch cho 80tôi biết 1style của 7ngài, để 3tôi có thể. 2 © DiendanLeQuyDon”

“Được frời .” ccTề Thiếu eYến chột c9đi tới eftrước mặt fcô, nhanh d9chóng rút b7đi sổ ghi 8cchép cùng 47bút máy ném 4trên bàn, 0dtiếp theo 9bkéo cô đến 0chỗ ngồi 4acủa mình.

“Anh 5bmuốn làm gì?” bDựa sát vào hấn 76khiến đầu 7cô tê dại 1từng cơn.

Hấn 4nghiêng người 4evề phía fcô, gương d8mặt anh tuần bcách cô chưa fatới năm aaphân.

“Anh, 9anh. . . c © DiendanLeQuyDon . . .” 7Cho dù cô acố hết 3sức bình 8tĩnh lại, 4thân thể 3lại sợ 0lùi về phía dbsau, tay nhỏ 2nhấn vùng 80vây lại 94hắt tách ccafé xuống bsàn.

Tách 6café rơi 63trên mặt 0cthăm, phát 3ra tiếng 36vang nặng benề, chất elong nâu b7sẫm tung 8tóc khắp 21nơi, bao e5gồm cả lồng tay 2áo trái 5củ của cô bbcũng bị 7liên lụy.

“Em 56có sao không? cCó bị phỏng 6không?” 2cNụ cười 67của hấn bbiến mất, bacon người 3thoảng hiện 81lên lo lắng.

“Tôi dekhông sao. 4 © DiendanLeQuyDon” 5Café bùng 9tới đã 45lâu, sớm 4không còn 9nóng như e8trước, vẫn b7đề là 7ccánh tay của 9cô bị ẩm fướt, xem 6dra rất nhếch f9nhác, không 96may trên bàn 9elại không bcó giấy 4blau.

“Anh fgiúp em lau d0một chút.” bĐang lúc 5cô đang chuẩn 7bị tới eWC rửa tay, bấn đã 1móc trong 2ctúi ra một 2chiếc khăn 67tay, còn chưa ađược sự 7cho phép của 9cô, liền 0một phen 0abắt lấy fcánh tay của ccô lau đi.

“Làm f6sao anh. . 9c © DiendanLeQuyDon” 3acô hoảng c9sợ muốn 7hắt tay hấn 8cra, tiếc frằng lại c7bị hấn 4nắm quá 8chặt, không 9acách nào 9nhúc nhích.

“Đừng 34lo lắng, ddkhăn tay rất 58sạch sẽ.” 9Vì để cho ccô an tâm, 9hấn đặc 4dbiệt giải 11thích.

Vũ 96Như vừa 5tức giận 7cvừa buồn 6cười, không c5phải cô 33lo lắng khăn 01tay có vấn 38đề, mà 1là không dthích bị 35hấn nắm datay.

Tiếp fxúc thân 8mật như 7vậy sẽ 9gợi cho cô 30nhớ đến 3quá khứ, 4cũng một bần nữ echạm vào avết thương 08cũ kia.

Tề 1Thiếu Yến 7dhoàn toàn 9không có 4ý định 02buông ra cô, 3ehấn cần athận từng bli từng tí d4lau chùi cho 5cô.

“Biết 2vì sao hôm 24nay anh tìm cem không?” 2Tiếp tục 8ddộng tác, 5ánh mắt ehấn lại 4fnhìn về cbcô khiến 91cho cô ngán flần vụn f5lần không 56được tự cenhiên.

“Đương dnhiên chỉ 3vì chuyện 9nhà cửa 3rồi.”

“Không achi là như b7vậy.” 6Hấn cười 2nhạt.“Còn 62có một chuyện 3dquan trọng 0ehơn.”

Còn, ccòn có?

Cô 74có chút kinh 9bngạc, nhưng 66cũng không 8hỏi, chỉ 8nhìn hấn 0nghe hoặc.

“Anh 2emuốn nói b4xin lỗi em.” 4dHấn dụ 7adàng nói: de“Xin aeem tha thứ 7dcho anh năm 7cđó quyết fđịnh bảo 6em bỏ đi c9đứa nhỏ, cemặc dù tất 7acả đều d9là bắt đắc 2dĩ, nhưng 8anh vẫn d4muốn xin bem tha thứ.”

Hấn 1acòn nhắc 94lại chuyện 9năm đó.

Vết fseợ lần 26nữa bị 3xé nứt, dngực của 5cô nhéo đau.

“Đều dlà chuyện 5đã qua, 97xin anh đừng enhắc lại e2nữa.” 55Đủ rồi! eCô không amuốn nghe 8dnữa, một a6câu xin lỗi 63của hấn 3ccũng không 2cứu vãn 07được gì 9anữa, chỉ 0càng làm 0cho cô thêm dmột lần 40trải qua 7mùi vị đau 0khổ thôi.

“Chuyện fcũng không f2phải quá akhứ.” 43Hấn phủ 2cnhận.

“Rốt 4cuộc anh 4bmuốn thế a6nào?” cCô tức giận 0rút tay lại, e7vì sự dây 2dưa của bấn mà tức c8giận.

“Anh 7amuốn xin 2em một cơ abhội, một 98cơ hội bù eđắp cho 14em được 0không?” 5Hấn rất acuộc nói cra mục đích c3thực sự 78hôm nay.

“Có 7ý gì?” aCô thật 9fsự không 5hiều.

“Chính 36 là để cho 60 anh chăm 19 sọc em, yêu 4 thương em, đối xử 8 tốt với 16 em.” Ý 34 từ của anh rất rõ ràng, 9 anh muốn cô trở lại bên cạnh 3 anh, tiếp 3 nhận tình cảm của anh một 3 lần nữa.

Hắn 00 cho rằng 7 mình đang 4 làm gì? Hắn 39 cho rằng 2 cô vẫn là 53 Đinh Vũ 7 Như trẻ 6 người non 1 dạ trước 3 kia sao?

Yêu 9 thương trong 6 miệng anh, 6 cái gọi là tốt trong 9 miệng anh, ba năm trước 3 cô đã được 80 trải nghiệm 76 sâu sắc 5 rồi, cái 1 loại đau đớn tê tâm liệt 8 phế đó, fecô cũng không 6 muốn đi 05 thử thêm 6 một lần 6 nào nữa.

“Tê 4 chủ tịch, 8 thật xin lỗi.” 6 Cô cắn răng.” 4 Yêu thương, 9 đối tốt 0 của anh, 6 tôi nhận 6 không nổi, 34 xin cất 6 bạn 1 đi về, giao 9 đầy đủ 8 cho vị hôn 2 thê của 63 anh đi! Tôi 6 tin rằng 9 Thi tổng 6 cũng không 6 hi vọng vị 6 hôn phu của 8 mình ở sau lưng cô ấy 6 chơi trò 1 bất cá hai 5 tay đâu.”

Tám 9 phần là 9 Tê Thiệu 89 Yến cho là 3 cô dễ lừa, 9 cho nên muốn em mang mấy cồi ngon 38 ngọt thử 20 xem có thể 6 lừa cô lên giường một 7 lần nữa 6 thôi.

“Vị 26 hôn thê?” 8 Hắn nở 14 nụ cười. “Là 8 sai nói anh 6 muốn cưới 5e Thi Lệ Nhân 9 à?”

Cô 8 bngẩn người, 6 cầm giận 6 nói: “Tất 9 cả mọi người đều 6 nói như vậy, 4 không phải 6 sao?”

“Tất 6 cả mọi 6 người nói 20 như vậy?” 6 Hắn nháy 2 mắt mấy 6 cái. “Vậy 4 em nói cho 5 anh biết 6 là ai nói? 0 Là anh? Hay 8 Thi Lệ Nhân?”

“Là 5c. . . .” 6 Hai đương 3 sự hình 4 như chưa 6 ai từng 6 nói với 64 cô chuyện 3 này. “Dù 5 sao người 21 sáng suốt 74 đều nhìn 22 ra được! 6 Anh mua 5 đất 5 xây nhà 6 nói 65 rõ muốn 7 kết hôn, 6 cần gì phải 93 trước 7 mặt tôi 2 trốn trốn 83 mắt nói 83 mò?”

Nàng 6 giận thật, 6 giận anh 8 trong nhiều 6 năm sau còn 6 là xem nàng 6 thành ngu 4 cngốc, nhờ 1 vào mấy 3 câu nói 6 láo 8 khiến 8 hù dọa 6 chơi 6 nàng, 6 lừa 6 gạt 6 nàng. 6 © DiendanLeQuyDon Cô 6 thật 5 sự giận, 6 giận anh 4 nhiều 6 năm 6 qua vẫn 6 coi 04 cô là 6 kẻ 6 ngu 6 ngốc, 2 chỉ cần 4 mấy 6 câu 6 đối 6 trả 47 là có thể 6 lừa 6 gạt 6 cô.

“Em 6 nói không 6 sai, 6 đúng 6 là anh 6 muốn 8 kết hôn.” 6 Hắn nắm 6 lấy 6 đôi 4 vai 6 mềm 6 mại 6 của 6 cô, 6 bình 6 tĩnh 6 nhìn 6 cô. “Nhưng 6 người 6 anh 6 muốn 6 cưới 5 là em, không 6 phải 6 cô 6 bta.”

Hắn 0 long 6 trời 63 lơ 6 đã 8 bày 6 tỏ 6 với 64 cô, 6 cô 6 lại 9 không 6 vì 0 câu 6 nói 6 của 0 anh 6 mà 6 biểu 6 hiện 6 vui 6 mừng, 6 hạnh 14 phúc, 6 ngược 6 lại 6 bị 6 phản 6 chất 6 vấn 45 anh.

6 “Tôi 6 nhìn 64 rất 6 ngu 6 ngốc, 84 rất 6 dễ 6 lừa 6 gạt 6 fecô 6 sao? 13 Tại 6 sao 6 anh 6 luôn 6 đùa 07 bên 6 tôi 6 như 6 vậy? 6 Có 6 phải 6 đùa 6 bên 6 tôi, 6 một 6 fecô 6 gái 6 bình 02 thường 6 khiến 6 anh 6 có 6 cảm 6 giác 6 rất 67 thành 6 tựu 62 sao? 6 Nếu 2 như 6 anh 6 còn 6 chút 6 lương 6 tâm, 6 xin 6 anh 6 đừng 6 nên 6 làm 6 chuyện 6 như 6 vậy.”

6 Ai 6 này 6 đều 78 khen 6 ngợi 23 cô 6 thiện 6 lương, 6 nhu 6 thuận, 6 chẳng 50 lẽ 6 những 64 sự 6 điểm 67 đó 6 lại 83 thành 6 có 3 cho 6 người 0 đàn 6 ông 0 này 6 lừa 6 gạt 6 cô 6 sao? 0 Cô 6 khóc 6 không 19 ra 6 nước 9 mắt 6 nghĩ 62 đến.

6 “Anh 54 không 6 có 6 gạt 6 em.” 7 Hắn 6 khe 6 khẽ 6 thở 6 dài, 2 cũng 6 không 9 ý 6 định 6 cđi 6 giải 13 thích. 6 Cái 0 gọi 6 là 6 sự 65 thật 6 thẳng 0 hùng 6 biện, 6 hẳn 6 hiểu 8 rõ 6 tất 6 cả 6 cdnhững 6 lời 92 nói 6 của 65 anh 6 đều 9 thành 6 dư 6 thừa, 6 chỉ 6 cần 6 lấy 6 hành 6 động 6 đi 53 chứng 6 minh 7 mới 6 mong 83 được 6 sự 5 tha 6 thứ 6 của 6 cô.

6 Nhìn 43 cô 6 vì 6 tức 6 giận 6 mà 6 e hốc 6 mắt 6 sưng 6 đỏ, 62 anh 6 xót 6 axa 6 muốn 6 ôm 64 cô 6 vào 6 ngực 05 an 6 ủi 6 dỗ 6 dành, 6 lại 6 dlo 6 lắng 6 sẽ 6 bêu 6 cô 6 sợ, 6 bchỉ 6 đành 6 bắt 6 đắc 6 dĩ 6 bỏ 6 tay 4 ra 6 khỏi 6 vai 6 aecô.

6 “Đây 6 là 6 tất 6 cả 6 etư 6 liệu 93 về 6 mảnh 6 e đất 6 đó, 1 em 6 tham 6 khảo 1 trước, 6 hôm 0 nào 6 anh 6 sẽ 6 dẫn 6 em 6 đi 64 thăm 6 thực 8 địa 6 một 6 chút.” 6 Hắn 81 đi 6 về 6 phía 66 bàn 6 làm 6 việc, 76 lấy 6 ra 6 một 49 xấp 6 tài 0 liệu 6 về 6 mảnh 6 đất 08 mới 6 mua, 6 đặt 6 trước 6 mặt 6 cô, 4 không 6 tiếp 6 tục 6 đề 75 cập 6 tới 1 chuyện 6 tình 9 cảm 6 nữa.

Hắn 8 không 6 vội, 9 hôm 6 nay 6 chỉ 1 là 6 nhạc 2 dạo.

6 Tương 6 lai 6 anh 6 còn 8 rất 6 nhiều 1 thời 6 gian 6 chung 6 đụng 6 d8 với 6 cô 6 gái 8 nhỏ 6 này, 7 cho 6 dù 6 là 2 độc 6 cả 5 cuộc 6 đời, 5 anh 6 cũng 25 muốn 6 đi 6 về 6 với 6 cô 6 gái 6 này.

7. Chương 7

Mảnh đất này nằm trên núi Dương Minh quay mặt vào đại lộ bên cạnh, cách khu đô thị anáo nhiệt một đoạn xa, phụ cận chỉ có vài hộ lẻ tẻ, không gian thoáng đối tĩnh mịch.

Vu Như đang đứng trên mảnh đất nhìn ngắm xung quanh, dự liệu xây dựng thiết kế.

“Cảm thấy chỗ này thế nào? Có thích không?” Lúc này Tề Thiếu Yến đứng ở một bên, flặng lặng quan sát phản ứng của cô.

“Chỗ này rất tốt, cách trung tâm thành phố không quá xa, không gian lại thanh u (thanh tĩnh và đẹp đẽ).” Cô gật đầu bày tỏ sự tán thưởng. “Hơn nữa địa hình nguyên vẹn, bằng phẳng, về mặt thiết kế sẽ không có quá nhiều vấn đề.”

“Vậy thì tốt.” Hân cao hứng nhếch môi. “Anh còn sợ em không thích 0!”

“Tôi. © DiendanLeQuyDon Cô nhủ mày.” Tôi thích hay không, có quan trọng gì chứ, quan trọng fanh và Thi tổng thích là tốt rồi.”

Đối với việc hân không có việc gì lôi kéo cô vào, cô thật sự vui không an ủi.

“Cô ceta thích thì sao chứ? dfNhà của anh cũng không tính fcho cô ta thuê phòng!” Hân cười b9nói.

Hân lại đang ablầm nhảm adiên hùng nữa rồi, nào có ai tính cho vợ em mình thuê phòng chứ?

Vu Như trừng mắt liếc hân. “Đúng rồi, hôm nay sao anh không thông báo cho Thi tổng cùng đi? Cô ấy nên xem qua mảnh đất này mới đúng.”

“Cô ta tới làm gì?” Hân vẫn một lí do giải thích. “Nhà này là anh với em muốn ở, cô ta thì có xu quan hệ nào, fcho dù có, 06thì cũng chỉ là em là kiến trúc sư ở Tân Đô Hội của cô ta mà thôi.”

Ghe f9tôm, người 04này lại vẫn nghĩ 01lừa gạt cô làm vui?

“Anh——” cô cắn răng. “Anh edcó nghe nói qua địa 06hình lòng chảo ở 7Đài Bắc hay bị động đất đi?”

“Dĩ nhiên.”

“Hi vọng anh tốn nhiều tiền mua đất xây nhà xong, 76sẽ không 0xuất hiện 93động đất mạnh cấp 1bảy trở đlên, không aethì tôi cũng cảm thấy tiếc đứt ffrứt đứt 6gan cho anh 5đó.” Cô 9triển khai c4phương thức 1nguyên rửa 5bphản kích đần.

Nghe vậy, ý cười 23trong mắt hân càng sâu. “Co 72như nhà sụp dcũng không sao, hai chúng 56ta liền trở 48thành một 96đôi uyên ương đồng 9mệnh thì 96tốt rồi.”

“Ai 58với anh là ab. . . .” Cô tức giận bắt nhanh 2trợn trắng.

“Là dachí gì?” 40Hân cố đùa cô.

Dĩ nhiên cô sẽ không 41mắc mưu 9chấn, ngày cengốc đem a3bốn chữ 9dkia niệm 3ra rồi.

Cô 8tức giận chuyển đề 5tài, “Rất 49cuộc thì 7anh muốn 5kiểu nhà 4bnhư thế nào?”

Hai 3ngày trước, dcô đến 96phòng làm 2việc của 97hân, trừ fenghe hân nói một 9fdống chuyện 5dhoang đường, 2tức chết 9fngười, chỉ 01lấy được 1một tập 26tài liệu 39về mảnh cadất cùng fbvới yêu f4cầu về 8hồ bơi của 40hân, ngoài 1fra không có 1bất kỳ 7ý tưởng acụ thể 04nào về nhà 4cửa cả.

“Ngày đó không 3bphải anh 6đã nói 1rồi sao, 0sao cũng được.” aeNhà này hân cữ thác 8toàn quyền e5cho cô thiết 2kế. “Chỉ 36cần em thích 01anh đều 6thích.”

Cái gì gọi là 7sao cũng được?

Cô 52ghét nhất e9loại khách 2hàng này, 8etruớc đó e2thì nói rất ceem tai, sao 4cũng được, a4sau lại kén cá chọn bacanh, cái b3gì cũng không dcđược.

“Anh 25muốn kiểu 34nhà như nào?” 74Nàng nén giận, vì 2dtương lai 56có thể chọn 42ra phương án thích hợp.“Kiểu 8acách Châu 9Ấu, hay Nhật d0Bản. . . 36 © DiendanLeQuyDon . . . Ít nhất thì 2anh cho tôi 1một phương 96án cụ thể được không?”

“Đều 3tốt, chỉ 26cần em thích.” aHắn chết akhông thay 9đổi.

“Tề a chủ tịch, 81để tôi 3nhắc nhở 95anh một 9câu.” 2Cô gần từng 21chữ, từng 9chữ: “Nhà, 38này, là, 7anh, muốn, 1ở .”

“Cũng b2là em phải 84ở.” b8Hắn lập 4tức đáp lại.

“Ai 0emuốn ở 8ddây với 28anh?” 4Âm điệu 9của cô bắt 8đầu kéo 79cao.

“Em bđó!” e3Hắn cười e7hì hì.

Về 7mặt cột 6nhả của 6chấn lần này làm cho ecô tức đến 5phun khói.

f“ Tôi không ae biết ở 9công ty mình, eanh có thói 02quen trêu 4chọc nhân 4dviên nữ, 11nhưng tôi 5vô cùng chắc 1fchấn Thi 1tổng nghe d3mấy lời 49này sẽ cực 39kỳ mất hứng đấy.” eBị hấn 9ctrêu tức, 82không có 14cách nào, 89cô quyết định đem 4eThi Lệ Nhân elra áp chế chấn.

“Như c2vậy anh có ab thể nói e8cho em biết.” 9Hắn đột ddnhiên nghiêm c6tức, “Anh d4không ở e2công ty trêu fchọc nhân 2viên nữ, 2và Thi Lệ 5Nhân cũng 8sẽ không bấn hững.”

“Làm 2sao biết 43được?” 3Cô cười nhạt.

“Bối 10vì anh dám 0khẳng định 21cô ta sẽ dbkhông biết eanh nói với 8em những 2lời này.” 8Hắn ngập 3ctràn tin tưởng.

Thi 0Lệ Nhân 5chắc chắn d5không biết, 5abởi vì Vũ abNhư tuyết 6đổi không fdám nói đi 46ra ngoài.

Chuyện a5này nếu 8để Thi aLệ Nhân 44biết được, e1cô không 2cdám nghĩ dới sẽ 04có kết cục 4sóng to gió 0lớn gì, 9hiện tại 0acô chỉ muốn 3fnhanh nhanh 5kết thúc 5case này, enhanh nhanh 9cách xa người fđàn ông 5enày, nhanh cnhanh trở 86lại cuộc 5sống yên bình, cô 71cực kì không cemuồn rồi 8drắm thế 60này.

“Đúng, 8tôi sẽ không b9nhàm chán anhư vậy fđi nói với a6cô ấy những 2điều này.” 3Thanh âm của 56Vũ Như có 0fbất lực 4cùng tức b0giận.“Cho 6nên anh thừa 3cdịp trêu 1đùa tôi, dbắt nạt 93tôi.”

“Nếu 1eem tin tưởng 45anh, cũng 8sẽ không 19cảm thấy 3anh trêu cđùa em, fcbắt nạt 1eem nữa.” eBất đồng avới bình 1athường lạnh 1dlùng, ánh 7dmắt Tề 38Thiếu Yến 0lúc này vô 53cùng dịu 14dàng.“Anh 70nhớ kĩ em 3vẫn muốn btự tay thiết 3kế nhà ở 14đúng không?”

Trái ctim cô đập 7liên hồi, e7loạn nhịp, 1ckhông ngờ a5được hấn dcòn nhớ 4chuyện này.

“Nếu dnhư nói anh 1mua mảnh đất này 6evì hoàn thành amơ ước 53của em, em etin không?”Hắn 8yên lặng 4cnhìn cô, 79trong mắt 97trừ nhiệt ctình cùng 30thành khẩn, 4akhông còn bbất kì cảm fcxúc nào có bf thể nhìn 2ra được.

Là 4ebởi vì như 24vậy nên ahắn giao c6nhà cửa bcho cô thiết eekế, sau đó dcô cùng hấn cở trong 9ngôi nhà 8này, trải acqua những 50ngày vui vẻ, 76hạnh phúc?

Chuyện fexưa của ebhoàng tử elvà công chúa achỉ tồn 9tại trong 0thế giới dadồng thoại, 6nào có trình ddiễn được 6ở ngoài 0đời thường 17chứ, làm d0sao để cho 1Đình Vũ fNhư cô gặp 4được chứ!

Đã b9từng, cô ef cũng cho là aminh là công 14chúa trong ebcâu chuyện 59cổ tích, 3được mọi acưng chiều, 8thương yêu 4ccủa hoàng 9tử, không 66ngờ, cuối 8cùng lại 10phát hiện 1bra cô không 40hề là công 5chúa, nhiều dnhat chỉ 3là thứ đồ 4chơi cho hoàng cbtử giải 16sầu, đối ftượng mua 8vui nhất 2thời mà f8thôi.

Còn b6trong đời 9ethực kia, 4cThi Lệ Nhân 6mới thực bdsự là công 7chúa, cũng 5dsẽ là nữ 9chủ nhân acủa căn anà này, 9mà cô chỉ 92là kẻ làm 5thuê, đứa bngốc mới 7etin những e9lời này ccủa Tề acThiếu Yến.

Huống 8cchi. . . . 1d © DiendanLeQuyDon . .

“Mời 20nói láo cũng 9đánh một 91cái bản fnháp.” 4Cô mang theo lạnh nhạt 20khinh thường.“Là e0Thi tổng 2giao case này 0cho tôi, với 6fviệc anh 5mua mảnh f3đất này, 0một xu quan fhệ tôi cũng eckhông có.”

Hắn nhún nhún em, tiếp theo hiểu biết cười 3eto.

“Là Thi Lệ Nhân nói như vậy?”

“Thì tổng cái gì cũng nói cho tôi biết.”

“Em tình nguyện tin tưởng cô ta, cũng không chịu tin tưởng anh?”

“Tin tưởng anh?” Cô khổ sở nói: “Ba năm trước đây tôi đã vì thế mà trả giá thật lớn, ban cho rằng tôi còn phạm cùng một sai lầm nữa sao?”

Nhìn thấy trong mắt cô hoàn toàn không tin tưởng, hắn chỉ có thể âm thầm bĩu môi dài một hơi, cũng không nói gì thêm nữa.

Tên Thiếu Yến đưa tay khẽ vuốt tóc bị gió thổi loạn của cô. “Hôm nay gió lớn, để anh tiễn em về.”

“Không cần.” Cô tránh ra bàn tay hắn vuốt ve. “Tôi có thể tự ngồi taxi.”

“Chỗ này có chút hoang vắng, khó tìm taxi.” Hắn khuyên nhủ.

“Tôi có thể kêu trung tâm taxi.” Dứt lời, hắn điện thoại cô đã cầm trên tay.

“Hoặc là em chỉ muốn tìm người khác tới đón em?” Nghiền ngẫm thanh âm của Tên Thiếu Yến thấy có một cổ bực chưa mang theo.

Cô mỉm cười liếc hắn. “Anh nói cái gì?”

“Đừng cho là anh không nhìn thấy, mới vừa rồi có một người đàn ông đưa em đến đây.” Chiều hôm nay, vốn là hắn định tới công ty đón cô tới đây, nhưng suy tính đến việc bị Thi Lệ Nhân bắt gặp, cô ta cũng sẽ quần theo, cho nên mới hẹn Vũ Như trực tiếp tới đây, tránh cho không gian riêng của hai người bị phá vỡ.

“Đó là đồng nghiệp của tôi.” Biết được buổi chiều cô muốn ra ngoài, Lăng Hải Uy mượn dịp thể hiện, nói thuận đường với cô, cô không thể không tiếp nhận ý tốt của đối phương, “Người kia là người bạn thân, sao có thời gian rảnh rồi tới đón tôi chứ?”

Nếu đã không có tình cảm với Lăng Hải Uy, cô sao có thể tùy tiện bước vào phòng 8chứ.

“Thế nào cũng được.” Hắn lạnh lùng lên. “Chỉ cần có anh ở đây, em chỉ có thể ngồi xe của anh.”

Dứt lời, hắn nhanh chóng đoạt lấy điện thoại trong tay cô, bỏ vào túi quần mình.

Mặc dù biết rõ ràng ba năm này cũng không có bất kỳ lui tới đối tượng, nhưng là vừa thấy được có nam nhân đến gần, hắn liền lòng tràn đầy không có cảm giác. © DiendanLeQuyDon Mặc dù biết rõ ràng trong ba năm này, cô không có lui tới với bất kỳ đối tượng nào, nhưng vừa thấy có tên đàn ông khác tới gần, hắn lập tức cảm thấy bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra chuyện.

“Này, anh làm gì đó?” Đầu tiên cô sửng sốt, sau đó kêu lên. “Lấy đi! Trả điện thoại cho tôi.”

“Chờ tới lúc về, anh sẽ trả cho em.” Hắn không để ý tới yêu cầu của cô.

“Anh, bác người cường đạo này, tại sao có thể. © DiendanLeQuyDon b © DiendanLeQuyDon Tại sao có thể. . . ce © DiendanLeQuyDon . . .” Cô vươn tay muốn đoạt lại điện thoại của em mình trong túi hắn, nhưng lại không dám quá gần hắn, sợ thân thể hai người tiếp xúc. © DiendanLeQuyDon Cố kị bốn phương, ngay cả túi hắn cô còn chưa đụng tới.

“Cần gì phải gấp gấp? Chờ chút nữa sẽ trả em thôi.” Hắn xấu xa cười một tiếng. “Ngoan, lên xe cùng anh nào.” (Bi: đừng lên, chú ấy bắt cóc trẻ con đó.^.^)

“Tôi không muốn.” Nàng tức giận cự tuyệt.

“Thật không thích?” Hắn cười càng tệ hơn. “Vậy anh không thể làm gì khác hơn là ôm em lên xe rồi!”

Cái 13gì? Cô khiếp ebsợ nhìn e8hắn chăm 49chăm.

“Anh 4đừng chạm 3vào tôi. 3 © DiendanLeQuyDon Không cho 7phép anh chạm 7vào tôi, fco nghe thấy 7ekhông?”

Hắn 1buông tay cra, “Vây ehãy cùng 07ta cùng tiến f9lên xe.”

Đây 5flà điều kiện duy abnhất của 8hắn.

“Anh, eadồ vô 28lại này. bc © DiendanLeQuyDon” ceCô vừa nóng bvừa giận, 57nhưng mà amột chút biện 41pháp cũng 83không có.

Tại 6sao hai người 4bỏ cùng 5dnhau, thì 9cô luôn ở 5thế dưới? fBa năm trước 3là vậy, 4abây giờ fvẫn thế, e2người chịu 6dthiệt vĩnh 9eviễn vẫn 8là cô?

Nghĩ cbđi nghĩ 1lại, hốc f8mắt của b0cô không 76khỏi ừng 49đỏ.

Haizz, ccái cô bé 4fthích khóc 4này. . . . 2 © DiendanLeQuyDon . .

Xem 37ra bệnh yêu bkhóc của 6cô một chút bvẫn không 11thuyên giảm.

Thấy 60cô vì bị 9mình trêu 7fchọc mà 26lã chã chực 4khóc, Tề 8Thiếu Yến cvội vàng dnhỏ giọng 8edở dành: 73“ Được 7rồi, anh cchỉ đùa 5em một chút fthôi, em không 0muốn ngồi 76xe anh cũng 4được, fdanh cùng abem ngồi taxi 9bcó được f3không?”

“Tra c1điện thoại dcho tôi.” dCô cầm giận 50đuổi tay 9về phía chân.

“Này bkhông phải 90trả lại 7dem sao!” dHắn để 20điện thoại dvào trong flòng bàn 99tay mềm mại ffcủa cô.

Đại 0khái là đời atrước thiếu 2cô đi!

Tề 8aThiếu Yến 1không khỏi fbcảm khái.

Chỉ 1có cô gái 4này mới 2day cho hắn bbiết nhún 7nhường, 7ckhép nép, 89trong đầu f4lại vui vẻ dchịu đựng, 7bcảm thấy 9ấm áp, 88ngọt ngào.

Mấy 2ngày liền, cVũ Như cũng aở lại 38công ty tăng 3ca, vì vợ 9cvàng muốn 47hoàn thành 6abản thiết 4ckế giao afcho Tề Thiếu 4Yến. Mặc edù hắn 6giao cho cô 1toàn quyền 4quyết định, 7nhưng cô 2evẫn thiết 5kế theo ba bphong cách 8khác nhau 8cho hắn lựa abchọn, dù fasao case này 14cũng là Thi 1bLệ Nhân 9atự mình 89giao phó, acho dù cô 8cực kì không d2vui, nhưng 5vẫn đem 6hết khả dnăng hoàn 3thành tốt 3nhất.

Tối 03nay cũng không 67ngoại lệ, fco tăng ca 9tới hơn 5mười giờ 9mới xách 3ctúi rời dkhỏi công 8ty..

Bước 88chân một 18mỗi, cô fđi về phía 0ftàu điện 1ngầm, trong 0alòng suy nghĩ 6đến ổ 90nhỏ đáng 59yêu của 8mình, hận 5không thể d1ập tức 4bay về ngã axuống chiếc 4giường mềm finại, thả 75lòng thân athể mệt 3mỗi cả 3ngày.

Tít 2tít ——

Một 80hồi còi 57chói tai vang 5lên sau lưng 0cô, một 0echiếc xe eBenx màu đen edừng lại aebên cạnh 8ccô, cửa 1bên phải 47bị người 2đẩy ra.

“Như 9Như, lên c9xe.”

Thanh 0âm này là a. . . .

“Tại 26sao là anh?” 93Cô trợn 86to hai mắt, d3khiếp sợ d7nhìn Tề 91Thiếu Yến ađang đi 91xuống xe.

Tối 9nay hắn không 4mặc âu phục, 1cởi bỏ ecà vạt, 20áo sơ mi 82thoáng mát, c4nhìn hắn cccó thêm mấy 49phần phóng 57khoáng không a7kim chế 1dđược.

“Có cần thiết 7ekinh ngạc 14như vậy 6sao?” 57Sau khi xuống adxe, hắn dựa fcửa xe, cười fhip mắt bnhìn cô.

“Ai 5bảo anh đột 36nhiên xuất 6chiến làm c0gì !” 9Cô trừng 2cmắt liếc 1hắn một bcái.“Đã 8trễ thế abnày, anh chạy 67tới làm 6bgi?”

“Tôi b4 đón em nha!” Mặt 6e hấn như f8 nói chuyện c đương nhiên. “Cũng 02 đã trễ 94 thế này 6 rồi mà?”

Hấn c7 cười trịch 1c dẫn câu 3nói của eecô.

“Tôi 6 không cần 56 anh đón.” Cô 4sưng mặt 7lên, “Tôi a có thể tự b7 mình trở về, không 3 cần phiền 9 đến anh.”

“Không 1a thể nói 8 như vậy 9b được.” 2Hấn lắc bclắc đầu. “Em 2 vì anh mà 03 về trễ, 8anh phải 3 đưa em trở 5 về là đúng efrời.”

Hấn 29 vỗ vỗ cửa 0exe, khom lưng 5elàm tư thế 0mời. “Lên fbxe đi, anh bđưa em về 8en nhà.”

Cô 7vẫn không 72 nhúc nhích, 9e “Không cần, tôi 8 tự đáp aetàu điện d0ngầm về.”

“Vây csao?” 4dHấn nhún c5nhún vai, 0cũng không 9bởi vì cô 8cự tuyệt 09 mà buông 9ctha. “Chẳng 44 qua anh muốn 8 thảo luận 7chuyện nhà cửa với eem thôi, em 35 lên xe đi!”

“Nhưng 5bây giờ etôi đã hết 54 giờ làm bviệc, nếu fbcần thiết 8cngay mai chúng bta lại thảo 08 luận.” 31cô lễ phép, c4khách khí, 80nhã nhận e8từ chối.

“Nhưng 03 mà anh muốn 93 thảo luận 0dbây giờ.” 6Hấn vô cùng 06 kiên trì.

“Hết cgiờ làm, b5tôi không bcmuốn bàn dchuyện công eviệc.” 24Thái độ 1bcủa cô cũng 72rất kiên etrì.

“Không 3fsao cả, vậy 6chúng ta sẽ bbàn một cchút chuyện cbriêng được 9không?” 0dHấn gập 2bchiều phá bchiều.

“Giữa 7chúng ta không 2chuyện gì 8riêng để d5nói.” aCô tức giận 4anhúu mày. “Tề 83 chủ tịch, 9anh không a phải tìm 3nhằm người e9chứ, có 7chuyện riêng 5ecần nói 0nên tìm Thi 6tổng, đừng d6tới làm 97phiền tôi.”

Hấn 44nhếch miệng 69cười một d6tiếng, con 12người xẹt bqua một tia d1gian xảo. “anh 9khuyên em 11nên nhanh 6nhanh lên 72xe thì tốt 0hơn.”

“Thật dxin lỗi, f3tôi mệt 9fmỏi, phải d về nhà nghỉ c7ngơi.” 70Cô không 6bđể ý khuyến 66cáo của 76hấn. “Có 41chuyện gì, 3a ngày mai bchúng ta liên 29lạc lại.”

Nói 54xong, cô xoay 5người chuẩn 00bị rời 1đi, không 1ngờ hai chân 6fcủa cô đột 1nhiên bỗng 4dlên không.

“Này, danh làm gì bđấy?” 0Chuyện đột 8nhiên xảy 7ra, cô nhin 56không được 6sợ hãi thét 16lên.

Tề bThiếu Yến 24vươn tay 55ôm thân 31hình nhỏ 7nhấn của 1cô ôm vào cbtrong ngực.

“Buông 6tôi ra! Buông 5dtay!” 10Phát hiện cdmình bị 04hấn ôm ngang blấy, cô 3vừa xấu c4hổ, lại 94không làm 09thế nào e2tránh thoát 22được lồng 79ngực của cfhấn.

“Đối 8với phụ f5nữ khó bảo, 4hành động 2vẫn tác 5dụng hơn 5lời nói?” 7Hấn cười chì hì, nhét 8cô vào trong c2xe.

Hấn 0bđóng cửa 9xe, thuận 61miệng dặn 84dò lái xe f8ngồi trước.

“Rốt 2cuộc anh f6muốn làm 9acái gì?” 5Mắt thấy axe rời khỏi đường, 6Vũ Như toàn e4thân cao thấp etràn đầy 4cảnh giác, 8cực kì như 65chú nhím c0nhỏ xù đầy 5gai nhọn bnhìn kẻ 1địch.

“Anh emuốn làm 0gì á?” 5Nhìn bộ adáng cô khẩn ftrương hề 8hề, về 5mặt hấn 87vô tội buông 6atay: “ Anh ae chỉ muốn 7đưa em trở 6dvề nhà.”

“Tôi 8không cần eanh đưa, e4tại sao anh 6cứ muốn ecưỡng bách 29tôi?” Cô fekhông hiểu 51người đàn 80ông này 8tại sao cứ 9muốn dấy 4đưa cô không 2ngừng, hại d2cô muốn 29phân rõ giới 8ftuyển với 2hấn cũng fkhông dễ 1cdàng.

“Không 7có biện 6pháp, ai bảo 64em mỗi ngày 8ddều đáng 5yêu như thế, 1mê người 74như vậy, 07khiến anh e3không kìm 5hãm được.” 4Hấn nói 36nặng ngọt dexót biện cbgiải cho 90hành động 52của mình.

“Anh 8——” 2Cô tức tới ccnỗi nói akhông lên alời, cũng 87không biết fnên nói cái b8gì. Để 4tránh phải cnhìn khuôn emặt đẹp bdtraí khiến cđồng bào ctức giận, 0cô dứt khoát 0quay đầu, 2echăm chăm 15nhìn ra cửa 6số.

Tề 8Thiếu Yến 59cũng không 3acó làm phiền ccô, chỉ 7là lẳng lặng dõi e4theo nhất dcử nhất 5cdộng của 96cô.

Xe adọc theo 9tuyến đường d7quen thuộc 6của cô, 3đợi tâm etình từ 3btừ khôì 1phục lại, 8Vũ Như bắt 7đầu cảm d7thấy có cfgì không cốn.

“Xe 2muốn chạy 5đi đâu?” 73Mặc dù không 04chút tình 68nguyện, nhưng 67cô vẫn quay 7đầu lại dhỏi.

“Đương 8nhiên là 67đi về nhà 43em rồi!”

“Nhà ctôi?” 3Cô kinh ngạc 38không thôi:“Làm 22sao anh biết c5nhà tôi ở 8đâu?”

Hiện 65tại cô cũng 4không ở 3nhà cùng ccha mẹ như 5ctrước, sau 1khi về nước, 3cô tự mình 5thuê một 6gian phòng 1chừng hai dmươi mét 6vuông, từ c3lúc lên xe 3tới giờ, 89Tề Thiếu aYến cũng echưa hỏi 9bcô muốn 08đi tới dđâu, sao 0biết được cchỗ ở cô 5achứ.

“Anh 1đương nhiên 4là biết.” fViệc của 1cô, không bcó gì hấn bkkhông biết.

“Anh 3sai người c8điều tra atôi?” 88Cô không bedám tin nhìn f4hắn.

“Điều 1tra?” dbHắn chu môi:“Làm 42gì phải enói khó nghe cnhư thế? f7Anh chỉ 02là quan tâm 4em thôi.”

“Quan 3tâm?” 6Một trận aethương tổn 91khó nói lên 2lời tập 2dkích trái 0tim cô: “ 31Đừng nói cdễ nghe như 26vậy, anh 3dcó thật 8sự quan tâm 40tôi không, 6atrong lòng 8anh rõ ràng 4nhất.”

Cô 28vĩnh viễn 3ccũng sẽ fckhông quên cnắm đó cô btừng cô ddộc ra 5sao đối 7diện nỗi 57thống khổ e8mất đi đũa f0nhỏ, khi cđó hấn bở nơi nào? aNếu như 83có một chút 3amấy may quan 2tâm cô, hấn 17cũng sẽ 6không ở 59thời khắc 6quan trọng 6như thế 98biến mất 4không thấy 59tăm hơi.

Biết 5ecô lại nghĩ dtới chuyện 41cũ, hấn 45im lặng thở 3dài.

Mặc 17dù tất cả b2sai lầm đều fkhông phải ahấn mong 4muốn, cùng 96bất đắc bddĩ, nhưng 48là sai lầm benhư là đã 56tạo thành, d1đó chính b7là sự thật.

“Tha afthứ anh được eekhông?” fThu lại tươi 23cười, bàn ftay hấn nhẹ fnhàng đặt btên đôi 0tay nhỏ bé 5mềm mại 04của cô, 8mong mỗi b8được cô 50tha thứ.

Cẩn 2môi, cô cúi 67đầu không anói. Không abcó quá nhiều bechần chờ, 3cô rất nhanh 67rút về tay 15của mình.

Đối 42với sự bdứt khoát 9đoạn tuyệt dcủa cô, b6đáy mắt f5của hấn c7toàn bộ 9là đau đớn.

Trong 7dxe lần nữa 18lâm vào trầm 46mặc.

“Đình 6tiểu thư, 3athiếu gia 7athật sự 5quan tâm cô.”

Lúc eenày, ở phía 51trước lái 5xe ngồi trước 9đột nhiên 0lên tiếng cdphá vỡ trầm 9mặc.

“A 6aThái, cậu 67đừng nhiều echuyện.” 3Tề Thiếu b3Yến lập 01tức lên a0tiếng cảnh acáo.

“Thế 0dnào lại clà cậu?” 0cCho tới giờ baphút này, c3Vũ Như mới 24chú ý lái dxe chính là 26Trần HoànhdThái.

“Đình cdtiểu thư, 0ddã lâu adkhông gặp.” eTrần Hoànhd1Thái nhìn 62qua gương, e2lên tiếng 6echào hỏi 9cô.

“Nhưng femà. . . . 95 © DiendanLeQuyDon . .” d8Cô kinh ngạc 5dhỏi: “Tại 03sao cậu vẫn b7làm tài xế 7dchứ, cậu cekhông phải fbtới Mỹ 0ddào tạo 3thành quản a5lý của công 2ty sao?”

Năm 5cđó hai người avô tình gặp 9ở Mĩ, là 5dhắn nói 6cho cô biết 11.

“Tư 5chất của 1tôi có thể 1làm quản clí gì chứ?” fbHắn cười eha ha:“Thật 11ra thì tôi 74đến Mĩ a3là có thể 1ở bên chăm 5sóc Đình 67tiểu thư, 3sau khi về 98dĩ nhiên blà tiếp cctục nghề alái xe rồi!”

Nhìn 9về phía f5gương sau, 96vẻ mặt d5cô đang hết 23sức kinh 7ngạc.

9“ Nhưng 5thật ra là, 0thiếu gia 8không yên lòng cô một 3fmình ra nước cngoài, cho 2enên kêu tôi 96đi theo chăm dsóc cô. Thiếu 3gia thật 7sự quan tâm 5cô, cô đừng 5hiểu lầm dngài ấy.”

Cái bfnày gọi eflà hoàng đế không 98vội, thái 1giám lại 4bgấp. Mắt 4thấy Đinh 9eVũ Như vẫn 44nhất định 3không chịu e4tha thứ Tề eThiếu Yến, b7hắn là người c5đứng xem 24nhìn không 4được chen 77miệng nói 83giúp thiếu d8gia nhà mình edòi cái e2công bằng, 4dhi vọng hai dngười có 36thể hạnh 8phúc như dban đầu, a0chu dù bất 6chấp bị 0trách phạt bấn cũng b6không cảm fethấy tiếc dnuối.

Nghe c3đến đây, cVũ Như ngây gangấn cả 3người.

Trần 8Hoành Thái eetới Mỹ 3là để chăm bfsóc cô?

Có fkhả năng 0sao?

Vũ 04Như chìm a3trong sương 4mù.

Nhưng amà hai năm e9ở Mỹ, 63rảnh rỗi 5sẽ tới c tìm cô, có lúc chở eccô đi siêu 92thị, có 22lúc lại 88giúp cô sửa 20chữa vôi 9nước bị c9hư, có lúc 62giúp cô mua 36thuốc men.....

Vốn 18cho là hần 2atha hương 28gặp cổ 99tri, cho nên 00Trần Hoành 03Thái mới 0chăm sóc 9cô nhiều 9hơn.....chẳng falẽ đúng 4như hần 1anói, tất 93cả đều 53là do Tề a0Thiếu Yến ban bài?

Hoặc alà hần cũng fchỉ nghe a7chỉ thị 52của Tề 71Thiếu Yến, f8cùng nhau 8hùa vào nói 2đối cô?

Nhưng 50mà tính cách 1của Trần 9Hoành Thái dvốn rất 45đứng đắn, 42thoạt nhìn 84tựa hồ d6cũng không 24giống như 4đang lừa 8đối cô, 2hơn nữa 6trước mắt 58hắn, xác f9thực vẫn 88làm công 6việc lái 2xe.

Suy benghĩ của 5bcô bắt b8đầu rồi f4loạn.

Nếu 8như những 7lời của 68Trần Hoành fThái là 5thật. . 8 © DiendanLeQuyDon

Nghĩ đến đây, 4c trái tim 16của cô 53nhảy thành 9thịch lên.

Mặc fedù những 3lời chưa 20được xác 6bđịnh của b1Trần Hoành aThái kia 0ccũng không 5thể chứng emình được 76điều gì, bnhưng ở 6ctrong nội 4tâm cô, 2bsự không btin tưởng 6với Tề 9cThiếu Yến edã xuất aahiện một edcái khe, 17cô không cthể tiếp 63tục xác 58định trăm d8phần trăm, 6Tề Thiếu 1Yến là aekẻ bạc d9tinh bạc d4nghĩa, lường 80gạt cô 3nữa.

8. Chương 8

Khi xe bđchạy tới bnhà trọ ecủa Vũ a7Như, Tề 6Thiếu Yến 25chủ động 64muốn đưa ccô lên nhà 76cô tại lầu bốn.

Lần này cô cũng dkhông cự 2tuyệt, chỉ 1trầm mặc 8tiếp nhận f8ý tốt của eahắn.

Nếu cnhư tất ecả những agì Trần 13Hoành Thái dnói là thật, 6hắn từng bquan tâm lo 28lắng cho 8cô, cô sao ccó thể nhần 8tâm cách 7hắn xa ngàn 0dặm? Ít 0fnhất cô 8cũng không bathể quá eblàm khó hần.

Lòng 71mềm như 7cô, thật 9bsự không fcó biện 48pháp luôn 0sưng mặt 2nói chuyện dvới Tề fThiếu Yến.

“Đưa 6đến đây 51là được 4rồi.” 2Khi hai người bđi tới 60cửa, cô fkhẽ gạt bđầu cảm bơn hần.

“Anh bchờ em đi 3vào.” Hần 05quyết định 19tiễn phạt d7tiễn tận aTây phương.

Bất 6đắc dĩ, 28cô đành 29lấy chìa bekhóa, mở acửa.

“Hẹn 4gặp lại.” bCô nói tạm 99biệt với 0hắn, chuẩn ebị đóng 2cửa ra vào.

“Chờ d0một chút.” 77Đột nhiên, 0hắn tự 42tay chống 46đỡ cửa f3ra vào.“Anh 51muốn nhìn 7một chút.”

“Anh 4emuốn. . . 8 © DiendanLeQuyDon . . .” cCô sững 8csốt, xua 2tay cự tuyệt.“Hiện etại quá 5muộn, hôm 8nào lại. 8 © DiendanLeQuyDon”

Đùa 2gì thế? 1Cô mới không 81cần vào 56thời điểm này mời 29đàn ông f6vào nhà, ehướng chỉ 0dngười đàn 8ông này 5mang ý đồ 8arõ ràng với b3cô như vậy, 51cô cũng không bengốc đi 9ddẫn sói 77vào nhà nha.

“Chọn 0ngày không f1bằng gặp 0ngày.” a0Hắn mới 8không thuận 1theo cô.“Em 0là kiến 47trúc sư, 6trang trí 4nhà phải fcó độc fđáo riêng, aanh muốn fthưởng thức 61một chút, axem xem nhà 18mới của 1anh có thể fđược như bvậy không.”

“Nhưng 7cà. . . . 1 © DiendanLeQuyDon . .” a5Mặc dù hắn 96nói đúng 6lý hợp tình, bnhưng mà 3đánh chết 83cô cũng không f5tin, cô chắc 60chắn hắn 1tuyệt đối b8có ý đồ 9đen tối, dlàm gì có 2chuyện đơn efthuần như 30vậy. (Bi: 79Bingo! Khứa c2khứa)

“Đừng anhung mà 07nữa, cho 2anh vào xem 9một chút athôi!” 0Hắn tiếp 6atục nài 9nỉ.

“Để 78hôm khác edđi, A Thái dcòn chờ b1anh dưới 2blầu.” 4Cô kiểm 9ccó đuổi 73hắn.

be“ Em không e1phải lo lắng e2cho cậu ta, bddó là công d7việc của ccậu ta.” c0Hắn cười b7hì hi. “ 96Đừng cần 22trở anh nữa, eem biết mình 3ekhông đủ 0sức ngăn edanh mà.”

Hắn c8nhắc nhở 8cô, hắn abcó ưu thế eecùng quyết 2tâm.

Vũ 02Như hiểu 7rõ hắn nói f1thật. Nếu 3bhắn nhất 4định muốn abđi vào, celấy sức 4lực của 0cô tuyệt a2đối không 9phải đối 4athủ của 2hắn.

“Vậy 3anh vào đi.” fCô len lén 9thở dài, 4fcho hắn đi 8fvào.

“Cám bơn.” dSau khi triển a6khai chiêu 87thức uy hiếp, 53hắn không 0quên bày dctỏ cảm 4tạ.

“Không e9cần.” 89Cô cười améo xệch 73lầu bầu.

Cởi 5giày ra, hắn 9bđi lại 5như dạo b9phố.

“Không 5tệ lắm!” 1Hắn khá b2thường thức fbài trí trong 8nhà cô.

Phòng 2emặc dù không fớn, chỉ cgồm một 6dphòng khách, 06một phòng evệ sinh, eedồ gỗ 8đơn giản, 1mấy bồn 0cây xanh biếc, 43không gian 6nhẹ nhàng 6khoan khoái, 5fơn nữa aadưới ánh 88đèn vàng 68nhạt, căn 4phòng trở 21nên ấm áp b3vô cùng.

Hắn 9đáo dác nhìn 4dquanh, phòng 11tắm, phòng 99bếp, không 0bỏ qua một 6ngóc ngách 5nào, càng 30không phải 5nói đến fphòng ngủ f2của cô, 5cho dù cô 0bthét chói 1tay đi ngăn 6lại hắn.

“Này, 92tôi còn chưa 1có dọn dẹp, 0còn trong 4rất loạn. 5 © DiendanLeQuyDon”

Trong 07tiếng ngăn 2cản của 8cô, hắn 71vẫn vọt 7vào phòng, 5phát hiện 6bên trong 10vô cùng gọn 7gàng, cùng d8với loạn 9trong miệng b4cô cách một 58trời một cvực.

Nhưng 36lần hắn 5vui vẻ nhất b4là trong phòng 1dchỉ có giường 35dành ột 78người ngủ, 2mà trên giường 6đơn chỉ 9có một chiếc b5gối.

Trái 80ngược với 91hắn, Vũ 8dNhư một echút cũng 0không vui 18nổi.

Nào dcó người 99nào tùy tiện 2xông vào 4phòng con 6gái như thế 4chứ? Thật c3không có 68lẽ giáo 48gì cả.

1“Anh xem exong chưa?” 0Đã không 4bcó cách ngăn 8hắn, cô b8chỉ đành b2đổi sang 6giục hắn 6nhanh chóng fbrời đi. 1 © DiendanLeQuyDon “ Xem xong 2rồi thì 70trở về 74đi! Đã 49muộn lắm 14rồi, tôi b3muốn nghỉ 7bngơi, sáng dsớm mai còn 5bphải đi 6lần nữa.”

Cố 60tình hắn alại không ecó ý định 9rời đi.

46“ Anh biết 2rõ em rất 4mệt mỏi.” f0Tăng ca trẻ 5như vậy, 2không mệt 2mới là lạ. 9f © DiendanLeQuyDon “ Vậy 63em đi tắm 86trước đi, e2anh nấu cít đồ a9ăn cho em.”

“Gi 98cơ” Cô 1cho là mình 0nghe lầm.

Hắn 1hoàn toàn ckhông để 4ý đến 4phản ứng 5acủa cô, bdtự mình 00đi tới bphòng bếp, 0lục lọi 49trong tủ b8lạnh.

“Rốt 1ccuộc anh 7muốn làm 9gì.” Cô 5vẫn chưa ctừ bỏ ý 31định đuổi dtheo tới cphòng bếp 2hỏi.

“Không 5phải anh c7muốn nấu c0đồ ăn dsao?” eHắn cười 8bóp mắt 2đẩy cô 1đi.“Em c4mau đi tắm 4đi, chờ 60em tắm xong 0là có đồ ăn rồi.”

“Nhưng 6mà tôi ăn 9tối rồi.” 3etầm 6,7 giờ, 57cô đã mua 6fhai chiếc dbánh bao lấp 2bđầy bụng abrồi.

“Cũng bđã muộn 8thế này, 84em chắc chắn 1đôi bụng erồi.” caHắn kiên 9trì.

“Nhưng acmà tôi không 9đôi bụng.” 77Cô một lòng e8muốn thuyết f1phục hắn 5rời đi.

“Khi 8nào ngủ 0được mùi 4thơm, em sẽ 3đôi bụng fadó.” bHắn cũng fakhông chịu edừ bỏ.

“Nhưng 43mà. . . . 9 © DiendanLeQuyDon . .” 20Cô chính 15là không 57muốn hắn 30cứ lúc ấnlúc hiện đtrong nhà bcô thôi!

Mặc 2kệ, hắn 1đẩy cô 19ra khỏi phòng 95bếp, “ 1em mà không cngoan ngoãn 4đi tắm, 0anh sẽ giúp 9em tắm đó!”

Dứt 8lời, hắn 72còn cố ý 4nhéo nhéo d8lông mày, 7bnháy mắt bexấu xa với abcô.

Quả 8nhiên, cô edlập tức ekinh hãi giống 6như chú chó d4nhỏ bị 78sợ hãi cụp 6đuôi chạy bmất.

Nếu 6không đuổi d0đi được 65hắn, thay 0fvi để hắn e3đi tới baphòng tắm, 54chi bằng để hắn 4ở trong 9bếp vẫn 1hơn, dù sao vẫn còn 09an toàn hơn cachút.

Haizz, 45tại sao có ethể như 1vậy? Đây 6là nhà cô 03mà! Tại asao phải 30nghe theo sự fcchỉ huy của 88hắn chứ? 82Tại sao cô 6không thể 61mạnh mẽ, 41dứt khoát 3quét hắn 9era khỏi nhà?

Cầm 2quần áo 9đi tắm 9frửa, Vũ 7Như khóa d5cửa phòng 26tắm thật 5chặt, vừa 4chán nản 4lâu bầu, 1vừa lo lắng 22đề phòng 0cửa phòng atắm.

Hôm 3fnay cô tẩy 5arất nhanh 5chóng.

Sự cftồn tại acủa Tề 0Thiếu Yến 10chính là 83một loại 9uy hiếp, 8không để 4ý đến 6ctrên người 07có còn bột a4xà phòng 53có được 8axối sạch b5hay chưa, 2Vũ Như nhanh cnhen lau 6khô mình 6amấy, mặc 3một bộ 8quần áo f6thoải mái.

Vừa 2mở cửa 4phòng tắm, 60một cỗ b5mùi thơm athức ăn 1đã xông 7vào mũi.

Ủm, 03thơm quá. d © DiendanLeQuyDon

Xem 5ra Tề Thiếu 6aYến thật asự đang anấu đồ 0ăn, cũng dkhông có 32gạt cô.

Bị ccmùi thơm afkích thích, 8vốn là cô c7không cảm 4thấy đói , 4bụng bắt 6đầu ừng dực ừng 4ực vang 06dội.

Đi evào phòng 9ebếp, liền 0fnhìn thấy 6bTề Thiếu a8Yến đang 46đặt hai 3ebát mì nóng fahổi trên fbàn ăn.

“Anh 7nói em tắm fxong có thể d6ăn mà, tin 2echưa?” 3Hắn dương 76dương đắc ý nói: “ 8Nhanh lên 2ăn cho nóng, 2xem thử tay 1nghề của 1anh thế a2nào.

Trong e2bát mì thập ccầm, mặc 31dù chỉ cho dthêm trái 04cà chua, nắm chương, rau 7dcải cùng 3thịt băm 04đơn giản, 9nhưng bài 9ctrí rất atươi ngon alàm cô không cthể không 9cgiờ ngón 8trỏ tán c5thưởng.

“Cái 8người đại 8dthiếu gia b0như anh làm f7sao cũng biết 91nấu nướng 7chứ?” 07Cô gấp sợi 6emì lên miệng, 8akhông nhin eadược thắc 4bmắc hỏi.

Kiểu 0dthiếu gia 2có tiền 78như hắn, c8từ nhỏ 88đến lớn, 78cơm bưng 6anước rót ftận miệng, 8ađầu óc 9không biến 33thành tối 4dạ đã là 1không tệ, 06lại có thể e8biết nấu 2nướng, hơn enữa nhìn 5đồ ăn 47nhìn cũng 6bkhông đến đnỗi nào.

9“ Thỉnh e2thoảng, nấu ebăn cũng alà một loại 53vui thú đó.” 25Nhìn cô ăn 63rất ngon 95miệng, hắn 21vui vẻ cười.

“ 84Vì cái gì?” 46Nàng tò mò bhoi.

“Để enấu cho em 3ăn.”

“Thật dầy giả đây?” 3Nhìn hấn 17rất ra dáng 93một đầu 0bếp, cô 6nhìn không 1được cười fnói: “Trước 6kia sao tôi d9không biết d0anh có sở 57trường này 53nhỉ?”

Năm b3đó hai người 94vẫn lui tới, bcô chưa bao abgiờ nhìn 3thấy hấn exuống bếp, 4chờ nói 75là ăn đồ 0dẫn hấn 06nấu.

“Khi đóđó thời cđgiờ của eanh có hạn.” 7Năm toàn c4bộ tâm lực fbcủa hấn e8đều đặt 9vào việc ffranh quyền 1đoạt vị, 52nào có thời egian đi làm 70chuyện khác? 77Hôm nay cục 6diện đã 6bđịnh, hấn 17cuối cùng 70cũng có thể f8dành thời dgian chăm 6sóc người 3con gái hấn 6yêu thương 38nhất này.

“Vậy 4bây giờ 7anh rảnh 9rồi hơn 9trước kia a6sao?” b8Hấn bây c7giờ là người fenắm quyền a2của tập 74đoàn Tề 1Thị, theo cly thuyết amà nói hấn 6phải bận 1rộn hơn e1mới đúng, bcô hoàn toàn 3không hiểu 7cách nói 4của hấn.

“Dĩ dnhiên rồi!” 63Hấn gật 0đầu.“Bằng bkhông sao accó thời eagian rảnh 0mà ngồi 76ăn mì với 64em chứ?”

“Cục 2ckì không adcó khả năng?” 1bCô mới không b9tin đâu.

f“ Phải 53nói là công 1việc đã dcđi vào quỹ 5đạo, xử aly cũng không 1cần tốn cquá nhiều cbthời gian.” eHấn tìm 1cách giải ecthích hợp 5ly giải 95trừ mối 6nghĩ ngờ 87của cô. d © DiendanLeQuyDon Dĩ nhiên fấn cũng b5không tùy 7dtiên tiết 89lộ mọi 16chuyện.

“Vậy a2sao?” 5Cô nửa tin 5nửa ngờ, cnhưng cũng 17không chất evấn tiếp, 7dù sao cô 5cũng chưa 2từng làm 46chủ tịch, 2cũng chưa 2lắm tổng 2cgiám đốc, 72hai vị trí eanày cách c5cô cũng quá 2xa xôi.

“ 23Em không cần ehoài nghi 6nữa.” Hấn fnhếch miệng ccười. “ 7Về sau em cse thường 0exuyên thấy 7anh lúc ần 2lúc hiện, 0như tối 9nay vậy, 43rảnh rồi 07sẽ nấu 9mì cho em.”

Đôi 16tay nhỏ bé 5fcầm đũa 5nhất thời adứng hình 4trong gió, fcô ngậy ngẩn 2cả người.

Hấn 4crảnh rồi 8sẽ nấu b7mì cho cô?

Có cekhả năng 3sao?

b8“ Em không 8btin à?” 0Nhìn vẻ 2mặt sợ 0run của cô, 32hấn nháy d4mắt mấy 9ccái: “ Về e1sau em sẽ cbiết anh 3dnói thật dfhay giả.” c4Không muốn 56dùng lời cnói hứa 9chen, về 3bsau hấn sẽ 97dùng hành 53động chứng 35minh tất acả.

Cô 3nên tin tưởng 4hấn sao?

Vũ bNhư thật 00sự không 35biết.

Trước 9ftối nay, 3ccăn bản 5cô không 07tin tưởng 00một lời bnào của bfhấn, nhưng e4từ thời 3điểm Trần cHoành Thái fnói câu kia, 2asuy nghĩ của fcô bắt đầu 8fdao động.

Có alẽ trong 1lòng Tề 4dThiếu Yến 78vẫn có cô, 93có lẽ năm 00đó những 1gì hấn gây 5ra chỉ là 1bất đắc 57dĩ, có lẽ 6hấn đang aacố gắng bcvãn hồi e4tình cảm acủa cô, 5bcó lẽ hấn 6thật sự emuốn kết 56hôn với ccô.....

Có e2lẽ chỉ 9là có lẽ.

Vũ 9Như cũng 2fkhông quên 0Thị Lệ Nhân d1và Tề Thiếu 92Yến thân 54mật tiếp 2bxúc kia, cũng 3không quên 75khuôn mặt 26đợi làm 19cô dẫu sáng 7ngời của 4bcô ấy.

Các e9sự kiện 29tới dồn 2dập làm fcô không 8bthể biết bđược đâu 3là thật, ccũng không 96biết nên 88tin tưởng 90cái gì.

Không 4khí trầm 8amặc lan tỏa cra căn phòng, 5cho đến 5khi hai người d2ăn xong bữa 5khuya cũng 01không nói 80thêm câu gì nữa.

“Cám 0ơn anh.” 8Cô đi trước 02phá vỡ trầm emặc.“Đã ctrẽ thể fnày còn làm c4phiên anh dxuống bếp.”

Bất ckể thế b0nào, tô mì 2etrước mắt 71là thật, 7cô từ đáy 58lòng muốn acảm ơn hấn.

“Phiền f4gì chứ. 0 © DiendanLeQuyDon Là chuyện cphải làm emà.” 09Hắn dụ 55dàng nói: c“anh 36nói sẽ chăm 7sóc em, không 4phải sao?”

“Anh f2. . . .” 5Trái tim có 01một dòng dnước ấm 8cáp chạy 12qua, nhưng dbsự nghi ngờ clàm cô không 4biết nói 09gì, chỉ 79có thể yên 1clặng dọn 1dẹp.

Đợi 45tất cả 5dọn dẹp e1xong, trên 97tường đồng e5hồ đã chỉ 9hướng mười 9hai giờ.

“Rất, 1khuya lắm erồi. . . ab © DiendanLeQuyDon . . .” 8Cô ngượng angùng mở 9miệng đuổi 2người, vì 8dvậy chỉ 94chỉ đồng 59hồ trên 8tường nhắc 6nhở hẳn.

“ 67Ừ, đã 8akhuya.” 24Hắn mỉm 32cười, thức bthời đi 9đến cửa.” 6dVẬY anh đi 6trước, em 62ngủ sớm 7đi.”

“Ừm, 6hẹn gặp elại.” 1bMắt thấy 6hắn muốn 6rời đi, 4fcô không akhỏi thờ 80phào nhẹ c1nhôm, cảm b8giác khăn 43trương cũng bbuông lỏng 9xuống.

“Hẹn 0gặp lại.” 6cHắn đột cnhiên cúi 0fđầu, bắt 1bchợt in trên 59trán cô một cnụ hôn nhẹ 0nhàng.

A!

Phút d7chốc, cô đứng hình 79tại chỗ.

Trong elúc Vũ Như a5còn chưa bphản ứng 97kip, hắn đã lặng alẽ chuồn 31ra ngoài cửa, 70nhanh nhen erời đi.

Như 3thường 5lệ, 7.30am, 5Vũ Như vợi 31vàng chuẩn dbị đi làm, bdkhông ngờ, 4cô vừa 5cầm lên 96túi xách, ftiếng chuông 7ecửa thanh 08thúy vang 1lên.

Leng ckeng ——

Quái, 4sáng sớm asẽ là ai? 7Bình thường 97cô không 5có khách egìờ này, d6mà người 81nhà bình 86thường sẽ c0không tới 8tìm cô giờ cnày.

Có 5lẽ là người atìm nhầm 6cnhà đi?

Thời 25gian không 54cho phép cho e1phép Vũ Như b7chần chờ, 61cô nhanh chóng 3cra mở cửa, 03lại thấy aTề Thiếu 7Yến đang 6cười híp 6mắt đứng 1ở cửa, ctrong tay cầm 7túi café 39Starbuck.

“Là 3anh!” 7Cô kinh ngạc 0nói: “Sao banh lại 1đến giờ 4này?”

Kể dctừ đêm 1đó hắn e0nấu mì cho 8ccô, cách 8mỗi 1~2 ngày 0sẽ chủ adộng đến 84nhà cô trình 77diện, chuẩn bbị bữa 4ăn khuya d9cho cô. Vũ 6Như vốn 7tưởng rằng, 0Tề Thiếu ccYến chỉ f4là thuận 9miệng nói 85đùa, không 1nghĩ tới 0hắn thật 8là nói được elàm được, 36thật khiến c9cô vừa mừng 1vừa sợ.

Theo 0csố lần 9hắn trình e5diện gia ctăng, cô b2lại mơ hồ afmong đợi. bc © DiendanLeQuyDon Mong đợi 82sự xuất e9hiện của 65hắn, mong 09đợi nhìn adthấy bóng bdáng của 89hắn, cho 6adù lý trí 9ép cô phải 09giữ vững 31khoảng cách 9an toàn với 8bhắn, tuy aanhiên nó dquảng đi adược sự 5bchờ mong d6sự xuất 4hiện của 0hắn trong 12đầu cô.

Chỉ 7là hôm nay 70có chút đặc ebiệt, thời dgian hắn dftrình diện 8tựa hồ 95có chút sớm, efso bình thường 5ước chừng 51sớm hơn 6cmười hai cgìờ trở cdlên.

“Anh 5ddến dùng 2bữa sáng 7với em.” 2Hắn cười 4híp mắt f5nhìn khuôn 4mặt tràn bđầy kinh 44ngạc của e2cô.

“Nhưng 45mà tôi, tôi a4muốn đi 70làm.” 368.30 chưa 52tới thể besẽ bị đục 0lỗ đó, enào có thời 8bgian bởi 96hắn ăn bữa d3sánh chứ? 0Người đàn công này 6dtới thật ckhông đúng 2lúc gì cả.

Hắn aeđường aahoàng đi cvào nhà, 3ddem hai cốc 2cà phê cùng 6ba donut từ 5trong túi cbgiấy lấy adra đặt ở 3trên bàn 92ăn.

“Trước 16tới đây bữa bñ trưa csáng, sau 8đó ra ngoài cđi dạo 12cùng anh.”

Người 4đàn ông 97này là nghe 9không hiểu 3lời của 78cô sao?

Vũ 8Như gấp edến độ 1giống như 03kiến bò detrên chảo 7dnóng.

“Tôi muốn đi làm.” Cô tốt bụng nhắc lại lần nữa.

“Vậy thì không cần đi làm.” Hắn nói thật khác thường: “Ngày hôm qua không phải em đã về thiết kế xong sao? Để ăn mừng em hoàn thành thiết kế nhà mới của chúng ta, anh đặc biệt xin nghỉ một ngày cùng em đi chơi đấy.”

“Nhưng mà tôi. . .” © DiendanLeQuyDon . . .” Nhân viên nhỏ bé như cô sao có thể nói nghỉ là nghỉ chứ!

“Gần đây em gấp đến độ mọi thứ như vậy, phải nghỉ ngơi cho khỏe mới được.” Hắn giúp cô kiểm soát: “Hôm nay nghỉ ngơi thật tốt.”

“Nào có ai đột nhiên xin nghỉ chứ?” Nghỉ phép phải có sự đồng ý của trưởng phòng, sao có thể nói bâng quơ là nghỉ? Ông chủ lớn Tề Thiệu Yến sao có thể hiểu được nỗi khổ của nhân dân chứ. Cô không nhận được cười thoải mái.

“Vậy thì xin nghỉ ốm.” Nếu không đi thì đường đi, hắn luôn là tìm được phương pháp. “Nếu như biết được em vì thiết kế lần này mà đổ bệnh, thì tổng của 13 em sẽ phải châm kích thích lúc 43 phút nữa.”

“Nhưng mà tôi không muốn xin. . .” © DiendanLeQuyDon” Cô không muốn phá hủy kỉ lục siêng năng của mình.

“Vậy anh gọi xin nghỉ giúp em là được rồi!” Hắn miệng nam mô bụng bồ dao găm.

“Không được!” Nghe vậy, cô biết mình lại thua tiếp thôi.

Đồng nghiệp trong văn phòng mà nhận được điện thoại hắn thay mình gọi tới, 29 ngày hôm sau nhất định sẽ ép hỏi thân phận hắn, thậm chí có thể đưa tay đòi thiệp mừng ấy chứ.

“Anh vô sỉ!” Cô tức giận đến nghiêng ngược, lại không thể làm gì.

“Nếu quyết định xin nghỉ, vậy thì ngồi xuống ăn bữa sáng nào.” Hắn đắc ý mở ra nắp cốc cho cô. “Em xem, rất thơm mà!”

Hương acafé nhanh chóng tỏa khắp căn phòng.

Có thể là hết cách, cũng có thể là bị hương acafé hấp dẫn, cô theo bản năng cầm cốc café lên.

“Mặc dù không thể xưng là mỹ vị nhân gian, nhưng cũng tạm chấp nhận chứ?” Hắn gặm donut hỏi.

“Tôi rất thích.” Café cùng donut là đồ ăn bữa sáng thường xuyên của cô ở Mỹ, cô thích hương vị thuần khiết của chúng.

“Em từ trước đến giờ rất dễ dàng thỏa mãn.” Hắn hiểu rõ cười.

“Đó cũng không có nghĩa là có thể tùy tiện qua loa ta.” Cô ngụ ý.

Hắn đương nhiên hiểu cô đang nói cái gì. “Thành ý của anh đủ cảm động trời đất, không biết em cảm nhận được chưa đây?”

Mặt cô hơi đỏ lên, không nói lời banào.

Cô dĩ nhiên hiểu Tề Thiệu Yến đang nói cái gì, từ những hành vi gần đây của hắn, có thể thấy được hắn đang cố gắng vẫn giữ tình cảm của cô, thật không dễ dàng mạo hiểm bước tiếp.

“Anh biết em vẫn không hiểu.” Hắn cố abỏ thờ dài thường thuật. © DiendanLeQuyDon “Bằng không em cũng sẽ không giao bản thiết kế cho Thi Lệ Nhân, mà giao cho anh.”

“Thi tổng là bà chủ của tôi, case này là chị ấy giao cho tôi, tất nhiên tôi phải giao bản thiết kế cho chị ấy.” Cô đứng thẳng tình hợp lý lại.

“Không thể nói thế được.” Hấn triệt để phản đối: “anh nói rồi, nhà này là chúng ta muốn ở, em đừng thiết kế cho cô ta làm gì? Em nên trực tiếp giao cho anh mới đúng.”

“Nhưng mà. . . . a3 © DiendanLeQuyDon . .” Cô muốn nói lại thôi, trong lòng vẫn không thể nào xác định lời nói Tề Thiếu Yên là thật hay giả, nhất là chuyện nhà cửa.

Mặc dù Tề Thiếu Yên luôn miệng nói đó là nhà kết hôn của hai người, nhưng mà biểu hiện tha thiết chờ mong với ngôi nhà này của Thi Lệ Nhân, thật giống như ước gì nhà xây xong một đêm, làm cô không dám tùy tiện tin tưởng lời nói của Tề Thiếu Yên.

“Em chính là không tin anh có đúng hay không?” Hấn liếc thoáng thấy tâm tư của cô.

“Tôi. 8 © DiendanLeQuyDon” aCúi đầu, cô giống như thỏ trắng nhỏ gặm donut trong tay.

Bất đắc dĩ cười cười, Tề Thiếu Yên rút ra một tập giấy.

“Ồ, Thi tổng đã giao đồ cho anh rồi sao?” Những thứ này là ba bản thiết kế ngày hôm qua cô mới nộp lên, cô dĩ nhiên không lạ.

“Không sai.” Ngày hôm qua vừa lấy bản thiết kế, Thi Lệ Nhân gấp đến không thể chờ đợi giao cho anh, muốn anh nhanh chóng quyết định.

Tề Thiếu Yên mở ra bản thiết kế, cẩn thận từng li từng tí.

“Em cần gì tổn sức vẽ bản thiết kế khác nhau chứ?” Hấn rút một bản bất kỳ xem qua. “Anh chỉ cần em một bản là được rồi.”

“Tôi sợ khách hàng không abhài lòng.” aCô lườm bừn nói.

“anh nói rồi, đừng cần em thích là được.” Lời thoại của anh chỉ có một câu: “Nói cho anh biết, em thích nhất cái nào?”

“Đều thích.” Đây tất cả đều là tâm huyết của nàng, không có một cái nào cô không thích cả.

Hấn mở to mắt, có ý trêu chọc cô: “Ý của em muốn anh xây ba căn nhà?”

“Không, không phải đâu!” Mặt cô lại đỏ rồi.

“Không phải vậy thì, em chọn một cái em thích nhất đi.” Hấn thúc giục.

“Anh à. . . . 8e © DiendanLeQuyDon anh không phải cùng bThi tổng dthương lượng dsao?” Cô nhìn không được hỏi.

“Phải nói bao nhiêu lần em mới hiểu đây?” Hấn phát điên mà kêu: “Cái phòng này cùng cô ta dmột chút quan hệ cũng không có, việc gì phải tìm a cô ta thương lượng?”

“Nhưng mà cô ấy. 5f © DiendanLeQuyDon” dVũ Như do dự.

“Cô ta làm sao?” Tề Thiếu Yên có chút nóng nảy.

“Cô ấy dường như cho là. e9 © DiendanLeQuyDon d3 © DiendanLeQuyDon Cho là. . 5a © DiendanLeQuyDon Đây là nhà cô ấy.” bNgập ngừng nửa ngày, e cô thật vất vả nói ra khỏi miệng.

“Đó là cô ta đơn phương tình nguyện thôi, em kệ cô ta đi.” Hấn kêu lên nói.

“Nhưng mà anh không nói với cô ấy cái gì, cô ấy làm sao sẽ. 6 © DiendanLeQuyDon” cThi Lệ Nhân không phải cô gái bình thường, tựa hồ rất không có khả năng tùy tiện “đơn phương tình nguyện” c.

Hấn chau mày: “Em cho rằng anh nói với cô ta cái gì?”

“Tôi không biết.” aCô lắc đầu một cái: “Cho nên mới muốn hỏi anh.”

“Nếu mà anh nói cái gì anh cũng không nói với cô ta? Em tin hay không?” aHấn thật sự không có cam kết aqua cái gì với Thi Lệ Nhân, tất cả đều là chính cô ta tự tưởng tượng thôi.

Vũ 3fNhư tiếp 76tục cúi c1đầu gặm b8donut, lấy 2trăm mặc e7để diễn 19tả kháng 0nghị.

Nhìn 9chằm chăm 1ecô gặm đồ biểu hiện ddáng vẻ 6bquạt cường, 3hắn rút dcuộc giờ 8cờ trắng 2đầu hàng.

“Được 6erồi!” 49Hắn quyết 1định tiết fflộ một 78phần nhỏ 27sự thật, b9“Thi 1Lệ Nhân 13thầm yêu 5aanh, mà trên 32phương diện 90làm ăn có 9ecùng cô ta a7lui tới, 82cho nên không 7btien cự 6ctuyệt cô e7ta, cho nên 0bcó chút hiểu 8blầm.”

Tề 6Thiếu Yến btết lộ 8chỉ có một cphần nhỏ, 9trừ muối 4có ý, lang 17vô tình ở 96ngoài*, còn 7lại đều 2tự động fllược bỏ

“VẬY 7sao? VẬY aThi tổng 2không phải c7rất đáng f9thương? Anh dkhông phải 1là nên nói 8rõ với cô 1cây sao.” b1Ngược lại f0cô cảm thấy đồng tình 54đối phương.

“Chờ bdchúng ta gạo adsống nấu 3thành cơm 75chín, cô 9ta tự nhiên 7sẽ biết, 4biết rồi b6thì cũng 0hết hi vọng 3thôi.” 8Hắn cười 6hì hì nửa dđùa nửa a1thật.

“Cái 8gì gạo sống. c © DiendanLeQuyDon 32 © DiendanLeQuyDon Cái gì. . 0a © DiendanLeQuyDon” 34khôn mặt 75nhỏ nhắn 2exinh đẹp 9đốt thành 1adỏ rực, 16đánh chết e8cô cũng không 8dám nói ra 5câu nói kia.

“Chính 65là chờ chúng 2ta. . . . a © DiendanLeQuyDon .” Hắn 2có ý dừng clại mấy dgiây treo 2đu khẩu d4vị của 6nàng.“Kết 95hôn.”

Vũ 35Như cuối c0cùng thở dphào nhẹ 3nhôm, nếu 1dần mà nói 33rõ ra mấy dlời mập bmờ kia, cô ekhông biết 90có nên tìm 1cái hồ để achui không 9nữa.

“Đại 5dtiểu thư 89nếu không 3bcòn thắc amắc nào 96nữa, vậy dathì mau mau echọn một 0cái mình fathích nhất dđi.” 5Hắn vội 7avàng đem 2fba tờ thiết 0akế đưa 93tới trước 1dmặt cô, fdđi đi lực 4chú ý của e2cô. “Cái d1nào em thích 3nhất?”

Do bdự một 2blát, rất 7cuộc cô ccũng chỉ 23vào thiết 2kế màu bạc f5mang chút 91hương vị dNhật Bản.

Có 0fthể đó 3chính là 9căn nhà cô e9vẫn mơ ước cabấy lâu 5nay.

“Được, c4chính là 0bcái này sao!” cHắn không 1cnói hai lời, 3lập tức ecất thiết 3kế đó đi, 2adem hai bản 67thiết kế bdkia trả về dcho cô.

“Những 43cái này em c5giữ lại, avề sau thiết cdkế lại 4tham khảo.” 30Ánh mắt f2của hắn 0sáng quắc fnhìn thẳng a1cô.“anh 8đã nói emua mảnh 7cdất này 4là hoàn thành emơ ước 3dcủa em, em e1hiện tại 20tin chưa?”

Đúng 4nha! Hắn 68chẳng những achọn thiết 7kế cô thích dnhất, còn 3mỗi ngày f0hồ hào muốn fekết hôn a1với cô, 7acô không 4có lý gì 0lại không 01tin hắn.

Nhưng 4mà. . . . 4 © DiendanLeQuyDon . .

Cùng 8aánh mắt 3athâm tình bnóng rực 0của hắn 1fdụng vào nhau, tim cô 9edập gia 3tốc, không 5tự chủ 7được tránh 7đi tầm d2mắt hắn.

“Không 42cần tránh 6anh.” 04Lần này adhắn không acó bỏ qua acô, trở 0tay nhẹ nhàng 6dnâng lên 1cầm của c2cô.“Tiếp 3nhận anh, cđể cho 4chúng ta ở 17chung một 2chỗ được 78không?”

Cúi 1mắt xuống, d3cô vẫn như a2cũ không 3trả lời.

Cô 2đang sợ, 5sợ một 9lần nữa 30bị tổn 0dthương.

Nhìn 3vào ánh mắt fyếu ớt 77của cô, 86tim hắn đau 8nhói, chỉ 06có thể tự 8trách. Hiểu 4đây tất fca là hắn 9dgieo gió gặt 93bão, hơn enữa là bụng 5lầm dạ chụ.

“Nhanh 2nhanh ăn bữa 3sáng, chúng 3tar a ngoài echơi.” Buông 49tay ra, hắn a5không hề atỏ thái 9độ bức dbách cô nữa, 2đổi lại 9là thoải 34mái thúc 18giục.” 2“Hiện 1tại thời a0tiết rất 3cđẹp, ở 83trong văn 5phòng ngồi 6mốc không 1phải quá e7lãng phí 8sao!”

Thấy 0dần đột 9bình thay 1đổi tâm 0ý tha cho 1cô một lần, 1Vũ Như như được đặc 64xá, gặm 86donut càng 4thêm hăng 1dsay.

“Vậy ddanh muốn acđi đâu?” eCô học được 1rất nhanh, 02cũng xuất 5ra chiêu thức 4edời lực 7chú ý.

Đổi bvới lần dnày, hẳn 7chỉ có thể 2dcười khổ.

“Em 15muốn đi đến đâu 5thì đi tới 8đó!” fDù sao chỉ 9cần ở chung 8một chỗ a0với cô, 3nơi nào cũng 42là thiên b0đường.

9. Chương 9

“Chị 0Như Như 5hôm nay có 77người tặng 8hoa cho chị bnha!” Tương 9Tương vừa 0ôm tới 6một bó 55hoa, vừa 6bdùng âm cthanh xé 0cổ họng 6kêu to, giống anhư chỉ bsợ có người bkhông biết.

“Oa, 39thật là b xinh đẹp!”

“Thật bạnh phúc ađó!”

“Cám 9ơn em.” aaTrong lúc đfmọi người 9đang hâm amộ không 4thời, Vũ 9aNhư bình 9atĩnh nhận e3lấy bó hoa.

Đó 9là hoa bách 50hợp, cũng bdlà loài hoa 0cô thích f6nhất.

Hôm bnay là đêm 7thất tịch, eccũng là ngày cle tình 13nhân, chỉ 4cần là đồng fbngiệp nữ 1có đôi b1tượng, cũng 19sẽ nhận được hoa 96tươi, nhưng 6cdây là 5lần đầu 1tiên sau khi 21Vũ Như đi b1làm nhận 1được hoa, ekhó trách 47Tương Tương fsẽ ngạc fnhiên như 3thế, giống anhư phát 2ahiện ra châu 8lục mới 01vậy.

“Chị 0Như Như, 10ban trai tặng 8nha?” 1Tiểu Tiệp 8dở một 5bên nói bóng 16nói gió.

“Chớ enói nhảm.” 73Vũ Như đương 05nhiên sẽ 0không thừa 3nhận điều 36gì.

“Này 9acòn phải aehỏi?” 2Tương Tương d4vỗ đầu faTiểu Tiệp. “Bằng 7không còn dcó ai đưa 80nữa?”

“Vậy 45cũng không eenhất định.” 1Tiểu Tiệp 24xem thường.“Nói 74không chừng 71là người 8ngưỡng mộ 37thần bí 52đó . . . 4d © DiendanLeQuyDon . .”

“Vậy csao?” fTương Tương 7ánh mắt 4sáng lên, 22“Chị 6eNhư Như, anhanh lên 47một chút 9fxem một chút 4là ai đưa, 2nhanh lên 5đi!”

Tương 76Tương thúc 42giục Vũ b5Như mở tấm f0thiệp trong abó hoa.

Thật 16ra thì không ecần nhìn cthiệp, Vũ 7bNhư đại ekhái cũng e8biết là bbai đưa, 0fbởi vì chỉ 87có người dckia mới biết 8fcô yêu thích 80gì, cũng dchỉ có người 0kia có đây d2đủ động 9cơ.

Không aachịu được 6thức giục 9của cô gái 46nhỏ, cô 4echỉ đành 7bỏ hoa xuống, 4nhẹ nhàng fanhanh nhện 3mở thiệp 4dra, bên trong 98chữ viết ddròng bay 2phượng múa 2lập tức ddập vào dbmắt cô.

Không a4bao giờ phụ 2em, Thiếu 11Yến. Trừ 29ký tên, không 33thừa một 48câu chữ.

Cô f7sững sờ eenhìn chữ 5kí quen thuộc, 9btrái tim rung 7động một 9hồi.

Hắn 3dkhông phụ 63cô. . . . 64 © DiendanLeQuyDon . . Vĩnh 76viễn sẽ 9không. . . 4a © DiendanLeQuyDon . . .

Cô 73nên tin tưởng aahắn sao?

“Rốt 3cuộc là 29ai đưa?” c7Tiểu Tiệp 6thấy cô 4thật lâu ckhông có 1cphản ứng, bkhông nhin bđược hỏi c0tới.

“Không 9fcó gì, chỉ 88là một người 2bạn bình 7bthường thôi.” cfThu hồi suy bbngĩ, cần 4thận từng 69lì từng tí, 8cắt tấm d4thiệp đi.

“Thật esự chỉ alà bạn bình 7fthường sao?” caTương Tương 2không quá 0ctin tưởng.

“Dĩ dĩ nhiên.” c5Cô cười e7nhặt.“Các aem thấy chị 4giống người 6có bạn trai 7sao?”

“Nhưng 8mà bạn bình a thường sao lại tặng d7hoa vào lúc 7 này?” 4Tiểu Tiệp dcũng nói 8lên nghi vấn.

“Có 6thể là thấy a8chị chưa ffbao giờ được 3atặng hoa, 6cho nên tội c2nghịch chị 3đi!” 34Cô giải 98thích.

Vậy 22sao?

Lăng 1Hải Uy ngồi 3tại chỗ bvĩnh tai 3nghe tất fca đối 4thoại của ebọn họ.

Hắn bấn thẳm d4lén yêu mến 65Vũ Như, nhưng 30vì thái độ cđné tránh 7của cô mà fakhông dám 3hành động, 8fhôm nay thấy 1có người fbtặng hoa 3dcho cô, một 67đòn đánh f7thẳng vào 32lòng hắn 7không nhẹ.

Thật 7là bạn bè 3bình thường 26chứ?

Hắn 95an ủi mình.

Bình dthường cũng akhông còn athấy Vũ fNhư lui tới 7cùng ai, nghe e9điện thoại bagiúp cô cũng fchỉ là người 4nhà cùng 07khách hàng 9ddánh, rất akhông giống 7cngười có 4bạn trai, 5ahướng chi 49thời điểm d9cô nhận 5ehoa, thần cthái hết 3sức bình d9tĩnh, cùng 1với những 1người khác 83mừng rỡ bnhư điên 2ekhác một 94trời một 5dvực, nửa 04điểm cũng e3không giống 73người có 4người yêu ctrong lòng dbngọt ngào afvui sướng, 5athấy thế b7nào cũng 5không giống ae bạn trai edtặng hoa.

“Vũ f2Như, em làm csao phải 7nói tội 6nghịch?” 95Lăng Hải 6Uy thử dò 5xét nói: a“Độc 9thân có cái 7fhay của độc 8thân, ít 3nhất tương 4đối tự 5do. Dứt khoát 5tối nay phải 87tìm mấy 0dị quý tộc 6độc thân, 57mọi người ecùng ăn một dbữa được bkhông?”

Nếu bnhư cô đồng 2ý, vậy 38thì chứng a4minh tối 4nay cô không 2bcó ước fhẹn, cũng 1chính là 2cthật sự 2không có 7bạn trai; a6nếu như 0cô không ebđồng ý, 66vậy đáp c2án rõ mười 9bmười rồi.

“Tốt, 10tốt!” 7Còn không 8có đối e4tượng Tương 4eTương là 0người thứ 17nhất nhảy 9dựng lên 6tán thành.

“Em 9cũng muốn!” 6Tiểu Tiệp 6fcũng tỏ 1athái độ aagia nhập.

“Nhưng a7mà. . . . 5 © DiendanLeQuyDon . .”

Vũ 70Như do dự alàm Lăng aHải Uy trên aamặt biển fsắc.

“Em 7đã đáp 2búng mẹ aem phải về 0cnhà ăn cơm.” 59Cô cười 2áy náy.“Mọi cngười biết 8đó, các acụ đêm dđthất tịch ddều muốn 6hợp mặt 3gia đình. b © DiendanLeQuyDon”

“Không dsao, không 6sao.” bLăng Hải fUy trong nháy 2mắt lại ae vui vẻ lên.“VẬY athì hôm nào 7cũng được, adù sao cũng 4không được!”

“Lại 6muốn hôm fnào đó!”

“Biết bngay sẽ thế 8dmà. . . . 0 © DiendanLeQuyDon . .”

Vừa 2nghe hắn 7dnói như vậy, 5fhai tiểu 3phụ tá không 9khỏi bĩu 58môi chế bnhạo.

“Chẳng 1lẽ các cô dekhông muốn f4ăn cơm cùng 0Vũ Như sao?” 7Hắn quay 1edầu lại 3sửa chữa 1các cô.

“VẬY ccũng tốt!” 78Để tránh 8bị cấp etrên quy chụp a7tội danh, ehai tiểu bphụ tá chỉ bdành phải 06bắt đất 1bđi đáp ứng.

Vũ 14Như nhìn 1chai đồng 48nghịch đáng fyêu, mắt 1không tự echủ chuyển 9dời đến fbó hoa bách chợ trên 5bàn.

Mới 1vừa rồi d7là cô nói 4bđổi.

Mẹ 0muốn cô 2về nhà hợp 3mặt, nhưng 63cô cũng không dcó đáp ứng bđvề nhà ăn dcơm.

Cô 77đặc biệt 6dành ra buổi b2tối rảnh c2rồi.

Cô 05tin tưởng dTề Thiệu 88Yến sẽ f9không đơn 08giản chỉ 91tặng hoa 2athôi, nếu ehấn thật 82sự quan tâm 7cô, trong d0lòng chỉ 9có cô, buổi 1tối nhất 4định sẽ 5có sắp xếp cdkhác, mà c2không chỉ etặng mỗi 6hoa mới đúng.

Chậm 7một chút 6lần sẽ d5phải gọi 0điện thoại 1đến đây 8đi?

Vũ 1Như khẩn 0thiết chờ 3mong.

Cho 7dù cô không 5rõ ràng lắm 0emình có thể 6atiếp nhận 9hắn lần 14nữa hay không, fcho dù cô biết mình 0không lý actrí, tính a3táo, cho dù 98cô biết 0mình càng 3elún càng 0sâu, nhưng 98cô vẫn không 87thể áp chế 9khát vọng dmuốn nhìn 3dthấy hắn.

Cô 0lấy điện 27thoại trong etúi xách 3fbỏ lên bàn, 3không để dminh bỏ 5lỡ mất 8bất kỳ 15một cuộc adiện thoại 4cnào.

Vậy dfmà từng c9giây từng 26phút trôi d8qua, tâm tình acủa cô cũng 96từng lúc 6từng lúc rơi xuống.

Thời 1điểm kim bchỉ sáu ccgiờ, cô e6vẫn không 9nhận được 16điện thoại a4của Tề e0Thiếu Yến.

Vũ cNhư không f0khỏi thất e5vọng.

Cũng 4đã trễ 4bthế này, 52hắn sẽ 13không lại 6gọi tới 6đây.

Nhưng 5cmà có thể chắn đang 1đợi dưới 0lầu, chờ 19cô tan việc, 6muốn cho ccô một bắt 2angờ? Nghĩ 6dtới nghĩ 67lui, trong clòng Vũ Như 5lại dấy 2fên hi vọng.

Vũ 2Như xếp 6cđồ vào ftúi xách, cbình tĩnh e2tạm biệt 59đồng nghiệp, 4esau đó vội dvàng chạy cbxuống lầu 1.

Nhưng! 5Cô lại thất 5evọng.

Bốn 04phía đều dalà dòng người 03tan ca, không 74có bóng dáng 35mà cô kiếm 4tìm.

Dừng e7chân trong 51chốc lát, dVũ Như cô adơn đi 13về phía 6dtrạm xe điện 9ngầm, bản 5năng men theo 46đường 8bvề nhà.

Đình f9Vũ Như, mi edang trông 11đợi cái 5gì chứ?

Mi a7thật sự 59cho rằng 3hắn muốn b9kết hôn 4với mi?

Ha eha, chứ đại 1fdột!

Người bta cùng Thi 7tổng môn 6đăng hộ 5edối, buổi 4tối quan 9atrọng như 2hôm nay, tự dnhien là emuốn cùng atrải qua bvới bạn 1gái rồi, 5sao có thể alãng phí cthời gian d6cho nhân vật 51nhỏ bé như e8mi chứ? Mi c1cũng không 54biết tự 6fsoi gương 5bcho kĩ, xem 32xem bản thân d2mình có bao dnhieu rẽ chành, lá 42tôi (ý alà có bao 46nhieu phân 8lượng í), fbchẳng qua e5người ta 2chỉ đem cmi làm trò b8tiêu khiển agiết thời 0gian thôi!

Nói 3fgì mà mua 04đất tất 8cả đều 9alà chỉ vì 36mơ ước cbcủa mi, thật 08ra thì căn 8bản là vì 9edẫn dụ emi xuất ra fatác phẩm 80đắc ý 2nhất, cho 3Thi tổng f7một vui mừng aclón, người 2ta chỉ là 2bthuận miệng fdụ dỗ mi bdhai câu, mi fsẽ tin là afthật sao?

Đình bVũ Như, mi 2là tên đàn 8edộn!

Đang f3cầm bó hoa, bVũ Như thần 3bthờ đi ra 6trạm xe điện 1cngầm, tất ecả đều adtưởng tượng 4ra tình huống 7axấu nhất, 5dnước mắt 07thương tâm 59như trăn echâu rơi 5xuống cuồn 79cuộn không 1dngừng.

Biết berò hành động 3enày chắc acchấn đưa 1tới người 83đi đường 8chú ý, nhưng 9mà cô không 29thể kiềm d9chế nổi 2sự thương 4tâm trong 73lòng..

Ô. 2 © DiendanLeQuyDon 0 © DiendanLeQuyDon Ô. . . . 0 © DiendanLeQuyDon . .

Khi 7đến được 6ngõ hẻm, c3thì Vũ Như 77đã khóc fnắc không bnên lời.

Khóc fvề đến 9cửa nhà, 26cả người 8Vũ Như cơ d8hồ đã 4mệt lả.

Vũ 59như lấy 09ra chìa khóa, 1đang muốn d8vào nhà f8khóc tiếp, 2lại phát 5hiện trong 9phòng mơ 27hồ lộ ra 62ánh đèn 5cùng chút detiếng động.

Đây elà. . . . 7 © DiendanLeQuyDon . .

Chẳng lẽ có ăn 75trộm?

Chớp 98mắt một 73cái, cảm 88giác sợ 6hãi thay thế 82cảm giác 5abi thương, bcô chuẩn 8bị sang nhà 9bhang xóm ebcầu cứu.

Chỉ alà cô chưa 4kip nhấn bchuông cửa 4hàng xóm, bcửa chính f3đã bị e8người mở 59ra.

A a6——

Tiếng ddthét chói 7tai chưa kịp exuyên qua 5cái miệng 1nhỏ nhắn 44truyền ra fngoài, bóng 8đáng quen d9thuộc ở 8cửa, làm bfcô nuốt b2vào tất cacả thanh 08âm.

“Là 64anh?” becô hết sợ 56hãi, nhưng 4kinh ngạc 06lại thế 0chân.

“Nếu fkhông sẽ 0là ai?” 4Tề Thiều 1Yến áo sơ c8mi mở rộng, 9cánh tay cuốn 2elên, cười 2như không 5cười nhìn 21cô, “Ồ, e1em làm sao 82vậy.”

Thấy 6cặp mắt 7fcô sững đở, 08nước mắt echưa khô, 18hắn cuống 76lên, vội 47vàng kéo 8cô vào xem 70xét.

“Làm 0sao em khóc ebthành như 3ngày chứ? dcLà ai khiến a2em uất ức bà?”

“Em. e © DiendanLeQuyDon” 0Mặt cô đỏ 6lên, nào 7có thể nói e9ra lí do mình fkhóc thầm 36chứ?

“Ai f4bắt nạt dem? Nói cho 72anh biết, 96anh giúp 3aem sửa chữa 3hắn.” caNhìn cô khóc 1đến thê 7thảm như 70vậy, hắn a0quyết định 53muốn cái 7tên khốn 05khiếp đảm d0bắt nạt dcô phải 74trả giá 7dthật đắt. 6 © DiendanLeQuyDon (Bi: yeap, eYến Ca đánh 9mạnh vào, 0chit thì thui. 9 © DiendanLeQuyDon ^,^)

“Anh, 5làm sao mà 6vào được?” 2aKhông ai bắt 7dnạt cô cả, blà chính 61cô lừa gạt 8mình, cho enên không cthể làm flgì khác hơn 38là hỏi một 35đằng, trả dlời một 62néo.

“Anh 4có chìa khóa 18mà!” 80Hắn trả 2lời như c4Trung Quốc adông dân.

“Làm bsao anh lại 0có chìa khóa 97nhà em?” 3Cô cũng không cđưa chìa 0khóa nhà echo hắn mà.

“Em 55đoán xem?” 7Hắn nghịch 8ngỡm nháy amắt mấy ccái.

“Làm 6sao anh có 0athể không 9có sự đồng 4bý của em. 2 © DiendanLeQuyDon” 6Mặc dù cô fđể hắn 3đi vào nấu 4ăn khuya, 3enhưng không 9có nghĩa 6là cô đồng 0ý hắn tùy dý ra vào ecchỗ ở của c4cô nha!

“Đừng anóng giận.” bHắn vẽ 54mặt cợt 3dnhả mà nói: f“Bình dfthường anh 7đều nhấn achuông nha, 06hôm nay ngoại adlệ có được cehay không?”

“Sao 4phải ngoại a0lệ chứ?” 4Suýt nữa 9bị hắn 5hù chết, 3cô không b8tức mới 6elạ đó.

“Anh f5đặc biệt 09chuẩn bị 5đại tiệc bngày lễ ftình yêu 9cho em nha!” eHắn nhận 6bó hoa trong 9btay cô, đặt 57trên bàn 65phòng khách, ckéo cô tới 27phòng ăn, 42“Em coi, 9fkhông tệ edchứ?”

Hắn 2ecực kỳ 4đắc ý e4biểu diễn 2thành quả.

Oa!

Đình 8Vũ như mở e2to hai mắt dnhìn chăm 96chăm bàn dăn khác a7ngày thường.

Trừ 33một chai 7rượu đỏ, bhai ly thủy 3tinh cùng 0với đồ 27ăn dọn 1sẵn, còn 03có một bồn enước nho 95nhỏ, bên etrong thả 16mấy cây 4nến nhỏ aedang trôi.

Chỉ 7cần tắt 57đèn đi, dlà nơi đây 8còn lãng 5mạn hơn 4cả nhà hàng b6Tây.

“Đây đều là 39anh làm sao?” 84Cô thật fkhông dám 9tin.

“Di 9nhiên.” 6Trừ hắn 3ra, nơi này 8không có efngười thứ 87ba.

“Vậy 70sao không 8nói cho em cabiết trước?” fHắn chẳng 7những không 0bcó ước dhen với 4bngười khác, 9bcòn bỏ công 4dbổ sức 0ara chuẩn b0bị tất bcả những 2cthứ kia, a2nhưng lại c3không có e8thông báo 3cho cô một etiếng, hại 8ccô suy nghĩ elung tung, 71nghĩ xấu 1cho hắn hơn cnữa ngày 7trời.

“Muốn fcho em một 25bắt ngờ 2nha!”

“Anh——” 4bcô không cnhịn được cđnín khóc 5mỉm cười.

Hắn 3nhấn lại emày, nhìn fchằm chằm 6cặp mắt 50thảm không cnỡ nhìn e7của cô.“Em eccòn chưa bnói cho anh elý do vì bsao khóc thành 3thê thảm 3anhư vậy fchứ.”

“Anh 0. . . . 16 © DiendanLeQuyDon Đừng hỏi. 4 © DiendanLeQuyDon” 42Cô ngượng 0ngùng cúi f5đầu, nguyên bnhân chân 8chính đánh 6chết cô 75cũng không fkhai ra đâu.

Mắt chấn híp c7lại như badang nghiến 5cứu nhìn d3cô: “Sẽ e4không phải 1flà em cho 35ràng. . . e © DiendanLeQuyDon . . . Anh 9hẹn hò với dengười khác dcđó chứ?”

“Em d9mới không 40có. . . . 19 © DiendanLeQuyDon . .” 5Cô cắn chặt 5môi, trong flòng chột 8dạ lấp 3bấp nói.

“Em 1dcó mà.” 9Nhìn ra đầu emối, hắn 40giữ cọt be.

“Anh 2thật là 29hư!” 1Xấu hổ e6thẹn thùng, 9bcô lại muốn fkhóc rồi.

“Tốt 2lắm, tốt 06lắm, không 3đùa em nữa.” cHắn vui vẻ 2fnhéo cằm 6nhỏ của fcô.“Nhanh d3đi rửa 7mặt chuẩn 0ebị ăn cơm, 4hôm nay bản 49lĩnh xuất 81chúng của b4anh cũng 3đem ra dùng, 03em nhất định 7phải thưởng 4thức món 5bò bít tết 1của anh đó.”

Tề aeThiếu Yến aevui vẻ vô 62cùng.

Nhìn 3cô vì mình amà khóc thành 24như vậy, dbhấn vừa 0cao hứng 0lại vừa 5vui mừng..

Không fcòn nghi ngờ 6fgì nữa, ahắn một 3elần nữa 59đã chạm ffdến trái b4tim từng 66rời xa mình 2của cô ấy 42rồi. (Bi: e* tung hoa* 5)

Ánh 0nén mờ ảo, nhạc 6jazz du dương.

Hai 12người dùng e5bữa xong ebcùng nhau adĩ đến 79phòng khách, 8ddựa vào 8thành salon 8trải ga f3trắng tinh, dhuởng thụ 1không gian 6tĩnh yên 3lãng mạn 05tuyệt đẹp.

Có 71lẽ do men 4rượu tác 8động, cũng dcó lẽ là 6do không gian f3lãng mạn, 0eVũ Như người 0fsay toàn thân 5mềm yếu, 6ekim lòng d7không được, 1rúc vào trong 52ngực Tề 1bThiếu Yến, 22tim kiếm 4hơi ấm dựa 2vào.

Hơn 15ba năm , đây 4blà lần đầu 5tiên cô dựa 7vào hắn, 0không chút 7kháng cự.

Hắn 1yêu thương 05đem thân bethể tưởng 3nhớ đã 00lâu ôm chặt fơn, tham 0lam hấp thụ a1hương thơm 9của cô vẫn 4cin sâu trong dtrí nhớ.

“Không 6ccần đeo akính được 7không?” f8Hắn nhẹ d4nhàng tháo fbxuống mắt akính.“Như dvậy anh mới c1được nhìn bđôi mắt bxinh đẹp e2của em.”

“Nhưng a5mà em sẽ fkkhông thấy 9rõ!” 31Cô kháng 3dnghị, đang a9định đeo 4mắt kính 8lên.

“Mờ 65ảo mới edẹp.” 8Hắn vươn 1tay, cầm 9kính vút 4cvề phía 53sau.“Nhìn aquá rõ ràng 6bsẽ mất d7hết lãng fman đúng 6không?”

“Nhưng 32mà. . . . 20 © DiendanLeQuyDon . .” 4bKhông thấy 36rõ nàng sẽ cthiếu hụt c8cảm giác d7an toàn.

“Hư!” c6Ngón trở c7che lại môi 2anh đào cadang hé dmở, Tề 15Thiếu Yến 96ngăn lại 7ecâu thoại d1sát phong fcảnh của 3cô.“Đêm 16nay cho anh a1lưu lại fđược không?” beHắn ở bên 7tai cô thổi 5fkhi.

Thân e2thể khê cchấn động, cecô hiểu ếy những 9lời này.

“Em. 5b © DiendanLeQuyDon” ccCô không 2xác định cđược có 13nên cùng 3hắn một ddlần nữa etiên thêm 6một bước fnữa không.

Vết 7fthương cũ dtrong lòng 79còn chưa 4khỏi hẳn, 1fdêm nay dcho hắn lưu 58lại, ngày bsau khó bảo ectoàn cô sẽ 0không chẳng cchịt vết fthương mới.

Cô 23nên làm gì bây giờ?

Cô 03có thể chịu đựng thêm 83một lần b5đau đớn 2etê tâm liệt 37phế nữa 87sao?

“Để dcho chúng eta ở chung 22một chỗ. 3 © DiendanLeQuyDon” 21Hắn liếm fnhẹ vành 3atai, trên 5đũa thần dkinh mẫn 06cảm của 5cô.“Trở 27lại bên eanh, để 1cánh chăm fbsóc em, để danh yêu thương 4em. . . . 93 © DiendanLeQuyDon .”

Ngón d tay hắn vuốt 8nhẹ cánh 6môi cô.

“Cho 7anh thêm 1một cơ hội 89nữa, lần 5này anh bảo đảm tuyệt 8đối không bethương tổn 02trái tim em 2nữa!”

Dịu edàng khiêu 9khích cùng 0ngọt ngào a8dụ dỗ, 6ctừng chút atừng chút 50hòa tan lý eatri Vũ Như.

Cô 00nên.... Mạo 7hiểm lần 15nữa sao?

Vũ 8Như mỗi 6lúc càng 57không thể axác định f3rồi.

Cô 98ý loạn eatình mê, cdôi theo ánh cmắt nóng 3arực lửa 1đốt của c1hắn, ánh 2dmắt kia như cfmang theo ma b4chú, vô tình f8xua tan lý 7trí của bccô, lại cnhư tha thiết 06khẩn cầu a7cô thần 52phục.

“Tin atưởng anh. 8 © DiendanLeQuyDon”

Hắn 5cúi đầu f9hôn lên môi 5cô, từng cgiọt từng 3giọt hóa 61giải lớp 5phòng bị cdcủa cô.

Da 3cthịt mềm 65mại tiếp 90xúc với 04nguồn nhiệt 6nam tính nóng 91bông của 22hắn, trong 2không gian 25toàn bộ 78là hơi thở bnam tính mãnh 2liệt của ahắn.....

Lưới 20võng tình dedục bung eatỏa khắp d7nơi, bao chặt dấy Vũ Như.

Cô 12bắt đầu derun rẫy hôn 0etra.

Phản edứng động atình lần f1này lập 00tức khích c1lệ Tề Thiếu f1Yến, thúc cgiục môi bclưỡi hắn ecàng thêm cxâm nhập, 1thăm dò, dbàn tay cũng dkhông chút ckiêng kị ddao động 7khắp nơi.

Đôi e0tay trắng bmin mềm 2mại như 0cây cỏ của 63cô cũng giống 2như ý chí c6của mình f8lúc này, 6chẳng biết 1từ khi nào 8đã lạng 5dlẽ vòng d1qua đôi vai bto khỏe của ahắn, để 5 ỉnh gần dchặt hắn 4hơn.

“Như 8eNhư. . . . 8 © DiendanLeQuyDon .” 2dTrong miệng dbật ra hơi bethở thô d2ráp, gấp 9gấp thân 5ngâm, hắn 5theo bản 75năng đề 0có dưới ethân.

Cổ 66kích thích fmuốn cô 21đã bị d0nhịn quá 4lâu, hôm c1nay dục vọng 4dcuối cùng 5cũng được 59phóng thích, 2hắn cực 5ki giống 4như một b3con sư tử 3bất được ebmỗi ngon, 01không thể cachờ nổi 7thêm một 2giây nào c2nữa.

Hôm enay hắn ăn dchắc cô 27rồi.

Hơn 8nữa vĩnh 80viễn đều 25không tính etoán buồng etay. (Bi: e2còn muội dbuông rềm 5cho hai người fẹo.
* xấu 0hổ che pp^,* 12)

10. Chương 10

“Như 22Như, giúp b4anh thất efai cà 1avạt đi.” 3Tề Thiếu 5Yến đứng 48trước gương, 6có ý làm eelệch cà bvạt, buồng 6tay chờ 1dVũ Như tới ccứu vớt.

Sau e8khi cùng chung amột chỗ 39với Vũ Như, dsinh hoạt ecủa hắn 4giống hệt 4thằng ngọc, 9không có 0việc gì 6liền Như 1Như dài, 4Như Như ngắn, enhông nhẽo 56đòi cô cxử lý chuyện 1vụn vặt a6thường ngày 3cho hắn.

“Trước aeia không 07có em, thì d1anh làm thế 80nào hả?” 46Vũ Như cười aluộm hắn 2một cái, 5nhưng vẫn 8đem cà vạt fthắt lại accho hắn.“Có 07thế!”

Cô 9thuận tay 4dlấy xuống 0sợi bông 8đính trên 4áo sơ mi 4của hắn.

“Đại 45thiếu gia 2hài lòng e8chưa ạ?”

“Vợ 1yêu thất csao có thể 6bkhông hài 3lòng chứ?” 1Hắn thật 51sự thích 3bcảm giác 3nhìn cô vì 6mình mà lay 09hoay xoay quanh, 3cảm giác athật ăm 12áp ngọt 82ngào.

8c“ Anh bây 6giờ a, ăn ccủa em, ở 9ecủa em, không 85hài lòng 98cũng phải 49chịu.” 8fLiếc bóng 8đáng anh tuần 60trong gương, ffcô trên đùa alàm cái mặt 0equỷ.

“Người ở dưới 9mái hiên, f5không thể f8không cúi 0đầu.” 1Hắn cố 5ey thở dài.“Ai 1bảo anh không fcó nơi nào 8để đi, 39chỉ có thể ở nơi này 7đây?”

Kể btừ đêm 9elễ tình danhân kia, 25hắn cơ hồ 4mỗi ngày 7đều qua e8đêm ở fđây, đuổi 55thế nào 24cũng không 1đi. Hắn 5kiên trì 76mãi, vốn dlà giường 5đơn bị 2đổi thành d8giường đôi, 2học tử 1bên tường ddchuyển thành 3enơi để equần áo 1của hắn, 2ftrong phòng 1ctắm nhiều 8hơn một 8fbộ rửa 7mặt, cùng fdạo cạo râu fcủa nam.

Hắn 5tình nguyện 80ở nhà trọ 0nhỏ hẹp bdcủa cô, acũng không a9muốn trở 0avề khu chung 4cư Tín Nghĩa 1cao cấp kia, 7chỉ vì Vũ cNữư khăng ekhăng không echịu dọn 2đến chỗ 0hắn. Cô 5xấu hổ, 74không muốn 60người nhà 1biết cô 3đang ở 8cùng bạn 6etrai, một 2khi dọn nhà, 2điều bí 2amặt này blập tức f7bị phơi 84bày ra ánh 5csáng.

“Ở 2nơi này làm 31anh khó chịu 4sao?” 0dLo lắng hiện d7lên trong 9đôi mắt d1cô.

“Chỉ cần có em 3ở đâu 3cũng được.” 4bHắn nhéo b2cằm nhỏ bacủa cô.”Hơn dnữa rất d3nhanh liền 5đổi thành fdem ăn của f4anh, ở của 17anh, hiện 7tại đưng 6nghĩ nhiều a8như vậy.

Mặt c7cô đỏ lên.“Ai 77muốn ăn ccủa anh, d5ở của a3anh?”

“Đây 1chính là e7chúng ta đã 6nói rồi 9đấy nhé!” fHắn nghiêm c2mặt nói“Em 9bkhông phải 8ddáp ứng 0xây xong nhà, 8chúng ta sẽ 8kết hôn 93sao, em nói 8ephải giữ 17lời, không 97cho phép đổi 4ý đâu đấy.”

“Cũng còn lâu mà. a5 © DiendanLeQuyDon” 13Cô ngượng c0ngùng lắp 06báp nói.

“Nơi dnào lâu? 39Theo anh thấy fdại khái flà nhiều 9bnhất ba tháng 8nữa là xây 22xong nhà, 6atrang trí 83cũng chỉ 70mất bốn 4tháng là bcùng.” Hắn d8nâng khuôn mặt cenhỏ nhắn bcủa cô lên, 5hôn một 4cái, “Đến 1blúc đó, 2bem chính là ecô dâu mới 3của anh rồi.”

“Anh 28.” 8Đón lấy anụ hôn nóng 2bóng của 46hắn, cô fmuốn nói 7lại thôi.

Hắn 9yên lặng 4nhìn cô.“Muốn 33nói gì sao?” 3b?

“Em. 9c © DiendanLeQuyDon” 1Cẩn môi, d7cô chần 2chừ.

“Không 59phải em muốn bđổi ý 8ddó chứ?” 5dHắn nói 1đùa.

“Không. c6 © DiendanLeQuyDon e © DiendanLeQuyDon Em. 8 © DiendanLeQuyDon .”

“Đổi 86ý cũng không eecho.” dHắn khí cdphách nói: 9“Dù 2esao có phải fabế cũng 0aphải đưa aem vào lễ a1đường, 9biết không?”

“Anh. 0d © DiendanLeQuyDon 9 © DiendanLeQuyDon Thật sẽ 2fấy em?” Nhìn 3hắn nói c7thật tình 1như thế, 25đáy lòng aVũ Nữư vẫn 3tồn tại 3một tia nghi 7hoặc, cho 0dù hai người đã trải 56qua một thời 8gian thân e4mặt.

“Em ecòn nghi ngờ 67anh?” 5Cau mày, hắn 38có chút không 3fdám tin.

“Em, fem chỉ là 5có chút sợ.” 0eTránh tầm 8mắt hắn, 7ecô cúi đầu.

“Sợ bcái gì?” 8Hắn vì cô e0bỏ ra tất 4cả chẳng 0blẽ còn chưa 4chần gấn edược vết 4thương cũ 1acho cô?

“Em 9sợ anh sẽ. 3 © DiendanLeQuyDon b © DiendanLeQuyDon Thay đổi etâm ý. . 2 © DiendanLeQuyDon” 0Hạnh phúc 9những ngày 35qua làm cô 6luôn lơ lửng 8egiữa không 5trung, thiếu 6một phần 10thực tế, b0lại nhiều ehơn một 3atầng sợ 8hãi.

“Đứa dngốc.” dKhẽ vuốt femá ngọc 4của cô, 9hắn trầm 9giọng nói: 2“Anh 6không ngại 0alập tức bdkết hôn 8,nếu điều 74đó có thể d3làm em an 96tâm.”

Cô 14lắc đầu.“Em 14không phải 1dý đó, chỉ 07là. . . . 4 © DiendanLeQuyDon . .”

“Chỉ 39là em còn 2không có 8trăm phần btrăm tin tưởng 38anh.” 33Hắn hoàn 6toàn có thể 0cảm nhận e4được bất 2an trong lòng b0cô.

“Thật 34xin lỗi, cem không phải 8có ý. . 1 © DiendanLeQuyDon . . .” 8Nhìn thấy e3thần sắc 71hắn trở 41nên ảm đạm, a6cô đau lòng 97không dứt, belại không bbiết làm 6anhư thế 0nào mở miệng 8an ủi, trực 5giác muốn 3đi xin lỗi 52hắn.

“Hự, fkhông cần bnói xin lỗi 59anh.” 4Hắn vươn etay che cái 7fmiệng nhỏ 3nhấn của 3cô.“nếu 81muốn nói, ephải là 6anh nói mới 60đúng.”

Hắn 92ôm chặt f7cô vào trong f7ngực.

“Chờ achúng ta kết 5hôn, chuyển avào nhà mới, cem sẽ không fthấy nghi 2hoặc nữa, 90lúc đó sẽ dtốt hơn a2nhiều.”

Áp fvào lòng 1ngực ảm 7aáp của 3hắn, nghe 2tiếng tim ddập trầm 0eổn, cô 40cảm thấy 8bình an.

Có 9lẽ lần 0này. . . . 3b © DiendanLeQuyDon . .cô thật 2esự chạm 0tới hạnh 9phúc đi!

“ Có chuyện 07gì, trực ctiếp nói 3cho anh, đừng 91có để 1dtrong lòng 30buồn bực cmột mình, 4suy nghĩ flung tung 34đó.” Mặc 75dù Vũ Như 44xem như tương e0đối bình 00tĩnh, Tề fThiếu Yến 7vẫn không c3yên tâm. c © DiendanLeQuyDon Khi hai người 0đang đi e0xuống lầu, 97hắn không equên dặn 35dò.

7“ Em biết erồi, anh 72đừng lo blắng nhé.” 30Thấy hắn ekhông yên dtâm, cô âm 80thầm cao ahứng trong 2dlòng, xem 5ra hắn thật 4sự lo lắng 74cho cô.

“Đúng crồi, còn 3fcó một chuyện.” fHắn đột 69nhiên nghĩ 6đến.“Chờ 5em làm xong ccase này, 8liền từ achức đi 7nhé.”

“Từ echức?” 6Cô sững cdsót.“Tại cdsao?” 05Chẳng lẽ 5chắn là người 0đàn ông d8không thích c6vợ đi ra bngoài làm 4aviệc?

“Bối 4vì. . . . 8 © DiendanLeQuyDon . .” ccHắn do dự emột lát 2mới nói: 5“Anh 61sợ Thi Lệ aNhân biết 8em ở chung 95một chỗ 3với anh, 8sẽ ăn dấm, 28kiếm chuyện dbgây khó khăn 29cho em, anh c2nghĩ em cũng 8bkhông muốn a8xung đột 0với cô ta 21chứ?”

Hắn 3sẽ làm gì 6Thi Lệ Nhân, btrong lòng 7hắn đã acó tính toán, 8để tránh fhậu họa, f6hắn phải cbtách hai người bnày ra mới 6eđược.

“Cô 1bấy sẽ 3ckhông như 67thế đâu?” 1Nói thế d9nào thì Thi 1Lệ Nhân 4cũng là bà 53chủ lớn, 24cũng sẽ 2không hẹp dhòi thế 4đâu.

“Phụ bbnữ ăn dấm 99chua, chuyện 5d gì cũng làm 9ra được.” a0Hắn khoa 6ftương nói.

“Thế 02sao?” aVừa nghĩ 87tới cùng cThi Lệ Nhân 6mặt lạnh c7xung đột, 3toàn thân 0bcô toát mồ 08hôi lạnh.“Chờ fcái case này choàn thành, dem nên từ b6chức thì 55hơn.”

“Tốt 55lắm.” e8thấy đã 5thành cô 5thuyết phục 08được cô, d0hắn thở 5phào nhẹ enhõm.“Đúng crồi, em không 6muốn anh b0đưa đến 4công trường ecsao?”

“Không 7cần, anh bcũng không cthuận đường f7mà, em tự 3đáp taxi 40là được d4rồi.” 19Sáng sớm bhôm nay cô d3cũng không 6đến công 1ty ngay mà d8phải đi 8bcông trường 13một chuyến.

“Chỉ 8là lượn fđường cfnhiều một 27chút thôi dmà. . . . 04 © DiendanLeQuyDon . .” 8Hắn ước 9gì 24h đều 1có thể dính 5trên người 4cô.

“Không 7phải anh 50sắp hợp 3rồi sao? bCũng đừng 74lãng phí 6thời gian 92nữa mà.” 2Cô sẵn sóc e2nói.

“Nói 11không lại 3aem.” Hắn e9mở ra cửa dsắt lầu amột nhà 0trọ.“VẬY 8em nhớ đi b2cẩn thận edó !”

Cô 94cười đi dra khỏi cửa.“Em 67biết rồi 7cmà.”

“Chờ edmột chút.” cHắn kéo 04cô lại, amạnh mẽ 17ấn xuống 02một nụ 4hôn, mới abằng lòng 84thả cô ra.

“Đừng e2như vậy, 6bsẽ bị người a4nhìn thấy. e © DiendanLeQuyDon” 32Cô đỏ bừng fca mặt.

“Em. b4 © DiendanLeQuyDon”

Hắn 06đang trên 1đua cô 47lại đột 79nhiên có bmột tiếng 94thét the thé dchói tai cắt ecđứt hẳn bnói chuyện.

“Tề 36Thiếu Yến!”

Một 99hồi giầy facao gót lẹp ekep kèm ctheo tiếng 91thét chói c5tai nhanh chóng 5ctới gần 1hai người.

Hoảng 3fsợ quay đầu 2lại, Vũ 7Như liền 6nhìn thấy f1Thị Lệ Nhân b3hổ báo xông 47tới.

“Là 1cô.” 9Tề Thiếu bYến chợt fgật tái 2mặt.

“Thế dbnào? Giật amình?” 6Thị Lệ Nhân elên giọng 2quăng tám, 5trong không 1bkhí yên tĩnh 9buổi sớm 5cực kì chói 2tai. “Không 3cnghĩ tới 43tôi sẽ tới 2đây bắt c0gian tại 4etrận đúng 8fkhông hả?”

“Mời 6nói chuyện 4ekhách khí c0một chút.” 73Hắn quả 5thật không 4ngờ tới 6chuyện nhanh 3như vậy 8bị lộ ra 5ngoài, vốn 4tưởng rằng 93có thể chống ddở dăm 25bữa nửa 78tháng nữa.

e“ Vốn 28tôi cũng dkhông tin 4tưởng lắm, 0không ngờ 3atới anh thật f2sự vụng btrộm với 95con đàn bà d7khác!” Thời 2gian gần d0đây, thái bdộ càng flngày càng flãnh đạm, 5athậm chí a0còn cố ý cetránh mặt 3bcô ta, cô b8ta lập tức 6ngửi được cmùi khác 31lạ, lập 45tức sai thám aatử điều 8tra, không 4cngờ hẳn 9thật sự f0vụng trộm 2ở cùng 3tình nhân, 7dmà chó chết 36nhất chính 7dlà đối 1tượng lại 7là nhân viên dcủa mình.

Thị f2Lệ Nhân 8cực kì hối ehận giao fcase này cho 0Đinh Vũ 5Như, cô ta 99cho là mình 22đang dẫn efsói vào nhà, fnuôi ong tay 73áo, chế 1tạo cơ hội f8cho đối 5fphương.

Vừa 0anghĩ tới emàn liếc dmắt đưa ctình của 7hai người 8kia, lý trí 4cô ta sớm ebbị lửa 5ghen đốt 5trụi, mặc 8kệ giờ tay, echỉ vào bemũi Vũ Như 6kêu gào.

“Xem 2emày bộ dáng d7đàng hoàng, 02không ngờ 6là một con 7hạ tiện ebđến tận baxương tủy, 4echỉ chục ccơ hội bở 91lên giường 77đàn ông! 5Mày ày blà ai? Dám 89giành đàn b0ông với bctao?” Cô 5ta càng nói 4càng điên, bkhông nhin 8được giờ 8tay tát Vũ b0Như.

Cho 42tới bây 2giờ, đây 54là lần đầu 7bị nghe nhục f4mạ đáng fsợ như vậy. 0 © DiendanLeQuyDon Vũ Như bị 5chửi đến 34ngày người, 8ngây ngốc d7đứng nơi c3đó, thậm 1chí cũng 43không biết 3né tránh

Bốp e—

Cái 0tát của 4Thị Lệ Nhân 5cũng không ftrúng Vũ c7Như, ngược 1lại bị eTề Thiếu 6Yến giờ e4tay bắt lấy.

“Ầm 4ĩ đủ chưa?” b8Hắn hếch 3clên mày, 1dthanh âm lạnh enhư băng dtảng.“Xin 70chú ý bộ 0dáng của 17mình, đừng 4giống người 8đàn bà d8chanh chua ecnhư thế, 01nên nhớ 99cô là bà ebchủ của 1Tân Đô Hội 7fđó.”

Hất 3tay cô ta bara, hẳn chỉ 7vào xe của 89mình đậu 4cách đó ckhông xa.“Có 0chuyện gì 0lên xe hăng a8nói.”

Lời fnói của 5Tề Thiếu 1Yến như 2thùng nước đá gịoi 6thăng vào 8người Thi 2Lệ Nhân.

Nếu 3như người 9đàn ông 8này chỉ 3là gặp dịp f0thì chơi, cvậy hành edộng vừa 8rời của ccô ta chẳng 17phải là 3tự hạ thấp 7thân phận c7sao? Đường 17đường 8amột tổng 9giám đốc, 5lại cùng cfnhân viên 78công ty tranh 9giành đàn 7ông, lời 8này truyền 9đi, mặt fcô ta nên c8chôn nơi 2nào?

Mặc cdù giận 0đến cắn răng nghiêng bloy, Thi 3Lệ Nhân 1vẫn nghe 81theo lên xe 59Tề Thiếu d6Yến, đợi a1một lời abgiải thích a2hợp lý của chần. Cô 2fta không tin 7với điều 37kiện của dmình lại 9bthua một 17đứa con e8gái thua kém 05mình mọi cmặt.

Bàn 7về gia thế, fnăng lực, fngoại hình, 0ccô ta rất 02tự tin, hướng 8chi trong tay ddcô ta còn f3nắm giữ anhược điểm fcủa Tề 5Thiếu Yến.

“Hôm nay em đừng đi công trường nữa.” bChờ Thi Lệ bNhân rồi đi, Tề 5Thiếu Yến c3đỡ lấy eở vai mềm mại của 8Vũ Như dụ f9dàng nói: d8“Chốc 57nữa, gọi 1điện thoại fbđến công bty xin từ c4chức, anh 2sẽ kêu người atới công cty thu dọn 0đồ đạc giúp em.”

Vũ 70Như sắc 3cmặt trắng 44bạch, đôi 0môi run rẩy, 9muốn nói 76lại không 9thành lời. 1a © DiendanLeQuyDon Từ nhỏ 0bto lớn 02đều được 5người nhà ẽtrăm bề cbche chở, 0chưa bao giờ 01gặp qua trận 93chiến đáng d8sợ như vậy, 0hơn nữa 6btrời sinh fcô nhỏ hơn 0người khác e5một lá gan, e9làm sao cô cccòn dám bước 2vào công d4ty nữa chứ?

“Đừng easợ, không 58có chuyện 5gì.” b6Hắn đau flòng hôn 7cô.“Anh fsẽ nói rõ 9ràng với 4cô ta, em 54về nghỉ 0ftước đi, 74tối anh sẽ adiện thoại fdcho em.”

Nói 4gì đi nữa, 28hắn cũng 5phải cách 15ly hai người 26này ra, trừ 21việc không 9để Vũ bNhư chịu 2thương tổn, b3càng là vì 1phòng cô e4từ trong 2dmiệng quạ 7củ Thi Lệ e4Nhân nghe bađược thông 5atin gì bất f9lợi cho hắn. 9 © DiendanLeQuyDon Một khi Vũ a5Như biết 6được thủ bđoạn hắn 36lừa gạt d0Thi Lệ Nhân, c5đơn thuần, 0athien lương c8như cô, sẽ 5không có 5cách nào 10chịu đựng 6được sự 9ethực đáng 9sợ, nói f8không chừng a2sẽ lại f5bỏ hắn f0mà đi.

Hắn f9tuyệt đối 1không cho fphép kết dquả như 2thế xảy 1ra!

Tuyệt đối không!

“Chúng 30ta cũng sắp 4kết hôn, 03tại sao 53anh lại 34làm chuyện 7bnhư vậy?”

Xe 8cvừa khởi e1động, Thi bLệ Nhân flap tức bquay đầu 4hỏi Tề aThiếu Yến.

“Kết chôn?” dHắn lạnh 5lùng hỏi cngược lại: 6“Thời 5fdiểm nào 4tôi nói kết 6hôn với acô vậy?”

Từ đầu chí aacối hắn đều không 3nói qua những f5lời này.

“Anh. 9a © DiendanLeQuyDon” 7Hắn là chưa cnói qua, nhưng 08là thái độ f7của hắn dlay rõ ràng 7cho cô ta 0dthấy như vậy mà.“Anh cdmua đất b8xây nhà không 4phải để 7akết hôn dasao?” 5bCô ta tức 7giận chất d9vấn.

“Tôi 69dùng để 0kết hôn.” 6Tề Thiếu 4Yến đến 43liếc cũng 5không thêm 26nhìn cô ta 1một cái. 9c © DiendanLeQuyDon “Nhưng 93không phải bvới cô.”

“Anh enói cái gì?” 32Cô ta không afthể tin vào elỗ tai mình.“Vậy 7anh muốn 7kết hôn cdvới ai?”

“Cô 6còn không ehìn ra?” fdNôn, không 4cphải sáng 41sớm cô ta 8cdã đến agây sự rồi fsao?

“Làm 71sao có thể?” aTề Thiếu 60Yến quyết cđịnh kết 70hôn trước, bĐinh Vũ 4Như nhận dcase sau, cô 5ta không thể edlà đối 26tượng kết 8hôn của 53hắn được! aChẳng lẽ 8hắn ở bên cngoài còn e3có người bdàn bà 0khác, chỉ flà mình không acó phát hiện?

“Tại e0sao không?”

“Chẳng 8lẽ anh đột 7anhiên thay 9đổi tâm 2ý sao?” fNếu như 4edối tượng 3quả nhiên 6là Đinh Vũ 3eNhư, thì 8ahắn thay c5lòng đổi 8dạ chính 13là lời giải 06thích hợp 22lý nhất.

“Nói 63thế nào c2cũng được, 53người tôi 0amuốn lấy 07chính là 6cô ấy.” 8Hắn đương 2dnhiên sẽ 72không nói 2cho cô ta 2quá khứ 6của mình 8evà Vũ Như.

“Anh 1bxem trọng dfcô ta điểm d0nào?” 0Thi Lệ Nhân 0truy hỏi dfđến cùng, c9nhất định 25phải cùng acđối phương cphân cao thấp.

“Cô dấy cái 6gì cũng tốt.” 7cHắn nói 19thật.

“Điểm anào so với feem tốt?” fít nhất 8cô ta không 26thể nhìn 6ra được.

“Cô lấy dụ 8cdàng hơn dcô, đáng 6yêu hơn cô, 37làm tôi hạnh 7phúc hơn 10cô.” 1Nếu muốn f9so sánh, hắn 8sẽ cho cô e8ta đáp án.

“Tình ecảm của c4chúng ta cũng 15nhiều năm 06như vậy, b6chẳng lẽ lại kém 58một con đàn 17bà mới quen csao?” Thi 08Lệ Nhân avẫn một fnyợc cho rằng e8Tề Thiếu 01Yến chỉ 9là nhất 85thời u mê, ecòn lâu mới e5chịu tin 0amình kém amột đứa 7con gái bình 1thường.

“Tình 8cảm?” 87Hắn liếc fecô ta một 5cái.“Rất fxin lỗi, atoàn bộ ecủa tôi c3đều dành 70cho người 32khác.”

“Anh c8——” 1Thi Lệ Nhân 38không nghĩ fdtới hấn etuyệt tình 0enhu vậy, 1trong lúc 5điên cuồng b9g cũng không 8cổ kị nữa.“Anh 3bđừng quên etôi có thể đưa anh dên vị trí e7Tề chủ 45tịch, thì f1cũng có thể 1kéo anh xuống 96bùn!”

Cô 46ta ngoài việc 2đắc ý 3buông ra cảnh fcáo, đồng d2thời hi vọng 15văn hồi 7alòng Tề eaThiếu Yến..

Cô 16ta thật sự e7yêu hấn, cchỉ cần 83hấn chịu 4quay đầu lại! Chỉ 1ccần hấn c7ngon ngọt 31cầu xin tha 2thứ, cô 5ta sẽ dang ctay đón hấn 9trở về. 0 © DiendanLeQuyDon (Bi: bà 63nè uống 1fristi nhiều fquá, quần echúng thông 0cảm)

“Cô 7cho rằng 6cô có bao b4nhiều cổ 6phần của aTề thị?” cMặt âm trầm, 3không một 2tia sợ hãi, 3bcòn mang theo 40cười mỉa.

“Anh ccó ý gì?” e8Lúc này, 3engười đối 4sắc mặt 60là cô ta.

5“Cô quên 1asao? Cô đem 2cổ phiếu dTề thị 3thế chấp 3vay ở ngân 8hàng tôi.” 1eHắn tốt fbụng nhắc 59nhớ, nếu bcô ta mắc 0bệnh đãng 1atrí rồi.

“Chỉ cccần hoàn 2tiền, vậy c4cổ phiếu 04vẫn là của 8tôi.” 4Cô ta miễn 7cường nói.

“Hoàn 3tiền?” 9Hắn cười 7lạnh.“Cô 2còn đủ 0bkhông?”

“Tại 1fsao không?” eaNghĩ đến 3lợi nhuận 2adự án đầu dtư vào công aty sinh hóa 3sắp thu về, 0không lâu enữa là tiền 5bvốn lại 57khả quan, 77cô ta không 4sợ hãi nói: 6“ Chỉ b9cần tôi 16bán cổ phiếu acông ty sinh bhóa kia, sao a4có thể không 3trả nể 31chứ?”

“VẬY 4sao? VẬY 13tốt nhất 32trước hết acô nên xác 9định công 86ty đó còn 26không.”

“Anh 0nói là. . 7 © DiendanLeQuyDon” 90Nghe vậy, bcô ta toàn 8thân rét frun. Chẳng 2lẽ. . . . e © DiendanLeQuyDon . . Chẳng alẽ. . . . 3 © DiendanLeQuyDon . .

“Thành 2thật cho 7cô biết 18cũng không fsao.” b6Hắn buông datay ra.“Công 4ty đó, người 3chủ đã 53sớm cầm 1tiền cao 3chạy xa bay, 7giờ chỉ 79còn cái vỏ 6trống không, chiến tại ddùng nói alà đưa ra 9ethị trường, 9ngay cả kinh a3doanh cũng akhó khăn 3lắm đó.”

Làm 26sao lại như e8vậy? Cô e3ta không thể btin số mình 8lại phân fchó như vậy, 5bất kể c4kinh doanh b9hay đầu 5tư cái gì aadều gặp 1cphải số bdmạng thất c3bại.

f“Cô mượn 2ngân hàng 2Tề thị c9cũng không f5ít tiền, 03tôi không ethể cứ bdnhìn tình 33trang xấu 07mãi như vậy 4được.” dHắn êm ru 5nói ra tính catoán trong delòng. “ c3Bắt đầu 6ctừ mai, toàn 30bộ tiền a5cô mượn 2dphải đóng a6lãi suất, 79về phần akhoản vay 3ngắn hạn 53đến kì 25phải trả fca vốn fần lãi, 2nếu không 6etôi sẽ mời cbpháp luật d7can thiệp, 21đấu giá 7atai sản 0của cô.”

“Anh, 0anh dám. bc © DiendanLeQuyDon” 3Thi Lệ Nhân bcâm thẳm d7kêu thẳm b2trong lòng, ccô ta biết c4hắn không 9bcó lý do anào không 6dám.

Lúc 7trước, là fTề Thiếu 4Yến dần fexếp, cô 49ta chẳng 00những có 1athể vay xả 0phanh, lại a1không cần 01trả lãi bsuất, không 0nghĩ tới 1ahôm nay, tất fca những abthứ này 5đều trở adthành gánh 5nặng của 4bcô ta. Lấy ekhoản tiền ccmặt cô ta 1có trong tay, 1đến lãi fcòn chưa 8btrả nể, 86chưa nói 4gi đến 97trả sạch 52vốn, một fkhi pháp luật cccan thiệp, 3không chỉ 1là tài sản e0thể chấp, 4fnà cả tài 8dsản danh f6nghĩa cô dbta cũng toàn 87bộ phải 56giao ra.

Chỉ 1acần lấy 9khoản vay 1thời, hấn dcó thể cho bcô ta hai 2bàn tay trắng, 4bán cả công bty cũng không 6trả nể.

“Nhìn 0cphương diện 1tình cảm 8trong quá edkhứ, tôi a3cũng không fmuốn cô 52có kết cục c5thê thảm 8fnhu vậy.” f3Đối với 9fcô ta, hấn 9cũng không 04muốn đuối dtận giết 7dtuyệt.

“Anh ebm muốn thế 9 nào?” 9Sống chết 0fnằm trong etay kẻ khác, dcô ta không 75khỏi lo lắng d7đề phòng.

“Chúng fta làm cái 1giao dịch.” 8dHắn nói era mục đích 0bđã bỏ 1cực nhiều 7năm.“Chỉ 95cần cô sang 0etên toàn a6bộ cổ phần 3dTề thị eccho tôi, nợ clập tức 6được xóa 3bỏ.”

Thì ara là ——

Đầu 60óc của bcô ta bỗng 2echốc sáng 35ra.

” 3Anh là cổ 35ý!” feCô ta giận e9sôi.

“Cổ e7ý?” cbHắn không 4thừa nhận 8cũng không 30phủ nhận.

“Anh fcho tôi mượn 67tiền, thực echất là avi cổ phần 8Tề thị d2trong tay tôi 2có đúng 7ehay không?” 54Cô ta phần b9nộ lên án, dfnhư súng 5trường bắn 02liên thanh. da © DiendanLeQuyDon “ Anh cổ 62ý cho tôi 6mượn tiền 8đi đầu 7ctư mảnh đất, công 6bty sinh hóa ekia, thật 2cra anh thừa 8biết mảnh 70đất đó d8cắm xây 8dựng, cũng 75biết công 9bty thối nát 72kia có vấn 3đề! Anh 5chính là 52tôi mất fhết vốn bliếng, muốn 3tôi không acòn tiền 3btự động fadâng tặng 37cổ phần ccho anh, có 16đúng hay f4không?”

Mặc 2cho cô ta 1phát điên, 7Tề Thiếu 59Yến chỉ 6là trầm aemặc không 7cnói.

Ba 4năm trước, 13từ lần dmượn tiền 8đầu tiên acủa cô ta 7bắt đầu, e5hắn đã fmang ý định 8này, cho vay 83để cô 8ta lơ là 68tài chính, 0tiêu hao tài 9dlực cô ta, 39sau đó lợi 29dụng quan 67hệ cho cô 9ta đi đầu dtừ nhà máy 87nhiệt, sau 3adó kích fdộng máy 69đoàn thể 6bbảo vệ 1amôi trường 8đi kháng f5nghị, tiếp e2theo gọi 4ya cô ta thế 2chấp cổ cphần Tề dbthị đi mua đất cắm, 18cuối cùng 2là công ty 0csinh hóa đây 9rầy vấn 5đề kia.

Hơn 06ba năm, hắn a9chuẩn bị ekỹ lưỡng fatừng bước catừng bước, adự cô ta bb mắc câu, e2làm cô ta 78mất hết 39vốn liếng, a6hao hết của 9cải, mục bđích là aép cô ta 7giao ra cổ 0bphần Tề e1thị trong 9dtay, kể từ 4đó hắn eacó thể chân bchính nắm a4toàn cực ctrong tay, 5không hề 59bị kẻ khác a6không chế 2nữa.

Đây 4cũng là nguyên ednhân hắn 6muốn Vũ 9Như cho hắn 6thời gian 7ba năm, bởi evì chỉ có 9ở cùng aThị Lệ Nhân 4ba năm này, 30hắn có thể 4đạt tới bfdích cuối ffcùng, hoàn 9ctoàn nắm f0trong tay Tề 0dthị tập 74đoàn.

“Anh 5nói mau!” dCô ta tiếp 4tục nổi dcó.“anh flà cổ ý fcó đúng 01hay không?”

Thị 26Lệ Nhân etưởng rằng ebhắn dối dxử tốt dvới cô ta, 4echăm sóc 17cô ta, quay cđầu lại 5cchẳng qua 86là vì ép 22cô ta khạc dra cổ phần 3eTề thị, a8điều này 95làm cô ta 4athất vọng, a3đau khổ ctới cực 6điểm.

“Bất 3kể có phải ccổ ý hay 8không, cô 2cũng phải 1chấp nhận dbsự thực 0này.” 08Quá trình 2dkhông quan 6trọng, hắn 51chỉ quan 1atâm kết 00quả.

“Chẳng 08lẽ ngay từ 6đầu anh 1tiếp cận etôi, cũng abchỉ là vì ccổ phần 16Tề thị?” 4Cô ta vẫn fkhông cam 5lòng, giãy agiụa lần 8cuối, hi ccvọng hắn 43không phải 32đổi mình 0hoàn toàn 70vô tình, 37cho dù chỉ acó một điểm 0thích cũng d5tốt hơn edchút.

“Cô 5cho rằng 1ftôi sẽ dùng 2bchung đàn 2bà với con 10heo Tề Thiếu 7Đình sao?” aHôm nay mục bđích đã 9ddạt thành, ehắn nói bchuyện cũng 21không khách 9khí nữa. d8 © DiendanLeQuyDon Mặc dù hắn 1không có 9xử nữ tình 49kết, mà 8với những cathứ từng cqua tay Tề abThiếu Đình 3cực kì ghê 7tởm, tất 9nhiên là 8trừ tập 79đoàn Tề 3ethị ra.

Người cta nói đàn 33bà trở mặt bgiống như 7blật sách, abkhông nghĩ 12tới đàn 77ông cũng 0không kém 15nhiều! Thi fLệ Nhân c5sững sờ ebất động, 5không nghĩ 3minh thua 6triệt để 2thế này.

“Tôi 5etuyệt đối 39sẽ không 4ddâng tặng fcổ phần cTề thị 32cho anh.” 6Phần hận 6tới cực c9điểm, cô 14ta quyết akhông đội 4trời chung 26với hắn.

“Cô 95không muốn cfcũng phải 3chịu.” 1Hắn không acó sợ hãi. 1a © DiendanLeQuyDon Bởi vì một 5khi ngân hàng blàm căng 7quay vòng 25vốn, cổ 77phần Tề athị toàn 8ebộ sẽ phải 6dbán đầu agiá, mà 86hắn có cthể dễ 0dàng từ 1ngân hàng ecủa mình 2mua cổ phần, achỉ là 70quá trình 8sẽ lâu ehơn chút 9mà thôi.

Biết 81luật như 47Thị Lệ Nhân, 44hiểu rõ dmình đang c2ở chiếu 60dưới..

“Anh 4đúng là f9đồ ngoan bđộc!” 3Trong lúc e9bất chợt, f9Thị Lệ Nhân 5nhớ ra câu enói Tề bThiếu Đình 7từng nhắc abnhở mình.

Lãnh 4khốc, hung 73ác, nham f3hiểm, không 2từ thủ 4đoạn. . 7d © DiendanLeQuyDon

Lúc c3ấy nghe cbTề Thiếu 2Đình nhận 20xét , cô 9ta nào có fđể trong 46lòng, không 61ngờ có 2một ngày, 1chính mình bcảm nhận bsâu sắc 5fcái gì gọi dflà lãnh 8khốc, không 3từ thủ 4đoạn

“Không 67ngoan độc dsao làm nên 99đại sự 9chứ?” daTừ nhỏ 5sinh trưởng 1ctrong gia 7cảnh một 5đại gia dtộc, sớm d5đã dưỡng dthành bản 9tính máu dlanh, vô 6tình của 7chấn. “ 9Không cần dgiận dđổi 8cay mạnh 4với tôi, 8egioa dịch 23này ít nhất 0acó thể e2giữ lại 2được công 4ty của cha e8cô để 3lại?”

Cô 6ta hận nghiêng 07răng nghiêng d9lợi, nhưng 7cũng biết e2hắn nói fđều là 5sự thật. 68 © DiendanLeQuyDon Giận dđổi 6chỉ làm echo cô ta 0bhai bàn tay dtrắng, chỉ 7cần nhượng 5lại cổ 55phần, cô bta vẫn là 1ebà chủ 4aTân Đô 1Hội.

“Anh 4muốn thì aacho anh!” d1Cô ta cắn 0răng nghiêng fợi thỏa 65hiệp, cũng 8không quên 79quăng lại b4lời nguyên 9rũa.“Họ d8Tề , đừng echo là tôi 18để dđang 3dbỏ qua cho banh, một d9ngày nào 99đó tôi 01sẽ quay clại làm 87thịt anh!”

Đổi 27với sự 98uy hiếp b8của cô dta, hắn cchỉ là 3fcười nhạt 39một tiếng, 0không chút 5phật lòng.

“A 5Thái, dừng 0xe.” 4Khi xe theo blệnh dừng 4ở ven đường, 3hắn hạ 56lệnh đuổi 2ekhách.“Tôi 21không có 34thời gian, 0mời cô 5tùy tiện.”

Nếu e1không phải 44cô ta sáng fnay dọa b8Vũ Như sợ, 43thì còn 5elâu hắn 1mới tiến 8cô ta một 2edoạn đường.

“Hừ!” a8Lắc mông, 0Thị Lệ Nhân 36đầu phụt 41khói xuống 2dxe.

Nhìn 42chầm chậm 2xe đi mất, atrong lòng acô ta chỉ cdcó duy nhất 6một ý niệm.

Trả 0thù!

Cô 9fta tuyệt 2ddối sẽ a1không cho e4người đàn công này cđắc ý fqúa lâu, 2cô ta nhất 5ađịnh phải 67cho hắn f9trả giá 7thê thảm 7evì chuyện 01này!

11. Chương 11

Nhà f8mới trên 4núi Dương aMinh rất eacuộc cũng 1fhoàn thành, fTề Thiếu e8Yến lập dtức thông 50báo tin vui 8mình chuẩn 43bị kết 5hôn, đồng 5thời cùng 10Đinh Vũ c2Như chuyển 22vào nhà mới.

Cầm 5giỏ hoa mới 8fmua, Vũ Như cfdang xem 67xét chung cquanh, tự 1hỏi đặt efnoi nào cho 3tốt.

Mặc 74dù trang trí 0nhà mới ddcùng những 5việc lật a7vật khi kết ahôn khiến b9cô thời egian gần 6đây thực 77sự vừa f3vội vừa amệt, nhưng 7amà mỗi ngày 7đều đắm 9chìm trong 8cbể tình b7hạnh phúc, 87cô lại càng 5thêm tỉnh 4ethần sáng aláng, thần bthái như 6dbay lên, không anhuốm một 48chút mệt fmỗi nào.

Dời 5đến nhà dbmới, hôn elễ cũng 50tới gần, 7tâm tình 28của cô càng 5ngày càng f5an tâm, vốn 3dĩ cảm giác 59không xác 8cđịnh cũng ebtheo gió bay cđi từng 6ngày.

Tình 1cyêu của 1hắn không 8còn hư vô amờ mịt 5dnữa, thành 0thật cùng 43cô mỗi giây ffmỗi phút 23trôi qua.

Tề caThiếu Yến a3đứng ở 96một bên, cekhỏe miệng 6mỉm cười 5fâu yếm dnhìn cô gái 3amình yêu 4nhất.

Giờ b4này, ngày 10này, chẳng 7bnhững hắn fthành công aenắm trong etay tập đoàn 35Tề Thị, bđồng thời 3bcòn thắng 9trở về f9trái tim Vũ 0Như, nếu 9anói hắn 3ddang đứng 7trên đỉnh 80cuộc đời, 93cũng không 05ngoa chút 5nào.

Với 7hắn không 9còn giây 58phút nào 7có thể hạnh 11phúc hơn 5elúc này

“Anh 7mang cho em 9achút nước c1được không?” 2Đặt giỏ 36hoa bên khay 9trà trên fcsofa, cô cười b6hì hì nhờ 73hắn.“Cây anhở của 1eem khát nước 74rồi.”

“VẬY aasao?” 0fHắn xấu b0bụng nói: 3“Anh b7cũng khát 9enước rồi, 0em không móm 4nước cho e6anh sao?”

Cô asửa sang 4dlại lá cây, d6không thêm 78để ý nói: 3“Nước 4sôi ở phòng 52bếp.”

“Anh 8ekhông cần 2loại nước b6đó, anh 64chỉ muốn. f3 © DiendanLeQuyDon” 07Hắn cong 61môi tiến c2sát gần 40cô.

Cô echỉu ý hắn, 6mặt lập 0etức đỏ 85bùng.“Đừng, đừng như vậy mà. 98 © DiendanLeQuyDon e © DiendanLeQuyDon Em đang sắp dxếp đồ bmà. . . . fe © DiendanLeQuyDon . .”

Gần cdây, hắn 2cứ như một b2con dã thú aphát dục, dcả ngày fcứ như keo e4dính trên 1người cô, 7khiến cô evừa yêu b4vừa sợ, acố tình bcô càng né dtránh, hắn 1lại càng amuốn trên 9cchọc.

“Chờ f5một chút.” 20Cô trốn 7cở sau salon, 2đưa tay 4fchỉ đồng hồ trên 45tường, “Hơn 905h rồi, 7anh đáp 85ứng đưa 7fem đi tản 4bộ, thuận 3btien ăn 6tối mà.”

“Ừ, 8dvậy cũng 7được!” 7Trò chơi 8ebị dừng 9lầm cho Tề 2aThiếu Yển 0mặt như 6đưa đám, 5cnhưng hắn 7lại không 04có cách nào 3dtừ chối cyêu cầu 71của cô, ehuống cho cfhắn thật 7sự đã đáp 6đứng cô f5trước rồi.

“Như evậy đi thôi!” c3Cô buộc 5clại tóc, acười híp 8mắt lồi akéo hắn 0era ngoài, fkhông cho 0hắn bắt 7ekì cơ hội bnào đổi 9ý.

Hắn c3đương nhiên d7biết trong c7lòng của f8cô đang tính 3toán cái c8gì.

Hừ, d9không sao 3cả! Quân 2tử báo thù 37ba năm không dmuộn, chờ f2cơm nước 8xong trở lại thì. e © DiendanLeQuyDon

“Anh 9fđang nghĩ f7gì đó?” 2Hai người cđi ra cổng cgác, hắn ftrầm mặc a1khiến cho 1cô tò mò 8ecực kì.

“Anh f2đang suy enghĩ. . . 49 © DiendanLeQuyDon . . .” 0Hắn quyết 4định dọa bcô một chút.“Anh adang suy 7fngĩ xem chúng 0ta có thể 4ném thử 0ecái đó lúc 57đã ngoại. a © DiendanLeQuyDon d © DiendanLeQuyDon Cái đó. b © DiendanLeQuyDon”

Khóe d0miệng của 2hắn cổ f9ý kéo ra dmột nụ 69cười xấu 6xa.

“Cầm 0fgiác sẽ 0rất không 9giống nhau 6đó!”

Cái c1gì? Trong 7lòng cô kít 2bphanh một 09cái.

“Không, 24không được!” cCô âm thầm 4kêu khổ, 6cqua quyết cecự tuyệt.“Nếu 27như bị người 2ta phát hiện f9sẽ rất 4mất thể 9diện , em 8mới không c3cần.”

“Nhưng 5mà anh rất dnhớ mà!” 66Hắn đột a4nhiên bỗng 3cô lên, giả 7vờ nhìn 7bốn phía, 3bgióng như 29đang tìm d0địa điểm 89thích hợp.

“Không ebđược, 8dthả em xuống!” 1Cô kinh hoảng ecmuốn thoát akhỏi ngực bhắn.“Em 7ethật sự ekhông muốn. b1 © DiendanLeQuyDon Anh đừng 8ngĩ ép em, 21anh đừng 5ngĩ. . . 2 © DiendanLeQuyDon . .”

Trong 4amiệng kêu, 5hốc mắt 5Vũ Như chột 2cđổ lên.

“Đùa ddem thôi, đừng 2ecoi là thật cmà!” 84Hắn vội evàng vừa 69hôn vừa f8dỗ dành 31cô nín khóc, af“Hôn 7anh một 1cái, anh sẽ a4thả em xuống, d”

“Anh. 24 © DiendanLeQuyDon” 41Ý thức 5được mình 67bị trên 3ecột, cô bkhông biết 3clà nên tức 1hay nên cười, 5vì vậy xoay bmặt, giận 4ddối không 1để ý tới 7hắn.

“Không 14sao, anh rất 98vui lòng ôm 45em tản bộ.” 3Hắn cười 21hì hì lần 20nữa hôn ddmá phần 8dcủa cô.“Để a8 ọi người 9biết chúng cminh có bao 7nhiều ân 35ái.”

“Anh 0vô sỉ!” 2Núi Dương fMinh cũng bkhông phải 4sơn dã hoang 3evu, khắp 17nơi đều fccó lữ khách 7clên núi vui 7cchơi, cho 3kẹo cô cũng 74không dám 7trước mặt 0mọi người 4etình diễn atiết mục 3ân ái này.“Thả 80em xuống.”

Cô 4dùng dằng 3yêu cầu.

“Nơi 3này. . . . 1 © DiendanLeQuyDon . .” 2Chỉ vào 73gò má mình, frất rõ ràng.

Hết 29cách, cô 1đành hôn bfnhẹ vào 42má hấn.

“Ngoan.” 22Hấn lại 12hôn đáp 2lại cô, 68lúc này mới evừa lòng a6buông cô 97xuống.

Hai 2người một fđường eân ân ái ceái, hoàn 9atoàn không 8chú ý tới 0chiếc xe cBMW đỗ đang 0fbám đuôi dphía sau.

Thi 03Lệ Nhân 7ngồi trong 26xe thể thao, eecặp mắt 0fđỏ ngẫu c9trừng Tề 9Thiếu Yến d9và Vũ Như 6ở phía etrước, 11trong mắt c8bùng lên 6lửa giận eghen ghét.

“Khốn 2kiếp ——” ccô ta rên a0rỉ mắng, c9đưa tay dvới chai arượu vang atu ừng ực, e5tiếp theo 84ợ lên một etiếng, thoáng bchốc mùi 2rượu nồng 72nặc trong ccxe, hiển fnhiên là 6đã nốc bkhông ít dtrượu.

Đọc dftrong báo 5biết tin c3tức, Tề 6Thiếu Yến 5sắp kết 47hôn, mới 0mở mắt 0đã nhận 0được điện 4thoại từ 9vị hôn phu bcũ Tề Thiếu b9Đình, nội 37dung không dcó gì khác 2ngoài châm 4chọc, mĩa amai, điều anày làm cho 8ecô ta đau 5dkhổ tìm 2chai rượu 1mạnh, muốn 4nhờ vào 04chất cồn a0tê đại mình.

Tề 3Thiếu Yến f5khốn kiếp! 26Cô yêu hấn anhư vậy, c6hấn sao có 9thể lừa 75gạt cô, ctại sao không 2cần cô, 0ngược lại c4đem tất 08cả dâng 3cho con đàn 89bà khác?

Cô d5không cam 2alòng!

Nồng cedộ cồn 4trong máu ecgia tăng, ffcũng là lúc 1fhận ý càng dthêm mãnh 47liệt.

Mang b1theo hơi rượu e4nồng nặc acùng hận lý mãnh liệt, dfcô ta chạy 65xe tới trước acửa nhà 6mới của 63Tề Thiếu 21Yến, nhìn fdhai người e1kia nồng 53tình mật f8ý, càng 8không ngừng 0fkích thích b7thần kinh, 5eở chỗ 0fcần trợ alực, cô eta lâm vào 39trạng thái 62điên cuồng, acũng bắt 13chấp tất ffcả.

Cầm cbchai rượu 4btu ừng ực 0dmấy hộp, 6cô ta cẩu 95kính cười 85to, “ Tao c6muốn giết 5chết đôi 2cầu nam nữ 1chúng mày, 9tao muốn 15giết chết 00chúng mày.....” c1Trong tiếng f5cười ré 06lên diên 87dại, trong 1nháy mắt 6bcô ta đập 40thăng chân 94ga.

Trong 4vòng ba giây 1tốc độ 26lên tới 00100km tuyệt aeđối không bdphải chỉ alà quảng 3bcáo.

Đột cenhiên vang flên tiếng 66động cơ 80làm cho Tề f9Thiếu Yến 71cảnh giác dqay đầu 0blại, khi dbhấn liếc 4thấy chiếc daxe diên đang 40dùng tốc 7độ cực 6nhanh lao về f6phía hai người e4họ thì tất e3cả đã không c6còn kịp 80rồi.

Bản afnăng, hấn 4che lấy Vũ d7Như, dùng 0thân thể 9bảo vệ 49cô.

Còn 6chưa ý thức 7được xảy e0ra chuyện c4gì, Vũ Như a0chỉ nghe 68thấy hai 73ba âm thanh 9kinh khủng 85vang lên, 2sau đó cảm 1fnhận thân 6thể Tề 98Thiếu Yến áp đảo 8trên người.

Đầu 2eóc trống a6rỗng, bị 58thân hình fto lớn ép e1tới không bthở nổi, 7ecảm giác 1fhoảng sợ etừ từ tập a2kích tới, c5cả người 8cô run rẩy f3tránh khỏi 3blòng ngực 0Thiếu Yến.

Khi 3không khí 3mới mẻ 3tràn vào 8lòng ngực, aVũ Như rất 5acuộc chú 4ý tới cách 3đó không 40xa một chiếc 0xe hơi màu 0đỏ bẹp e3đí, còn có 2fTề Thiếu 2eYến, đang 98nằm trên c5đất không bhe nhúc adnhích.

Hai 9mắt hấn f2nhắm nghiền, afsắc mặt 6trắng bệch, 3đáng sợ dchon chính dlà một vệt emáu đỏ atươi, chẳng canhững thắm 3đỏ quần áo cô, còn 62đang chảy 3không ngừng.

Thân 4thể của ccô càng run 5rẩy lợi 7hại.

Sau 96mấy giây, drốt cuộc a6tiếng thét 5chối tai trong 5cổ họng acũng bợc a3phát đi ra.

Ánh a9mặt trời 4chiếu qua fcửa sổ, 76bừng sáng 4ccả phòng 2ebệnh.

Kéo àrèm che cửa f8sổ, Vũ 2fNnhư để 2bxuống bình f4giữ nhiệt cđựng canh 3nóng, thay 40bình hoa fbằng hoa 5cúc tươi.

Nằm aả trên bgiường, fbtầm mắt bbTề Thiếu 0Yến vẫn 6thủy chung fdôi theo bóng 4lưng cô.

“Ngày 2hôm qua anh ngủ ngon 7ekhông?” 5Làm xong chuyện 2vụn vặt, 4cô tới bên 33hắn.

“Cũng bkhông tệ d5lắm.” 0Cổ họng 0khàn khàn, 3hắn gật 71đầu nói ddối. Vết 90thương đau addón vật 8lộn hẳn c9cả đêm cchưa chợp cmắt, thế 60nhưng hẳn ddchết không d5chịu thừa fnhận.

Vụ 0đâm xe mười eangày trước 8chẳng những c5làm hắn emất máu 0nghiêm trọng, 6còn làm hắn 8gây một bchân, nếu 3fkhông phải 8nhân viên 9dcứu hộ 5tới kịp 51thời, chỉ fsợ hắn 75đã tới 9bchỗ lão cdDiêm vương afbáo danh rồi. 1 © DiendanLeQuyDon Mặc dù nhất 2được về 67một cái 29mạng, nhưng 03vết thương 9chưa bình 7phục không angừng hành d4hạ hắn, fđau đốn dnghư thế, 3nhưng hắn esống chết dekhông hô b8lên một 0ctiếng, tất 95cả thống 52khổ đều 22cắn răng 5âm thầm 6chịu đựng.

“Vậy 9bthì tốt.” abCô nhẹ nhàng 0kéo chăn 5bbông đắp 0echo hắn, 3ddau lòng echân trái 19bó bột của dấn: “ 50Hôm nay, anh 5cảm thấy b1thế nào? dVết thương fccó đỡ chút 00nào chưa?”

“Tốt c1hơn nhiều.” dHắn miễn e9cường nặn 1era một nụ b2cười, cho 0dù vết thương c6vẫn đau elđón co d1rút không e9ngừng.

Kể a8từ khi gặp 46chuyện không 3may tới nay, 2Vũ Như không bbcó ngày nào 0là cặp mắt akhông sưng 53đỏ, cho 2adù cô cố 2gắng hết 4esức không 6dkhóc thút 7thút trước amặt hắn, 3nhưng hắn 5dbiết cô 0vì mình mà aroi lệ không 5eít.

Dù 29thế nào 2đi nữa, 3hắn cũng bkhông muốn 48cô vì mình 2mà lo lắng.

“Anh 3uống chút dcanh gà nhé?” 3Cô kéo một 5cái ghế 00ngồi ở 0ebên giường cbệnh, nắm 5bbàn tay to 2lớn của 12hắn dụ 6dàng hỏi.

“Lại 8uống nữa 4esao.” 22Làm bộ không e5đau đã 47rất khó, 6nếu muốn 0dlàm bộ ăn 4rất ngon, fcần bản 9clà khó càng 46thêm khó.

“Khi 44nào anh muốn 14uống thì 3cnói cho em 4nha.” c6Cô mỉm cười, 1bmắt không fchớp nhìn 7hắn.

Quen 7dbiết tới 8nay, lần 26đầu tiên 60cô dùng ánh 2mắt kỳ lạ này nhìn 5bhắn, dường 68như muốn anhìn thấu 5hắn.

“Em. 6 © DiendanLeQuyDon 87 © DiendanLeQuyDon Nhìn cái 2gì?” 12Hắn bị 4cô nhìn có ecchút không 15được tự 99nhiên.

“Nhìn 90anh a!” 59Cô đáp lại 17rất tự 6nhiên.

“Nhìn 8aanh?” 35Hắn cười dakhở hiểu 31chuyện sẽ 9không đơn ebthuần như 5vậy.

Trải 9aqua mấy ngày b7lo lắng phập edphồng, tâm 07tinh cô cũng f2từ từ bình 77phục lại, bsau khi trở đại bình 3thường, 47tất nhiên 1có một bụng 5chất đầy f0câu hỏi bvới hắn.

“Thì 2tổng cô 07ta. . . . c2 © DiendanLeQuyDon . Giống aanhư đã xuất 1viện.” 1Quả nhiên, 3cô lập tức enhắc tới bThi Lệ Nhân.“Mặc 8dù cô ta 3đụng phải bcột điện, cchỉ là hơi 7bchấn động 93nào thôi.”

“Đừng b9nói đến 83cái người 0đàn bà dđiên đó bbnữa.” e6Hắn cố 1gắng trốn c3tránh đề 3tài này.

“Anh 34đã ghét 1cô ta như vậy, tại esao còn giúp 5cô ta thoát 99tội?”

Tề 42Thiếu Yến 6bị thương 6nặng như 75vậy, thế a6nhưng không 4ccó báo cảnh 4fsát cáo buộc fThi Lệ Nhân alcố ý mưu 3sát, chỉ 9là lấy lý edo say rượu 62ngoài ý muốn 6cdâm phải, 90làm cho Vũ 6Như không fthể không 36nghe ngờ 51nguyên nhân cchân chính 1đằng sau.

“Đương bfnhiên là 57nể tình ccô ta cuồng 68dại, bằng 2không còn cecó nguyên 14nhân gì chứ?” f2Tuy nói thương 5trường như 7cchiến trường, 3bnhưng dù 0sao hắn lợi 1dụng tình bcảm của dcô ta, dù 10sao cũng có bchút thương 64xót không 41muốn làm 8khó cô ta.

Dĩ 3nhiên hẳn 81cũng sẽ 1không thừa 09nhận với cbVũ Như chuyện 3fgì, hẳn 41không muốn 6ccô thấy 6được bộ 12mặt lãnh d7khốc của hẳn, cho d6dù đó cũng balà một bộ b5mặt khác 1bcủa hẳn.

“Em 3biết, cái 6gì em cũng f6biết.” 4Cô ngoài efdự tính 2dcủa hẳn ffgật đầu.

“Em 91biết cái e1gì?” caTrong đôi e9mắt hẳn dcó nghi hoặc fcùng kinh 8choàng.

Chẳng b4lẽ cô đã 3biết hẳn 3không từ 9thủ đoạn 59đạt được 0tất cả 3dmình muốn? 8Chẳng lẽ f0cô biết 1nguyên nhân fthật sự 06mình bỏ 7aqua cho Thi aLệ Nhân? dNếu như 3cô xem thấu 1được bộ 6mặt vô tình 6lãnh khốc c3của hẳn 7bkia, sẽ có a7phản ứng egì? Tức bgiận? Sợ ehãi? Bị thương? dHay là khinh acthường? 1Yếu đuối 9như cô sẽ 61không có 3ccách nào ctiếp nhận 9hắn, sau 6đó sẽ bđẩy hẳn c2ra thật xa? eCô cứ như 4vậy muốn dừi đi hẳn 74sao?

Khi 87trong bụng hẳn chứa ddầy nghi 5hoặc, ngón 5btay nhỏ nhắn 3của cô lặng 74lẽ dừi 3đến mi 6tâm của c3hắn, cố 8gắng xua bđi khăn 8trương của bchắn.

“Em 06biết chuyện 7anh làm nhất 3định có 53lý do của 6nó, em biết 06bây giờ canh đối 1bvới em rất 3tốt, em biết 7anh thật elong yêu 32em.” Cô 1fdâng lên eemột nụ bcười hạnh e8phúc. “ 6Còn có ai 1có thể như 04anh bắt 47chấp tất 85cả che chở, 7bảo vệ 6em? Em biết, 47cái gì em 89cũng biết.....”

Câu atrả lời 9của cô hoàn ftoàn vượt 66ra ngoài dự aliệu của 7hắn, hẳn 6ngạc nhiên 3há hốc miệng, fmà cô chỉ blà mỉm cười 8nhìn hẳn.

“Đừng fbình anh như 3thế. . . 5e © DiendanLeQuyDon . . .” 0Đáy mắt bcô chất achứa thâm dtình cùng atin tưởng 0blàm cho hẳn cfnhiệt huyết 0sôi trào, dtình lực fdcuốn cuộn, 1kích động 6muốn ôm 6cô, hôn cô.

Nhưng 7mà thân thể f5hắn không a0thể động 0đấy làm 84cho hẳn vừa 4tức giận, 5dvừa ảo 8não không 6cthôi, hẳn fhận chết 7đi cái ánh c3mắt kích edthích đàn ông của 0cô, cố tình 2ánh mắt 6hắn lại akhông rời 0bbỏ được 0cô.

Trong lúc bắt 69chợt, hẳn erất muốn 26đầy Thi fLệ Nhân 9xuống mười e4tám tầng 03địa ngục, 09nếu không 27phải vì e3cô ta thì. bc © DiendanLeQuyDon . . .

“Em 8dựa vào 3đấy.” c5Hắn cắn răng, vẫy 6vẫy tay với a3cô.

“Thế 6nào?” 39Cô lo lắng dnghe người a2vào hẳn.

Hắn 36chỉ chỉ 5vào gò má 3bminh.“Nơi b4này thật 2là đau!”

“Nơi 1này sao?” 8Cô đến dfgần khuôn cmặt hẳn, 6quan sát tỉ d5mỉ chu đáo.

“Đúng, fchính là 0chỗ này!” 9aThừa dịp 3bất ngờ, a4hắn nhanh ecchống hôn 61lên không b9ngừng trên 2ckhuôn mặt 94cùng cái 8miệng nhỏ 02nhấn của ccô.

“Anh 11đừng lộn dxộn, ngộ 2anhỡ vết bthương nứt 8era thì làm cthế nào?” faPhát hiện 9mình bị 4blừa, cô fngheem nghị 1cdạy dỗ 2hắn.

“Đừng a5như vậy, 60để cho edanh hôn em fmột chút 5athôi. . . b © DiendanLeQuyDon . . .” d8Đột nhiên bcô rút ra, 7làm cho hẳn 96cảm thấy enghiêm trọng 4mất mát.

“Anh e3ngoan ngoan enằm xuống, f2chờ anh khỏe blại hây 4anói.” 6Hiện tại 86cô là lão 8đại, dĩ enhiên sẽ 8không dễ 7dàng thỏa ahiệp.

Chờ 0ahắn khỏe alại? Vậy 7còn muốn c9lâu thật flà lâu! Hắn 8đáng thương 2nhìn cô, 70“Nhưng 5mà anh thật 97nhớ. . . ed © DiendanLeQuyDon . . .”

“Không 6được.” 79Cô nghiêm btúc cự 89tuyệt.“Tốt 4nhất anh 9nên nghĩ cfxem hôn lễ 6hai mươi 28ngày sau xử 3lý thế nào 1ddây.”

Hai 0người chẳng cnhững in fthiếp mời 89cùng đặt 30tiệc rượu, c3chú rể lại 53đột nhiên 48bị thương 0nặng, làm d5cho cô dâu 8như cô không dbiết nên 68thế nào 68cho phải.

“Phải 12xử lý cái 2gì? Đương 33nhiên là 1đúng hạn fcử hành.” aHắn không 1dnghe ngời 7dtrả lời.

“Thân 15thể của 7anh như vậy 62còn muốn 96cử hành. a © DiendanLeQuyDon” 8Cô kinh ngạc 98mở to hai c0mắt.

“Cho fdù ngồi 6xe lăn anh 57cũng muốn 3kết hôn!” eĐánh chết 60hắn cũng dbkhông muốn bckéo dài thời 8hạn.

“Dời 6lại ngày btốt cho anh 3amà.”

“Anh 71không cần!”

“Tại 5sao?” 3aCô không 3biết người cdần ông 6cổ chấp 4thế làm 3gì chứ.

“Anh cmuốn sớm c1một chút 6fsinh em bé.” bHắn thẳng 8thần hùng 54hồn nói, 23lại quên c6mắt tội 2cũ liên quan 1bvẫn còn c5đó .

Đây 6là cái lý b8do quỷ gì f2chứ, sinh d6em bé muốn elà được bngay đâu, 77huống chi. a3 © DiendanLeQuyDon

“Em bkhông muốn 9nhanh như cevậy đã 10có em bé.” 5Cô nghĩ một c6đằng nói 1một nẻo: ab“Em còn 3emuốn tự 4do thêm vài 9năm nữa.”

“Sinh 9sớm một 7chút không c4được sao! 47Sinh sớm 0một chút, 8em bé sẽ 3khỏe mạnh b7hơn, em cũng ecó sức khỏe aftốt mang bbé hơn!” eCùng với d7cái người 1cba năm trước 75dứt khoát bkiên quyết a7bắt cô bỏ 1đi đứa dnhỏ, so với bản bây egì, đúng 2elà hoàn toàn 7hai người c0khác nhau.

“Để 6sau hãy nói!” 2fCô từ chối 20phát biểu 2ay kiến.

“Vợ c8yêu. . . . 6 © DiendanLeQuyDon . . Như Như cthân yêu. a8 © DiendanLeQuyDon” 20Hắn cầu 76xin cô.

Cô 9cười hì 5hì hưởng 0thụ vui thú dấn dây ddưa không 3fngót.

Đã 1từng đối acô bạc tình, bđể cho dcô rơi vào 0dvực sâu 7tan nát, thống b6khổ cõi dlòng, hôm 8nay lại thấy 4rõ ràng hắn 6quan tâm lo dđăng cô, 31để cho bcô chìm trong 0thiên đường 42hạnh phúc.

Những b0chuyện khác 47cũng không aquan trọng 14nữa, chỉ 3ccần hắn ecyêu cô, mới eblà chuyện 3elớn nhất 8đời người 57rồi! (Bi: afhoàn rồi, fdhoàn rồi, 6etung hoa, rơm dróm nước acmắt. Nhớ 912 người 54lém đó. 90 © DiendanLeQuyDon ^^)

— 99hoàn —

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cau-duoc-trum-xau-xa>